

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/65/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 13 липня 2009 року

про координацію законів, підзаконних актів та адміністративних положень стосовно підприємств колективного інвестування в перевідні цінні папери (ПКІПЦП)

(оновлена)

(Текст дотичний ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та зокрема, частину 2 його статті 47,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) Директива Ради 85/611/ЄЕС від 20 грудня 1985 року про координацію законів, підзаконних актів та адміністративних положень стосовно підприємств колективного інвестування в перевідні цінні папери (ПКІПЦП)⁽²⁾ істотно змінювалась декілька разів⁽³⁾. Оскільки, виникла необхідність внести додаткові зміни і в інтересах ясності їй потрібно надати нової форми.
- (2) Директива 85/611/ЄЕС зробила великий внесок в розвиток і успіх галузі інвестиційних фондів в Європі. Проте, незважаючи на покращення, внесені з моменту її ухвалення, зокрема в 2001 році, поступово стало зрозуміло, що існує необхідність внесення змін до правового поля, що регулює ПКІПЦП для того, щоб адаптувати його до фінансових ринків двадцять першого століття. Зелена Книга Комісії від 12 липня 2005 року про покращення правового поля ЄС у сфері інвестиційних фондів поклала початок публічному обговоренню того, яким чином потрібно змінити Директиву 85/611/ЄЕС для того, щоб вона відповідала новим викликам. Цей напружений процес консультацій призвів до загально визнаного висновку про існування необхідності внесення істотних змін до Директиви.

- (3) Національне законодавство, що регулює підприємства колективного інвестування, необхідно координувати з метою наближення конкурентних умов між такими суб'єктами господарювання на рівні Співтовариства, в той же час гарантуючи більш ефективний та сталий захист для пайовиків. Така координація сприяє зняттю обмежень для вільного руху паїв ПКІПЦП в межах Співтовариства.
- (4) Беручи до уваги такі цілі, бажано сформулювати спільні основні правила, що стосуються порядку надання дозволу, здійснення нагляду, формування структури та ведення діяльності ПКІПЦП, створених в державах-членах, а також інформації, яку вони зобов'язані опубліковувати.
- (5) Координація законодавства держав-членів обмежується тими ПКІПЦП, що не належать до закритого типу, та відкрито сприяють продажу своїх паїв у Співтоваристві. Бажано, щоб ПКІПЦП було дозволено, в межах їх інвестиційної мети, інвестувати у фінансові інструменти, що не є перевідними цінними паперами з достатньою ліквідністю. Фінансові інструменти, які можуть бути інвестиційним капіталом в портфелі ПКІПЦП, перераховані в цій Директиві. Методом управління є вибір інвестицій для портфелю, використовуючи індекси.
- (6) Якщо положення цієї Директиви передбачає вжиття заходів ПКІПЦП, в цьому положенні слід розуміти посилання на управлінську компанію у випадках, коли ПКІПЦП створюється в якості спільного фонду, яким керує управлінська компанія, коли спільний фонд не може діяти самостійно, оскільки сам по собі він немає правосуб'єктності.
- (7) Паї ПКІПЦП вважаються фінансовими інструментами для потреб Директиви 2004/39/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року на ринках фінансових інструментів⁽⁴⁾.

¹ Висновок Європейського Парламенту від 13 січня 2009 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 22 червня 2009 року.

² ОВ L 375, 31.12.1985, С. 3.

³ Дивіться Додаток III, Частина А.

⁴ ОВ L 145, 30.4.2004, С. 1.

- (8) Дозвіл, наданий управлінській компанії в державі-члені її реєстрації, має гарантувати захист інвесторів та платоспроможність управлінських компаній, з метою підтримання стабільності фінансової системи. Підхід, прийнятий в цій Директиві, має гарантувати істотну необхідну узгодженість, що буде достатньою для забезпечення взаємного визнання дозволу та контролю з боку наглядових інстанцій, щоб була змога надавати єдиний дозвіл, чинний на всій території Співтовариства та застосовувати принцип контролю держави-члена реєстрації.
- (9) Для того, щоб гарантувати, що управлінська компанія матиме змогу виконувати зобов'язання, які виникають у зв'язку із її діяльністю і, таким чином, забезпечити її стабільність, обов'язковим є стартовий капітал та додаткові суми власних коштів. Для того, щоб враховувати останній розвиток подій, а саме те, що стосуються капітальних нарахувань на виробничі ризики в межах Співтовариства та інших міжнародних форумів, необхідно переглянути ці вимоги, включаючи використання гарантій.
- (10) Для захисту інвесторів необхідно гарантувати внутрішній контроль кожної управлінської компанії, зокрема, шляхом системи управління з 2 осіб та адекватних механізмів внутрішнього контролю.
- (11) На основі принципу контролю держави-члена реєстрації управлінські компанії, що мають дозвіл на території своїх держав-членів, повинні мати змогу надавати послуги, на які вони отримали відповідний дозвіл, по всій території Співтовариства шляхом створення філій, чи користуючись свободою надання послуг.
- (12) Що стосується колективного керування портфельними активами (управління пайовими фондами/спільними фондами або інвестиційними компаніями), дозвіл, наданий управлінській компанії в державі-члені її реєстрації, повинен дозволяти компанії здійснювати наступні дії в державі-члені перебування, без шкоди Главі XI: розповсюджувати, шляхом створення філій, паї узгоджених пайових фондів/спільних фондів, керованих цією компанією в державі-члені її реєстрації; розповсюджувати, шляхом створення філій, частки узгоджених інвестиційних компаній, керованих цією компанією; розповсюджувати, шляхом створення філій, паї узгоджених пайових фондів/спільних фондів, керованих іншими управлінськими компаніями; виконувати усі інші функції та завдання, що входять до діяльності з колективного керування портфельними активами; управляти капіталом інвестиційних компаній, зареєстрованих в державах-членах, окрім держави-члена реєстрації; виконувати, на основі мандатів, від імені управлінських компаній, зареєстрованих в державах-членах, окрім держави-члена реєстрації, функції, що входять до діяльності з колективного керування портфельними активами. Якщо управлінська компанія розповсюджує паї своїх власних узгоджених пайових фондів/спільних фондів, чи частки узгоджених інвестиційних компаній в державах-членах перебування, не створюючи при цьому філію, застосовуються тільки правила транснаціонального маркетингу.
- (13) Що стосується сфери діяльності управлінських компаній та для того щоб, враховуючи національне законодавство, дозволити таким компаніям досягти значного підвищення ефективності при збільшенні обсягів виробництва, бажано дозволити їм також вести діяльність з управління портфелями інвестицій окремо з кожним клієнтом (індивідуальне керування портфельними активами), включаючи управління пенсійними фондами, а також певною особливою неосновною діяльністю, пов'язаною із основною діяльністю, без шкоди стабільності таких компаній. Проте, необхідно встановити окремі правила для того, щоб запобігти конфліктам інтересів, коли управлінські компанії мають дозвіл здійснювати діяльність одночасно як колективного, так і індивідуального керування портфельними активами.
- (14) Діяльність з керування індивідуальними портфелями інвестицій є інвестиційною послугою відповідно до Директиви 2004/39/ЄС. Для того, щоб гарантувати однорідність нормативної бази в цій сфері, бажано підпорядкувати управлінські компанії умовам роботи, встановленим цією Директивою.
- (15) Держава-член реєстрації повинна мати змогу, як загальне правило, встановлювати більш жорсткі правила, ніж передбачено цією Директивою, зокрема, що стосується умов надання дозволу, вимог поміркованості, правил звітування та проспекту емісії.
- (16) Бажано сформулювати правила, що визначають передумови, за яких управлінська компанія може делегувати, на основі мандатів, окремі завдання та функції третім сторонам для збільшення ефективності ведення своєї діяльності. Для того, щоб гарантувати правильне функціонування принципу контролю держави-члена реєстрації, ті держави-члени, що дозволяють таке делегування, повинні гарантувати, що управлінська компанія, якій вони надали дозвіл, не делегуватиме усі свої функції одній чи декільком третім сторонам, щоб стати фірмою, що зареєстрована в «податковій оазі», і що існування мандатів не перешкоджатиме ефективному нагляду за управлінською компанією. Проте, факт того, що управлінська компанія делегувала свої функції, не повинен впливати на відповідальність такої компанії чи депозитарія перед пайовиками та компетентними органами.
- (17) Для того, щоб гарантувати однорідне конкурентне середовище та належний нагляд на тривалий час, Комісія має мати можливість вивчити можливості узгодження домовленостей з делегування на рівні Співтовариства.

- (18) Принцип контролю держави-члена реєстрації вимагає від компетентних органів відкликати чи відмовити у наданні дозволу, коли такі фактори як зміст програм діяльності, географічне розповсюдження, чи фактично здійснена діяльність явно вказують на те, що управлінська компанія ухилялась від законодавства однієї держави-члена для потреб уникнення більш жорстких застосовних стандартів, що діють в іншій державі-члені, на території якої вона має намір проводити чи веде більшу частину своєї діяльності. Для потреб цієї Директиви, управлінська компанія отримує дозвіл у тій державі-члені, в якій знаходиться її зареєстрована адреса. Відповідно до принципу контролю держави-члена реєстрації, лише компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії вважаються компетентними контролювати організацію управлінської компанії, включаючи усі процедури і ресурси, виконуючи функцію адміністрування, зазначену в Додатку II, що відбувається відповідно до законодавства держави-члена реєстрації управлінської компанії.
- (19) Коли ПКІПЦП керується управлінською компанією, що має дозвіл в державі-члені, яка не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП, така управлінська компанія має ухвалити і запровадити відповідний порядок і заходи розгляду скарг інвесторів, таких як шляхом включення відповідного положення в договори про розповсюдження, чи надання адреси в державі-члені реєстрації ПКІПЦП, яка не обов'язково повинна бути адресою самої управлінської компанії. Така управлінська компанія також повинна запровадити відповідний порядок та заходи, спрямовані на доступність інформації на вимогу державних чи компетентних органів держави-члена реєстрації ПКІПЦП, такі як шляхом призначення контактної особи з числа працівників управлінської компанії, яка б займалась запитами на отримання інформації. Проте, від такої управлінської компанії не вимагається за законодавством держави-члена реєстрації ПКІПЦП мати місцевого представника в такій державі-члені для того, щоб виконувати ці обов'язки.
- (20) Компетентні органи, які надають дозвіл ПКІПЦП, мають приймати до уваги правила заснування спільного фонду чи оформлення установчих документів інвестиційної компанії, вибір депозитарія та спроможність управлінської компанії керувати ПКІПЦП. Коли управлінська компанія зареєстрована в іншій державі-члені, компетентні органи повинні мати змогу покладатися на засвідчення, видане компетентними органами держави-члена реєстрації управлінської компанії, стосовно типу ПКІПЦП, керування якими було дозволено управлінській компанії. Дозвіл на ПКІПЦП не повинен залежати від додаткових вимог до рівня капіталу управлінської компанії, розміщення зареєстрованого офісу управлінської компанії в державі-члені реєстрації ПКІПЦП, чи ведення будь-якої діяльності управлінської компанії в державі-члені реєстрації ПКІПЦП.
- (21) Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП є компетентними здійснювати нагляд за відповідністю цим правилам, що стосується заснування та функціонування ПКІПЦП, які мають відповідати законодавству держави-члена реєстрації ПКІПЦП. З цією метою, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП повинні мати змогу отримувати інформацію напряму від управлінської компанії. Зокрема, компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії можуть вимагати від управлінської компанії надати інформацію по операціям, що стосуються інвестицій ПКІПЦП, дозвіл на яке було видано в цій державі-члені, включаючи інформацію, що міститься в книгах і записах таких операцій та рахунків резервних фондів. Щоб вживати заходів проти порушення правил, що є їх прямою відповідальністю, компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії повинні покладатись на компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії та, якщо необхідно, повинні мати змогу вжити заходів напряму проти управлінської компанії.
- (22) Держава-член реєстрації ПКІПЦП повинна мати змогу забезпечувати правила, що регулюють зміст реєстру пайовиків ПКІПЦП. Організація ведення та місцезнаходження такого реєстру, проте, має залишатись частиною організаційних заходів управлінської компанії.
- (23) Необхідно надати державі-члену реєстрації ПКІПЦП усі засоби протидії будь-яким порушенням правил ПКІПЦП. З цією метою, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП повинні мати змогу вживати превентивних заходів та застосовувати штрафи до управлінської компанії. В якості найвищої міри, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП повинні мати змогу вимагати від управлінської компанії припинити управління ПКІПЦП. Держави-члени повинні виробити необхідні положення для того, щоб забезпечити впорядковане управління або ліквідацію ПКІПЦП в такому випадку.
- (24) Для того, щоб запобігти контролюючим арбітражним операціям та сприяти впевненості у ефективності контролю, який здійснюють компетентні органи держави-члена реєстрації, необхідно відмовити у наданні дозволу, якщо ПКІПЦП не може реалізовувати свої паї у своїй державі-члені реєстрації. Як тільки дозвіл буде надано, відповідно до цієї Директиви, ПКІПЦП самостійно зможе обирати державу-члена(ів), де воно зможе реалізовувати свої паї.
- (25) Для того щоб захистити інтереси акціонерів та гарантувати однорідне конкурентне середовище на ринку для узгоджених підприємств колективного інвестування, інвестиційним компаніям потрібен стартовий капітал. Інвестиційні компанії, які призначили управлінську компанію, проте, забезпечуватимуться додатковими сумами власних коштів управлінської компанії.

- (26) Якщо існують застосовні правила щодо здійснення діяльності та делегування функцій, і якщо делегування такої управлінської компанії дозволяється за законодавством держави-члена її реєстрації, інвестиційні компанії, що отримали дозвіл, повинні відповідати таким правилам, *mutatis mutandis*, як прямо, якщо вони не призначали управлінської компанії, що отримала дозвіл відповідно до цієї Директиви, так і непрямо, якщо вони призначили таку управлінську компанію.
- (27) Незважаючи на потребу консолідації між ПКІПЦП, злиття ПКІПЦП стикаються з багатьма юридичними та адміністративними труднощами в Співтоваристві. Таким чином, для того, щоб покращити функціонування на внутрішньому ринку, необхідно закласти в положеннях Співтовариства норми, що сприятимуть злиттям між ПКІПЦП (і їх інвестиційними секторами). Хоча в деяких державах-членах надаються дозволи тільки на договірні фонди, транснаціональні злиття між усіма видами ПКІПЦП (договірні, корпоративні та пайові фонди) повинні дозволятися та визнаватися кожною державою-членом, без необхідності для держав-членів вводити нові юридичні форми ПКІПЦП в своє національне законодавство.
- (28) Ця Директива стосується тих механізмів злиття, що найчастіше застосовуються державами-членами. Нею не вимагається від усіх держав-членів запровадження усіх трьох методів в їх національне законодавство, але кожна держава-член повинна визнавати переміщення капіталу в результаті таких методів злиття. Ця Директива не виключає використання ПКІПЦП інших методів на виключно національному рівні, у тих випадках, коли жодне ПКІПЦП, що стосується злиття, не повідомляє про транснаціональну реалізацію своїх паїв. Такі злиття регулюватимуться в межах відповідних положень національного законодавства. Національні правила, що регулюють товарні квоти, не повинні бути дискримінаційними для національних та транснаціональних злиттів, а також не повинні бути більш суворими за ті, що встановлені для злиттів корпоративних підприємств.
- (29) Для того, щоб захистити інтереси інвестора, держави-члени повинні вимагати, щоб запропоновані внутрішні чи транснаціональні злиття між ПКІПЦП відповідали умовам надання дозволу їх компетентних органів. Що стосується транснаціональних злиттів, компетентні органи ПКІПЦП, що зливаються, повинні надати дозвіл на злиття, щоб гарантувати належний захист інтересів пайовиків, які ефективно змінюють ПКІПЦП. Якщо в злитті приймає участь більш ніж одне ПКІПЦП, що зливається, і такі ПКІПЦП знаходяться в різних державах-членах, компетентні органи кожного ПКІПЦП, що зливаються, повинні будуть надати дозвіл на злиття, будучи в тісній співпраці між собою, включаючи шляхом обміну інформацією. Оскільки також необхідно адекватно захистити інтереси пайовиків ПКІПЦП, що зливається, вони повинні враховуватись компетентними органами держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП.
- (30) Пайовики як ПКІПЦП, що зливається, так приймаючого ПКІПЦП, також повинні мати змогу просити про викуп чи вилучення своїх паїв чи, якщо це можливо, конвертації їх у паї іншого ПКІПЦП з подібною інвестиційною політикою та під керівництвом тієї ж управлінської компанії або пов'язаної компанії. Це право не повинне передбачати сплату додаткових зборів, окрім комісії, що стягується виключно відповідним ПКІПЦП, для покриття витрат на вилучення інвестицій в усіх випадках, відповідно до проспекту емісії приймаючого ПКІПЦП та ПКІПЦП, що зливається.
- (31) Контроль третіх сторін за злиттям також необхідно гарантувати. Депозитарії кожного залученого в злиття ПКІПЦП повинні перевіряти відповідність загальних умов проекту злиття відповідним положенням цієї Директиви та правилам фонду ПКІПЦП. Як депозитарій, так і незалежний аудитор, повинні готувати звіт від імені усіх залучених до злиття ПКІПЦП, затверджуючи методи оцінки активів і пасивів такого ПКІПЦП та метод розрахунку показника обміну, відповідно до загальних умов проекту злиття, а також фактичного показника обміну та, якщо застосовується, грошовий еквівалент вартості паю. Для того, щоб обмежити витрати, пов'язані із транснаціональним злиттям, має існувати можливість підготувати єдиний звіт для усіх залучених ПКІПЦП і штатний аудитор приймаючого ПКІПЦП чи ПКІПЦП, що зливається, повинен мати відповідні повноваження. З метою захисту інвесторів, пайовики повинні мати змогу отримати копію такого звіту на вимогу та безкоштовно.
- (32) Дуже важливо, щоб пайовики були адекватно поінформовані про запропоноване злиття і щоб їх права були належним чином захищені. Хоча інтереси пайовиків ПКІПЦП, що зливається, найбільш вразливі у випадку злиття, пайовики приймаючого ПКІПЦП також повинні бути захищеними.
- (33) Положення про злиття, встановлені в цій Директиві, не повинні зашкодити застосуванню законодавства з контролю за концентраціями між суб'єктами господарювання, зокрема, Регламенту Ради (ЄС) № 139/2004 від 20 січня 2004 року про контроль за концентрацією між суб'єктами господарювання (Регламент ЄС про злиття) ⁽¹⁾.
- (34) Вільна реалізація паїв, випущених ПКІПЦП, що має дозвіл інвестувати до 100 % власних активів в перевідні цінні папери, випущені тим самим органом (державою, органом місцевої влади, тощо) не повинна прямо чи опосередковано впливати на порушення функціонування ринку капіталу чи фінансування держав-членів.

¹ ОВ L 24, 29.1.2004, С. 1.

- (35) Визначення перевідних цінних паперів в цій Директиві застосовується тільки для потреб цієї Директиви та не впливає на жодні інші визначення, що використовуються в національному законодавстві з іншою метою, наприклад у сфері оподаткування. Тому це визначення не включає акції та інші цінні папери, еквівалентні акціям, що випускаються органами, такими як будівельні союзи, промислові союзи та товариства взаємодопомоги, право власності в яких, практично, не може передаватись іншим чином, окрім як шляхом його зворотного викупу чи вилучення органом, який його надавав.
- (36) Інструменти грошового ринку є перевідними інструментами, які зазвичай використовуються на грошових ринках, а не на регульованих ринках, наприклад, казначейські векселі та векселі органів місцевої влади, депозитні сертифікати, обігові документи, середньострокові облигації та банківські акцепти.
- (37) Поняття регульованого ринку в цій Директиві відповідає Директиві 2004/39/ЄС.
- (38) Бажано дозволити ПКІПЦП інвестувати свій капітал в паї ПКІПЦП та інші підприємства колективного інвестування відкритого типу, які також інвестують в ліквідні фінансові активи, зазначені в цій Директиві, та які діють відповідно до принципу розосередження ризиків. Необхідно також здійснювати ефективний нагляд за ПКІПЦП чи іншими підприємствами колективного інвестування, в які інвестує ПКІПЦП.
- (39) Необхідно сприяти збільшенню можливостей для ПКІПЦП інвестувати в ПКІПЦП та інші підприємства колективного інвестування. Таким чином важливо гарантувати, що така інвестиційна діяльність не підірватиме захист інвестора. Для того, щоб покращити можливості ПКІПЦП інвестувати в паї інших ПКІПЦП та підприємства колективного інвестування, необхідно сформулювати певні правила про кількісні обмеження, розголошення інформації та запобігання каскадному явищу.
- (40) Для того, щоб врахувати розширення ринку, та з огляду на необхідність завершення формування економічного та валютного союзу, бажано дозволити ПКІПЦП інвестувати в банківські депозити. Для забезпечення адекватної ліквідності інвестицій в депозити, такі депозити повинні повертатися на вимогу, або передбачати право відкликання. Якщо депозити знаходяться в кредитній установі, зареєстрований офіс якої знаходиться на території третьої країни, кредитна установа повинна відповідати економічним нормативам, що встановлені законодавством Співтовариства.
- (41) Окрім випадків, коли ПКІПЦП інвестує в банківські депозити відповідно до правил своїх фондів чи установчих документів, необхідно дозволити усім ПКІПЦП утримувати допоміжні ліквідні кошти, такі як банківські депозити на вимогу. Наявність таких допоміжних ліквідних коштів може, поміж іншого, виправдовуватись тим, що ними можна покрити поточні або непередбачувані платежі; що стосується продаж, в необхідний момент реінвестувати в перевідні цінні папери, інструменти грошового ринку чи інші фінансові активи, передбачені цією Директивою; чи на строго необхідний період часу коли, через несприятливі ринкові умови, інвестиції в перевідні цінні папери, інструменти грошового ринку та інші фінансові активи було призупинено.
- (42) З причин розсудливості, необхідно уникати надмірної концентрації ПКІПЦП на інвестиціях, що піддають його ризику неспроможності контрагента того ж підприємства чи підприємств, що належать до однієї групи.
- (43) ПКІПЦП необхідно прямо дозволити, як частина їх загальної інвестиційної політики, чи з метою хеджування, для досягнення поставленої фінансової мети чи ступеню ризику, передбаченого проспектом емісії, інвестувати в похідні фінансові інструменти. Для того, щоб гарантувати захист інвесторів, необхідно обмежити максимальну потенційну участь, що стосується похідних фінансових інструментів, щоб вона не перевищувала загальну чисту вартість портфелю ПКІПЦП. Для того, щоб гарантувати постійне усвідомлення ризиків та зобов'язань, що випливають з похідних трансакцій, та перевіряти відповідність інвестиційним обмеженням, такі ризики та зобов'язання повинні оцінюватись і простежуватись на постійній основі. Врешті, для того, щоб гарантувати захист інвесторів шляхом розголошення інформації, ПКІПЦП має описувати свої стратегії, методи та інвестиційні обмеження, якими керуються його похідні операції.
- (44) Необхідно, щоб заходи, які направляються на потенційне неспівпадіння інтересів в продукції, коли кредитний ризик передається шляхом конверсії активів у ліквідні цінні папери, як передбачено Директивою 2006/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2006 року про ведення діяльності кредитних установ⁽¹⁾ та Директивою 2006/49/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2006 року про рівень достатності капіталу інвестиційних фірм та кредитних установ⁽²⁾, були послідовними та узгодженими в усіх відповідних регламентах фінансового сектору. Комісія пропонуватиме необхідні законодавчі ініціативи, включаючи ті, що стосуються цієї Директиви, для забезпечення такої послідовності та узгодженості після належного розгляду впливу таких ініціатив.
- (45) Що стосується позабіржових деривативів (ПБД), вимоги повинні встановлюватись на умовах відповідності контрагентів та інструментів, ліквідності та поточного оцінювання становища. Метою таких вимог є забезпечення адекватного рівня захисту інвесторів, близького до того, який вони отримують при набутті дериватив на регульованих ринках.
- (46) Операції з деривативами ніколи не можуть використовуватись з метою обходу принципів чи правил викладених в цій Директиві. Що стосується ПБД, до участі окремого контрагента чи групи контрагентів повинні застосовуватись додаткові правила розосередження ризиків.

¹ ОВ L 177, 30.6.2006, С. 1.

² ОВ L 177, 30.6.2006, С. 201.

(47) Деякі методи керування портфельними активами підприємств колективного інвестування, що в першу чергу інвестують в акції чи боргові цінні папери ґрунтуються на імітації біржових індексів чи індексів боргових цінних паперів. Бажано дозволити ПКІПЦП імітувати широко відомі та визнані біржові індекси чи індекси боргових цінних паперів. Тому може виникнути необхідність запровадити більш гнучкі правила розосередження ризиків для ПКІПЦП, що з цією метою інвестують в акції чи боргові цінні папери.

(48) Підприємства колективного інвестування, що підпадають під дію цієї Директиви, не повинні використовуватись з іншою метою, окрім колективних інвестицій у відкритий капітал відповідно до правил, встановлених в цій Директиві. У передбачених цією Директивою випадках, ПКІПЦП може мати дочірні підприємства тільки коли виникає необхідність від власного імені ефективно вести певну діяльність, також визначену цією Директивою. Необхідно гарантувати ефективний нагляд за ПКІПЦП. Створення дочірнього підприємства ПКІПЦП в третій країні, таким чином, має дозволятися лише у випадках, визначених відповідно до умов, встановлених в цій Директиві. Загальне зобов'язання діяти виключно в інтересах пайовиків та, зокрема, з метою збільшення економічної ефективності, ніколи не виправдають заходи ПКІПЦП, які зможуть перешкоджати компетентним органам ефективно виконувати свої наглядові функції.

(49) Оригінальна версія Директиви 85/611/ЄЕС містила відступ від відсоткового обмеження активів, які може інвестувати ПКІПЦП в перевідні цінні папери, що випускаються тим самим органом, яке застосовувалось у випадку з облігаціями, випущеними чи гарантованими державою-членом. Такий відступ дозволяв ПКІПЦП інвестувати, зокрема, до 35 % власних активів в такі облігації. Подібний, але більш обмежений, відступ може виправдовуватись у випадку з облігаціями приватного сектору, які, навіть за відсутності гарантій з боку держави, пропонують спеціальні гарантії інвестору на особливих правилах, що до них застосовуються. Таким чином, необхідно розширити відступ на усі облігації приватного сектору, які спільно відповідають встановленим критеріям, при чому держава-член може самостійно скласти список тих облігацій, до яких вона вважає, де необхідно, можна застосовувати такий відступ.

(50) Декілька держав-членів прийняли положення, що дозволили некоординованим підприємствам колективного інвестування накопичувати свої активи в так званому розпорядчому фонді. Для того, щоб дозволити ПКІПЦП користуватись такими структурами, необхідно зняти заборону з донорського ПКІПЦП, що бажає накопичувати свої активи в розпорядчому ПКІПЦП, інвестувати більше 10 % власних активів чи в залежності від ситуації 20 % власних активів у індивідуальне підприємство колективного інвестування. Таке зняття може виправдовуватись тим, що донорське ПКІПЦП інвестує усі чи майже всі свої активи в диверсифікований портфель розпорядчого ПКІПЦП, яке

само по собі відповідає правилам диверсифікації ПКІПЦП.

(51) Для того, щоб сприяти ефективному функціонуванню внутрішнього ринку та забезпечити однаковий рівень захисту інвесторів на всій території Співтовариства, розпорядчо-донорські структури повинні дозволятися незалежно від того, чи розпорядник та донор знаходяться в одній державі-члені, чи вони засновані в різних державах-членах. Для того, щоб дозволити інвесторам краще зрозуміти розпорядчо-донорські структури та забезпечити простіший за ними нагляд, особливо в транснаціональних масштабах, жодне донорське ПКІПЦП не повинне мати змоги інвестувати в більш ніж одне розпорядче підприємство. Для того, щоб гарантувати однаковий рівень захисту інвесторів на всій території Співтовариства, розпорядник сам по собі має бути дозволенним ПКІПЦП. Для того, щоб уникнути неналежного адміністративного тягаря, положення про повідомлення про транснаціональну реалізацію не застосовується, якщо розпорядче ПКІПЦП не залучає капітал відкрито в інших державах-членах, окрім тієї, де воно зареєстровано, а має лише одне чи декілька донорських ПКІПЦП в такій іншій державі-члені.

(52) Для того, щоб захистити інвесторів донорського ПКІПЦП, інвестиції донорського ПКІПЦП в розпорядче ПКІПЦП підлягають попередньому схваленню компетентними органами держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП. Тільки початкові інвестиції до розпорядчого ПКІПЦП, за рахунок яких донорське ПКІПЦП перевищує обмеження, що застосовується для інвестування в інше ПКІПЦП, вимагають схвалення. Для того, щоб сприяти ефективному функціонуванню внутрішнього ринку та гарантувати однаковий рівень захисту інвесторів по всій території Співтовариства, дотримання умов, яких необхідно дотримуватись, та документи і інформація, що надаються для ухвалення інвестицій донорського ПКІПЦП в розпорядче ПКІПЦП, мають бути виключними.

(53) Для того, щоб дозволити донорському ПКІПЦП діяти найкраще в інтересах його пайовиків, а саме поставити його у становище отримання з розпорядчого ПКІПЦП усієї інформації та документів, необхідних для виконання його обов'язків, донорське та розпорядче ПКІПЦП повинні укласти та виконувати умови юридично обов'язкової угоди. Якщо донорське та розпорядче ПКІПЦП керуються однією управлінською компанією необхідно, щоб остання встановила внутрішні правила ділової поведінки. Договори про обмін інформацією між депозитаріями чи аудиторами відповідно донорського ПКІПЦП та розпорядчого ПКІПЦП повинні гарантувати обмін інформації та документів, що необхідні депозитарію чи аудиторю донорського ПКІПЦП для виконання їх обов'язків. Ця Директива повинна гарантувати, що, дотримуючись таких вимог, депозитарії чи аудитори не вважатимуться порушниками будь-яких умов нерозголошення інформації чи захисту даних.

- (54) Для того, щоб гарантувати високий рівень захисту інтересів інвесторів донорського ПКІПЦП, проспект емісії, основна інформація для інвестора, а також рекламні матеріали адаптуються відповідно до специфіки розпорядчо-донорських структур. Інвестиції донорського ПКІПЦП в розпорядче ПКІПЦП не повинні вплинути на можливість донорського ПКІПЦП самостійно викупити чи вилучити паї на вимогу його пайовиків чи діяти найкраще в інтересах його пайовиків.
- (55) Відповідно до цієї Директиви, пайовики повинні захищатись від стягнення невинуватених додаткових витрат в результаті заборони розпорядчому ПКІПЦП стягувати з донорського ПКІПЦП плати за підписку, викуп чи вилучення. Розпорядче ПКІПЦП, проте, повинне мати змогу стягувати плату за підписку, викуп, чи вилучення з інших інвесторів розпорядчого ПКІПЦП.
- (56) Правила перетворення повинні передбачати перетворення існуючого ПКІПЦП в донорське ПКІПЦП. В той же час, вони повинні достатнім чином захищати пайовиків. Оскільки перетворення є фундаментальною зміною інвестиційної політики, ПКІПЦП, що перетворюється, має надати своїм пайовикам достатню інформацію для того, щоб вони змогли вирішити наступну необхідність у розміщенні своїх інвестицій. Компетентні органи не повинні вимагати від донорського ПКІПЦП надавати більший об'єм чи інформацію, яка не передбачається цією Директивою.
- (57) Коли компетентні органи держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП нерегулярно отримують інформацію, що стосується розпорядчого ПКІПЦП, або виявляють недотримання розпорядчим ПКІПЦП положень цієї Директиви, вони можуть прийняти рішення, якщо необхідно, вжити відповідних заходів, для забезпечення відповідної поінформованості пайовиків розпорядчого ПКІПЦП.
- (58) Держави-члени повинні чітко розрізняти рекламні матеріали та обов'язкове надання інформації інвесторами, що передбачається відповідно до цієї Директиви. Обов'язкове надання інформації інвестором включає основну інформацію для інвестора, проспект емісії, річний та проміжний (за 6 місяців) звіти.
- (59) Основна інформація для інвестора повинна надаватись іншим інвесторам у формі окремого документу, безкоштовно, за достатній період часу до передплати в ПКІПЦП, для того, щоб допомогти їм прийняти поінформовані інвестиційні рішення. Така основна інформація для інвестора повинна містити лише істотні моменти для прийняття таких рішень. Характер інформації, що входить до основної інформації для інвестора, має бути повністю узгодженим для забезпечення адекватного захисту інвесторів, та співставним. Основна інформація для інвестора надається в короткій формі. Окремий невеликий документ з викладом інформації у вказаній послідовності є найбільш прийнятною формою досягнення ясності та простоти для ознайомлення, які необхідні дрібним інвесторам, та дозволять зробити корисні порівняння, а саме структури витрат та ризиків, що необхідні для прийняття інвестиційних рішень.
- (60) Компетентні органи кожної держави-члена можуть надати відкритий доступ на відповідній сторінці свого веб-сайту до основної інформації для інвестора, що стосується усіх ПКІПЦП, які отримали дозвіл в такій державі-члені.
- (61) Основна інформація для інвестора надається усіма ПКІПЦП. Управлінські компанії або, якщо застосовується, інвестиційні компанії повинні надавати основну інформацію для інвестора відповідним установам, відповідно до методу розповсюдження, що використовується (прямі продажі чи продаж через посередника). Посередники повинні надавати основну інформацію для інвестора клієнтам та потенційним клієнтам.
- (62) ПКІПЦП повинні мати змогу реалізовувати свої паї в інших державах-членах відповідно до порядку повідомлення, що ґрунтується на покращеному зв'язку між компетентними органами держав-членів. Після передачі повного файлу-повідомлення компетентними органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП, держава-член перебування ПКІПЦП не повинна мати змоги перешкодити доступу на ринок цього ПКІПЦП, що засноване в іншій державі-члені, чи відхилити дозвіл, наданий такою іншою державою-членом.
- (63) ПКІПЦП повинні мати можливість реалізовувати свої паї по мірі того, як вони вживатимуть необхідних заходів, щоб забезпечити доступність засобів для здійснення виплат пайовикам, викупу чи вилучення паїв, та надаючи доступ до інформації, яку має надаватись ПКІПЦП.
- (64) Для того, щоб сприяти транснаціональній реалізації паїв ПКІПЦП, необхідно здійснювати контроль за відповідністю домовленостей з реалізації паїв ПКІПЦП законам, підзаконним актам та адміністративним положенням, що застосовуються в державі-члені перебування ПКІПЦП, після того як ПКІПЦП вийде на ринок такої держави-члена. Такий контроль може включати перевірку адекватності домовленостей щодо реалізації, зокрема, адекватності заходів розповсюдження та зобов'язань у рекламних матеріалах, правдивих, ясних та зміст яких не вводять в оману. Ця Директива не повинна перешкоджати компетентним органам держави-члена перебування перевіряти такі рекламні матеріали, не включаючи основну інформацію для інвестора, проспект емісії та річний та проміжний (за 6 місяців) звіти, на відповідність національному законодавству до того, як ПКІПЦП зможе їх використовувати, якщо тільки такий контроль не буде дискримінаційним та не перешкоджатиме цьому ПКІПЦП оцінювати ринок.
- (65) Для потреб сприяння правовій визначеності, існує потреба забезпечити, легкий доступ для ПКІПЦП, яке реалізує свої паї на транснаціональній основі, у формі електронного опублікування та на мові, що зазвичай використовується у сфері міжнародних фінансів, до повної інформації про закони, підзаконні акти та адміністративні положення, що застосовуються в державі-члені перебування ПКІПЦП, що особливо стосується домовленостей з реалізації паїв ПКІПЦП. Відповідальність, що стосується таких публікацій, визначається національним законодавством.

- (66) Щоб сприяти доступу ПКІПЦП до ринків інших держав-членів, від ПКІПЦП вимагається перекласти лише основну інформацію для інвестора на офіційну мову чи одну з офіційних мов держави-члена перебування ПКІПЦП чи на мову, утверджену її компетентними органами. Основна інформація для інвестора повинна містити вказівку на мову(и), якою доступні інші обов'язкові для опублікування документи чи додаткова інформація. Відповідальність за надання перекладів несе ПКІПЦП, яке визначає необхідність звичайного чи офіційного перекладу.
- (67) Для сприяння доступу до ринків інших держав-членів важливо оголошувати розмір плати за повідомлення.
- (68) Держави-члени повинні вживати необхідних адміністративних та організаційних заходів, щоб уможливити співпрацю між національними органами та компетентними органами інших держав-членів, включаючи шляхом двосторонніх та багатосторонніх договорів між такими органами, які можуть посприяти добровільному розподілу обов'язків.
- (69) Необхідно сприяти наближенню повноважень, якими користуються компетентні органи з метою рівного застосування цієї Директиви всіма державами-членами. Звичайний мінімальний набір повноважень, що відповідають тим, які надані компетентним органам згідно інших законів ЄС у сфері фінансових послуг, повинен гарантувати ефективність нагляду. Додатково, держави-члени повинні розробити правила визначення штрафів, куди можуть входити карні та адміністративні покарання, та адміністративні заходи, що застосовуватимуться у випадках порушення цієї Директиви. Держави-члени також повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити застосування таких штрафів.
- (70) Необхідно підкріпити положення про обмін інформацією між національними компетентними органами та посилити обов'язки з допомоги та співпраці між ними.
- (71) Для потреб транснаціонального надання послуг, відповідним компетентним органам необхідно надати чітку компетенцію для усунення будь-яких прогалин відповідно до чинного законодавства.
- (72) Положення цієї Директиви, що стосуються ефективного виконання компетентними органами своїх наглядових функцій, включають нагляд за консолідованою основою, що має застосовуватись до ПКІПЦП чи підприємства, що веде його комерційну діяльність, коли це передбачено положеннями законодавства Співтовариства. В таких випадках, органи, до яких звертаються по дозвіл, повинні мати можливість визначити органи, які компетентні здійснювати нагляд за консолідованою основою такого ПКІПЦП чи підприємства, що веде його комерційну діяльність.
- (73) Принцип нагляду держави-члена реєстрації вимагає від компетентних органів відкликати чи відмовити у наданні дозволу, коли такі фактори як зміст програм діяльності, географічне розповсюдження чи фактично здійснена діяльність явно вказують на те, що підприємство, що веде його комерційну діяльність ухилилось від законодавства однієї держави-члена для потреб уникнення більш жорстких застосовних стандартів, що діють в іншій державі-члені, на території якої воно має намір проводити чи веде більшу частину своєї діяльності.
- (74) Певна поведінка, така як шахрайство чи внутрішні злочини, може вплинути на стабільність, включаючи цілісність, фінансової системи, навіть коли мова йде про підприємства, які не є ПКІПЦП чи підприємствами, що ведуть його комерційну діяльність.
- (75) Необхідно надати можливість здійснювати обмін інформацією між компетентними органами, владою чи органами, які, в силу своїх повноважень, допоможуть збільшити стабільність фінансової системи. Для того, щоб зберігати конфіденційний характер переданої інформації, проте, кількість адресатів такого обміну повинна бути суворо обмеженою.
- (76) Необхідно визначити умови, за яких надається дозвіл на такий обмін інформацією.
- (77) Якщо зазначено, що інформацію можна розкривати лише тоді, коли це дозволено компетентними органами, останні можуть, у разі необхідності, укладати договори із суворими умовами, яких необхідно дотримуватись.
- (78) Обмін інформацією між компетентними органами з одного боку та центральними банками, органами, що виконують подібні функції до центральних банків в якості офіційних фінансових установ, інші державні органи, відповідальні за контроль платіжних систем, з іншого боку, також має бути авторизованим.
- (79) Таке ж зобов'язання дотримуватись службової таємниці органами, що несуть відповідальність за надання дозволів та здійснення нагляду за ПКІПЦП, та установами, які сприяють такому наданню дозволів та здійсненню нагляду, та такі ж можливості для обміну інформацією, які надаються органам, відповідальним за надання дозволів та здійснення нагляду за кредитними установами, інвестиційними фірмами та страховими компаніями, має передбачатись цією Директивою.
- (80) Для потреб посилення контролю з боку наглядових інстанцій за ПКІПЦП чи підприємством, що веде його комерційну діяльність, та захисту клієнтів ПКІПЦП чи підприємств, що ведуть його комерційну діяльність, аудиторі повинні бути зобов'язані вчасно звітувати компетентним органам, у випадку, як передбачено цією Директивою, якщо вони дізнаються під час виконання своїх обов'язків факти, які можуть мати серйозний вплив на фінансове становище, адміністративну організацію чи організацію звітності ПКІПЦП, чи підприємства, що веде його комерційну діяльність.

- (81) Беручи до уваги мету цієї Директиви, бажано, щоб держави-члени передбачили застосування такого обов'язку за будь-яких обставин, коли такі факти виявляються аудитором під час виконання ним своїх повноважень на підприємстві, що має тісні зв'язки із ПКПЦП чи підприємством, що веде його комерційну діяльність.
- (82) Обов'язок аудиторів повідомляти, у разі необхідності, компетентним органам певні факти та рішення стосовно ПКПЦП чи підприємства, що веде його комерційну діяльність, які вони дізнаються під час виконання своїх обов'язків на підприємстві, що не є ані ПКПЦП, ані підприємством, що веде комерційну діяльність ПКПЦП, сам по собі не змінює характер їх обов'язків у цьому підприємстві, чи порядку виконання їх обов'язків у цьому підприємстві.
- (83) Ця Директива не повинна впливати на національні правила оподаткування, включаючи домовленості, які можуть встановлюватись державами-членами для того, щоб гарантувати відповідність цим правилам на їх території.
- (84) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні ухвалюватись відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що формулює порядок застосування покладених на Комісію виконавчих повноважень⁽¹⁾.
- (85) Зокрема, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати наступні виконавчі заходи. Що стосується управлінських компаній, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають деталі організаційних вимог, управління ризиками, конфлікту інтересів та правил поведінки. Що стосується депозитаріїв, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають ті заходи, які повинні вживати депозитарії для того, щоб виконувати свої обов'язки по відношенню до ПКПЦП, керованого управлінською компанією, що заснована в державі-члені, що не є державою-членом реєстрації ПКПЦП, та особливості договору між депозитарієм та управлінською компанією. Такі виконавчі заходи покликані сприяти однорідному застосуванню зобов'язань управлінських компаній та депозитаріїв, але вони не повинні виступати передумовою використання права управлінських компаній вести діяльність, яка була дозволена їм в їх державах-членах реєстрації, по всій території Співтовариства, шляхом створення філій чи користуючись свободою надання послуг, включаючи управління ПКПЦП в іншій державі-члені.
- (86) Що стосується злиття, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають
- детальний зміст, формат та спосіб надання інформації пайовикам.
- (87) Що стосується розпорядчо-донорських структур, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають зміст договорів між розпорядником та донором ПКПЦП, чи внутрішніх правил ділової поведінки, зміст договорів про обмін інформацією між їх депозитаріями чи аудиторами, визначення заходів, що належним чином координуватимуть час розрахунків та публікації чистої вартості їх активів, для того, щоб уникнути прогнозування фондового ринку, вплив злиття розпорядника на надання дозволу донору, вид повідомлення донору про порушення розпорядника, формат та спосіб надання інформації пайовикам у випадку перетворення з ПКПЦП на донорське ПКПЦП, порядок оцінювання та контроль за передачею активів від донора до розпорядника, роль депозитарія донора в цьому процесі.
- (88) Що стосується положень про розголошення інформації, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають особливі умови, яких необхідно дотримуватись, коли проспект емісії надається на довгочасному носіїв інформації, а не в паперовому вигляді чи шляхом розміщення на веб-сайті, який не є довгочасним носієм інформації, детальний та вичерпний зміст, форму та правила надання основної інформації для інвестора, беручи до уваги різноманітну природу чи сектори відповідного ПКПЦП, та особливі умови надання основної інформації для інвестора на довгочасному носіїв інформації, а не в паперовому вигляді чи шляхом розміщення на веб-сайті, який не є довгочасним носієм інформації.
- (89) Що стосується повідомлення, Комісія повинна бути уповноваженою ухвалювати заходи, що визначають об'єм інформації, відповідно до застосованих місцевих правил, що повинна опубліковуватись компетентними органами держави-члена перебування, та технічної інформації доступу компетентних органів держави-члена перебування до документів ПКПЦП, що зберігаються та час від часу поновлюються.
- (90) Комісія також повинна бути уповноваженою, поміж іншого, роз'яснювати визначення, зводити термінологію та оформляти визначення відповідно до наступних законів про ПКПЦП та справ, що його стосуються.
- (91) Оскільки заходи, зазначені в положеннях з 85 по 90 Декларативної частини, носять загальний характер і покликані змінити неістотні питання цієї Директиви, доповнюючи її новими неістотними питаннями, вони повинні ухвалюватись відповідно до регулятивного провадження з ретельністю, що передбачається статтею 5а Рішення 1999/468/ЄС.

¹ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

(92) Оскільки цілей цієї Директиви неможливо повністю досягти державам-членам з огляду на те, що вони передбачають ухвалення правил зі спільними ознаками, що застосовуються на рівні Співтовариства і можуть, таким чином, з причини масштабу та впливу цих правил, краще досягатись на рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати заходи, відповідно до принципу субсидіарності, що передбачається в статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті, ця Директива не заходить далі від необхідного для досягнення цих цілей.

(93) Зобов'язання перенесення цієї Директиви в національне законодавство обмежується тими положеннями, які були значною мірою змінені в порівнянні із директивами, які вона оновлює. Зобов'язання перенесення положень, що залишилися незмінними, виникає на основі попередніх версій директиви.

(94) Ця Директива не зашкоджує зобов'язанням держав-членів, що стосуються часових рамок перенесення до національного законодавства та застосування Директив, зазначених в Додатку III, Частина В.

(95) Відповідно до підпункту 34 Міжвідомчої угоди про вдосконалення законотворчої діяльності⁽¹⁾, державам-членам дозволяється створювати для себе в інтересах Співтовариства свої власні таблиці, що продемонструють, наскільки це можливо, співвідношення між цією Директивою та заходами перенесення, а також опублікувати їх.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ

¹ ОВ С 321, 31.12.2003, С. 1.

ЗМІСТ

ГЛАВА I	ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ВИЗНАЧЕННЯ	статті з 1 по 4
ГЛАВА II	ДОЗВІЛ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПКІПЦП	стаття 5
ГЛАВА III	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО УПРАВЛІНСЬКИХ КОМПАНІЙ	
СЕКЦІЯ 1	Умови для ведення діяльності	статті з 6 по 8
СЕКЦІЯ 2	Відносини з третіми країнами	стаття 9
СЕКЦІЯ 3	Умови роботи	статті з 10 по 15
СЕКЦІЯ 4	Свобода створення філій та свобода надавати послуги	статті з 16 по 21
ГЛАВА IV	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ДЕПОЗИТАРІЯ	статті з 22 по 26
ГЛАВА V	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПАНІЙ	
СЕКЦІЯ 1	Умови для ведення діяльності	статті з 27 по 29
СЕКЦІЯ 2	Умови роботи	статті 30 і 31
СЕКЦІЯ 3	Зобов'язання стосовно депозитарія	статті з 32 по 36
ГЛАВА VI	ЗЛИТТЯ ПКІПЦП	
СЕКЦІЯ 1	Принцип, дозвіл та схвалення	статті з 37 по 40
СЕКЦІЯ 2	Зовнішній контроль, інформація про пайовиків та інші права пайовиків	статті з 41 по 45
СЕКЦІЯ 3	Витрати та вступ в силу	статті з 46 по 48
ГЛАВА VII	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПКІПЦП	статті з 49 по 57
ГЛАВА VIII	РОЗПОРЯДЧО-ДОНОРСЬКІ СТРУКТУРИ	
СЕКЦІЯ 1	Сфера застосування та схвалення	статті з 58 по 59
СЕКЦІЯ 2	Спільні положення для донорського ПКІПЦП та розпорядчого ПКІПЦП	стаття 60
СЕКЦІЯ 3	Депозитарії та аудитори	статті 61 і 62
СЕКЦІЯ 4	Обов'язкова інформація та рекламні матеріали донорського ПКІПЦП	стаття 63
СЕКЦІЯ 5	Перетворення існуючих ПКІПЦП на донорські ПКІПЦП та зміни розпорядчих ПКІПЦП	стаття 64
СЕКЦІЯ 6	Зобов'язання та компетентні органи	статті з 65 по 67
ГЛАВА IX	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНФОРМАЦІЇ, ЩО МАЄ НАДАВАТИСЬ ІНВЕСТОРАМ	
СЕКЦІЯ 1	Публікація проспекту емісії та періодичних звітів	статті з 68 по 75
СЕКЦІЯ 2	Публікація іншої інформації	статті 76 і 77
СЕКЦІЯ 3	Основна інформація для інвестора	статті з 78 по 82

ГЛАВА X	ЗАГАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПКІПЦП	статті з 83 по 90
ГЛАВА XI	СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПКІПЦП, ЩО РЕАЛІЗОВУЮТЬ СВОЇ ПАЇ В ІНШИХ ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ, А НЕ В ТИХ, ДЕ ВОНИ СТВОРЕНІ	статті з 91 по 96
ГЛАВА XII	ПОЛОЖЕННЯ ПРО ОРГАНИ, ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗА НАДАННЯ ДОЗВОЛІВ ТА КОНТРОЛЬ	статті з 97 по 110
ГЛАВА XIII	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОМПІТЕТ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ	статті 111 і 112
ГЛАВА XIV	ВІДСТУП, ПЕРЕХІДНІ І ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	
СЕКЦІЯ 1	Відступ	статті 113 і 114
СЕКЦІЯ 2	Перехідні і прикінцеві положення	статті з 115 по 119
ДОДАТОК I	Доповнення А і В	
ДОДАТОК II	Функції, що входять до діяльності з колективного керування портфельними активами	
ДОДАТОК III		
Частина А	Скасована Директива з переліком її послідовних змін	
Частина В	Часові рамки перенесення в національне законодавство та застосування	
ДОДАТОК IV	Кореляційна таблиця	

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

1. Ця Директива застосовується до підприємств колективного інвестування в перевідні цінні папери (ПКІПЦП), що засновуються на території держав-членів.

2. Для потреб цієї Директиви, та відповідно до статті 3, ПКІПЦП це підприємство:

- (a) з одним об'єктом колективного інвестування відкрито залученого капіталу в перевідні цінні папери, або в інші ліквідні фінансові активи, зазначені в частині 1 статті 50, та яке діє на основі принципу розосередження ризиків; та
- (b) з паями, які на прохання власників, викупаються чи вилучаються, прямо чи опосередковано, з активів такого підприємства. Дії, до яких вдається ПКІПЦП, щоб гарантувати, що біржова вартість його паїв незначним чином відрізняється від чистої вартості активів, вважається еквівалентом такого викупу чи вилучення.

3. Підприємства, зазначені в частині 2, можуть створюватись відповідно до права договорів (як спільні фонди, керовані управлінськими компаніями), законодавства про довірчу власність (як пайові фонди), статуту (як інвестиційні компанії).

Для потреб цієї Директиви:

- (a) «спільні фонди» також включають пайові фонди;
- (b) «паї» ПКІПЦП також включають акції ПКІПЦП;

4. Інвестиційні компанії, активи яких інвестуються через посередника дочірніх компаній, в основному ті, що не є перевідними цінними паперами, не є предметом цієї Директиви.

5. Держави-члени забороняють ПКІПЦП, до яких застосовується ця Директива, перетворюватись у підприємства колективного інвестування, що не регулюються цією Директивою.

6. Відповідно до положень законодавства Співтовариства у галузі руху капіталу та згідно статей 91 і 92 та другого пункту частини 1 статті 108, жодна держава-член не застосовує будь-яких інших положень у сфері застосування цієї Директиви до ПКІПЦП, створених в іншій державі-члені, чи до паїв, випущених такими ПКІПЦП, коли такі ПКІПЦП реалізують свої паї на території такої держави-члена.

Держави-члени можуть дозволити ПКІПЦП складатись із декількох інвестиційних секторів.

7. Без шкоди цій Главі, держава-член може застосовувати до ПКІПЦП, що засноване на її території, більш суворі чи додаткові вимоги, окрім встановлених цією Директивою, за умови, що вони загального застосування та не суперечать положенням цієї Директиви.

Стаття 2

1. Для потреб цієї Директиви застосовуються такі визначення:

- (a) «депозитарій» означає установу, якій доручаються обов'язки, передбачені в статтях 22 та 32, і іншими відповідними положеннями, встановленими в Главі IV і Секції 3 Глави V;
- (b) «управлінська компанія» означає компанію, звичайною діяльністю якої є управління ПКІПЦП у формі спільних фондів чи інвестиційних компаній (колективне керування портфельними активами ПКІПЦП);
- (c) «держава-член реєстрації управлінської компанії» означає державу-члена, в якій знаходиться зареєстрований офіс управлінської компанії;
- (d) «держава-член перебування управлінської компанії» означає державу-члена, що не є державою-членом реєстрації, на території якої управлінська компанія має філію, чи надає послуги;
- (e) «держава-член реєстрації ПКІПЦП» означає державу-члена, в якій ПКІПЦП було надано дозвіл на ведення діяльності відповідно до статті 5;
- (f) «держава-член перебування ПКІПЦП» означає державу-члена, що не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП, в якій реалізуються паї ПКІПЦП;
- (g) «філія» означає місце здійснення діяльності, що є частиною управлінської компанії, і не має правосуб'єктності та надає послуги, на які уповноважена управлінська компанія;
- (h) «компетентні органи» означає органи, призначені в державі-члені відповідно до статті 97;
- (i) «тісні зв'язки» означає ситуацію, коли дві чи більше фізичні чи юридичні особи пов'язані одним з наступного:
- (i) «участь», що означає володіння, пряме чи у формі контролю, 20% чи більше прав голосу чи капіталу підприємства; чи
- (ii) «контроль», що означає відносини між «материнською компанією» та «дочірнім підприємством», відповідно до визначення в статтях 1 і 2 Сьомої Директиви Ради 83/349/ЄЕС від 13 червня 1983 року, що базується на пункті (g) частини 3 статті 54 Договору про консолідацію рахунків ⁽¹⁾ та в усіх випадках, зазначених в частинах 1 і 2 статті 1 Директиви 83/349/ЄЕС, чи подібні відносини між будь-якими фізичними чи юридичними особами і підприємством;
- (j) «кваліфікаційне володіння» означає пряме чи опосередковане володіння акціями в управлінській компанії, що становить 10 % чи більше капіталу чи прав голосу, чи яке уможливорює здійснення значного впливу на керівництво управлінською компанією, в якій існує таке володіння;
- (k) «стартовий капітал» означає кошти, як зазначено в частинах (a) і (b) статті 57 Директиви 2006/48/ЄС;
- (l) «власні кошти» означає власні кошти, як зазначено в Розділі V, Глава 2, Секція 1 Директиви 2006/48/ЄС;
- (m) «довгочасний носій інформації» означає інструмент, який уможливорює збереження інформації інвестора, що стосується особисто цього інвестора, у такій формі, що доступна для наступного посилення, протягом адекватного періоду часу для потреб інформації та дозволяє незмінну репродукцію збереженої інформації;
- (n) «перевідні цінні папери» означає:
- (i) акції компаній та інші цінні папери, еквівалентні акціям компаній (акції);
- (ii) облігації та інші форми боргових цінних паперів (боргові цінні папери);
- (iii) будь-які інші оборотні цінні папери, що передбачають право набуття будь-яких таких перевідних цінних паперів шляхом підписки чи обміну;
- (o) «інструменти грошового ринку» означає інструменти, якими зазвичай торгують на грошовому ринку, які є ліквідними і вартість яких може бути точно встановлена в будь-який час;
- (p) «злиття» означає операцію, в результаті якої:
- (i) одне чи більше ПКІПЦП, чи його інвестиційних секторів, («ПКІПЦП, що зливається»), у випадку їх припинення не у формі ліквідації, передають усі свої активи і пасиви існуючому ПКІПЦП, чи його інвестиційному сектору, («приймаюче ПКІПЦП»), в обмін на випуск їх пайовикам паїв приймаючого ПКІПЦП та, якщо застосовується, виплати готівкою не більше 10 % вартості чистих активів таких паїв;
- (ii) два чи більше ПКІПЦП, чи його інвестиційних секторів, («ПКІПЦП, що зливається»), у випадку їх припинення не у формі ліквідації, передають усі свої активи і пасиви ПКІПЦП, яке вони формують, чи його інвестиційному сектору, («приймаюче ПКІПЦП»), в обмін на випуск їх пайовикам паїв приймаючого ПКІПЦП та, якщо застосовується, виплати готівкою не більше 10 % вартості чистих активів таких паїв;
- (iii) одне чи більше ПКІПЦП, чи його інвестиційних секторів, («ПКІПЦП, що зливається»), що продовжують існувати до погашення своїх зобов'язань, передають свої чисті активи іншому інвестиційному сектору цього ж ПКІПЦП, чи ПКІПЦП, яке вони формують, чи іншому існуючому ПКІПЦП чи його інвестиційному сектору («приймаюче ПКІПЦП»);

¹ ОВ L 193, 18.7.1983, С. 1.

- (д) «транснаціональне злиття» означає злиття ПКІПЦП:
- (i) де щонайменше два з них засновані в різних державах-членах; або
 - (ii) засновані в одній і тій же державі-члені як новостворене ПКІПЦП в іншій державі-члені;
- (е) «внутрішнє злиття» означає злиття між ПКІПЦП, заснованими в одній і тій же державі-члені, де щонайменше одному із залучених ПКІПЦП було надано повідомлення відповідно до статті 93.
- (с) "орган управління" означає орган, з повноваженнями найвищої інстанції щодо прийняття рішень у компанії управління, інвестиційної компанії або депозитарії, що включає функції спостереження і управління, або тільки управлінську функцію, якщо ці функції розділені. Де, відповідно до національного законодавства, компанія з управління, інвестиційна компанія або депозитарій має різні органи з конкретними функціями, вимоги, викладені у цій Директиві, спрямовані на орган управління або орган управління у його наглядової функції повинні також, або замість цього, застосовуються до тих членів інших органів компанії управління, інвестиційної компанії або депозитарію, до яких застосовується національне законодавство покладає відповідну відповідальність;
- (т) "фінансовий інструмент" означає фінансовий інструмент, зазначений у розділі С Додатка I до Директиви 2014/65 / ЄС Європейського парламенту та Ради.

2. Для потреб пункту b частини 1, звичайна діяльність управлінської компанії включає функції, зазначені в Додатку II.

3. Для потреб пункту g частини 1, усі місця здійснення діяльності, засновані в одній і тій же державі-члені управлінською компанією з головним офісом в іншій державі-члені, вважаються єдиною філією.

4. Для потреб підпункту (ii) пункту (i) частини 1, застосовується наступне:

- (a) дочірнє підприємство дочірнього підприємства також вважається дочірньою компанією материнського підприємства, що очолює ці підприємства;
- (b) ситуації, коли дві чи більше фізичні чи юридичні особи постійно пов'язані з однією і тією ж особою відносинами управління, також вважаються тісними зв'язками між такими особами.

5. Для потреб пункту (j) частини 1, приймаються до уваги права голосу, зазначені в статтях 9 і 10 Директиви 2004/109/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 грудня 2004 року про узгодження норм відкритості, що стосується інформації про

емітентів тих цінних паперів, якими дозволено торгувати на регульованому ринку (¹).

6. Для потреб пункту (l) частини 1, статті з 13 по 16 Директиви 2006/49/ЄС застосовуються *mutatis mutandis*.

7. Для потреб пункту (n) частини 1, перевідні цінні папери не включають методи та інструменти, зазначені в статті 51.

Стаття 3

Наступні суб'єкти господарювання не підпадають під дію цієї Директиви:

- (a) підприємства колективного інвестування закритого типу;
- (b) підприємства колективного інвестування, які залучають капітал, не продаючи відкрито своїх паїв на території Співтовариства чи будь-якої його частини;
- (c) підприємства колективного інвестування, паї котрих, відповідно до правил фонду чи статутних документів інвестиційної компанії, можуть продаватися відкрито виключно в третіх країнах;
- (d) категорії підприємств колективного інвестування, передбачені нормами держав-членів, в яких створені такі підприємства колективного інвестування, до яких не застосовуються правила, встановлені в Главі VII та статті 83 з огляду на їх інвестиційну і позикову політику.

Стаття 4

Для потреб цієї Директиви, ПКІПЦП вважається заснованим в державі-члені його реєстрації.

ГЛАВА II

ДОЗВІЛ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПКІПЦП

Стаття 5

1. Жодне ПКІПЦП не може вести свою діяльність, якщо воно не отримає дозвіл відповідно до цієї Директиви.

Такий дозвіл дійсний в усіх державах-членах.

2. Дозвіл на створення спільного фонду надається тільки якщо компетентні органи держави-члена його реєстрації ухвалюють заяву управлінської компанії керувати таким спільним фондом, правилами фонду та обирати депозитаря. Дозвіл на створення інвестиційної компанії надається тільки якщо компетентні органи держави-члена її реєстрації ухвалюють її статутні документи та вибір депозитаря, та, коли застосовується, заяву

¹ ОВ L 390, 31.12.2004, С. 38.

призначеної управлінської компанії керувати такою інвестиційною компанією.

3. Без шкоди частині 2, якщо ПКІПЦП засноване не в державі-члені реєстрації управлінської компанії, рішення по заяві управлінської компанії на керування ПКІПЦП, відповідно до статті 20, приймають компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП. На надання дозволу не впливає те, чи ПКІПЦП керуватиметься управлінською компанією, зареєстрований офіс якої знаходиться в державі-члені реєстрації ПКІПЦП, чи те, що управлінська компанія здійснюватиме чи делегуватиме будь-яку діяльність в державі-члені реєстрації ПКІПЦП.

4. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП не надають дозвіл ПКІПЦП якщо:

- (a) встановлено, що інвестиційна компанія не відповідає передумовам встановленим в Главі V; чи
- (b) управлінська компанія не має дозволу на управління ПКІПЦП в своїй державі-члені реєстрації.

Без шкоди частині 2 статті 29, управлінській компанії чи, якщо застосовується, інвестиційній компанії, повідомляється протягом двох місяців після подання повної заяви чи надається дозвіл на створення ПКІПЦП.

Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП не надають дозвіл на діяльність ПКІПЦП, якщо директори депозитарія не мають достатньо гарної репутації чи достатнього досвіду, що також стосується типу ПКІПЦП, яким буде здійснюватись управління. З цією метою, імена директорів депозитарія та кожної особи, що замінитиме їх на посаді, відразу ж повідомляються компетентним органам.

Під директорами маються на увазі особи, які відповідно до законодавства чи статутних документів, представляють депозитарія, чи які ефективно визначають політику депозитарія.

5. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП не надають дозволу, якщо ПКІПЦП за законодавством забороняється (наприклад, відповідно до положень правил фонду чи статутних документів) реалізовувати свої паї в своїй державі-члені реєстрації.

6. Ані управлінська компанія, ані депозитарій не можуть замінюватись, а також ані до правил фонду, ані до статутних документів інвестиційної компанії не можуть вноситись зміни без схвалення компетентних органів держави-члена реєстрації ПКІПЦП.

7. Держави-члени гарантують, що повна інформація про закони, підзаконні акти та адміністративні положення про виконання цієї Директиви, що стосується заснування чи функціонування ПКІПЦП, є легко доступною на відстані чи в електронному вигляді. Держави-члени гарантують, що така інформація є доступною щонайменше мовою, прийнятою в галузі міжнародних фінансів, і надається в ясній і точній формі, та постійно оновлюється.

8. Для того, щоб забезпечити послідовну гармонізацію

даної статті Європейський наглядовий орган (далі «ЕСМА»), заснована Регламентом (ЄС) № 1095/2010 Європейського парламенту і Ради (13) може встановлювати проекти нормативних технічних стандартів, щоб зазначити інформацію, яка має надаватися компетентним органам для надання заявки для отримання ПКІПЦП дозволу.

Повноваження делеговані Комісії прийняти нормативні технічні стандарти, зазначені у першому абзаці, відповідно до процедури, викладеної у статтях 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА III

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО УПРАВЛІНСЬКИХ КОМПАНІЙ

СЕКЦІЯ I

Умови для ведення діяльності

Стаття 6

1. Доступ до ведення діяльності управлінських компаній можливий лише у разі отримання попереднього дозволу, наданого компетентними органами держави-члена реєстрації управлінської компанії. Дозвіл управлінській компанії, наданий відповідно до цієї Директиви, дійсний для усіх держав-членів.

ЕСМА повідомляється про кожний дозвіл виданий і публікує і оновлює на своєму сайті список компаній, яким надано дозвіл.

2. Жодна управлінська компанія не повинна займатись іншою діяльністю, окрім управління ПКІПЦП, дозвіл на створення якого було надано відповідно до цієї Директиви, за винятком додаткового управління іншими підприємствами колективного інвестування, що не регулюються цією Директивою, та у зв'язку з якими управлінська компанія контролюється з боку наглядових інстанцій, але паї яких не можуть реалізовуватись в інших державах-членах відповідно до цієї Директиви. Діяльність з управління ПКІПЦП включає, для потреб цієї Директиви, функції, зазначені в Додатку II.

3. Як відступ від частини 2, держави-члени можуть надавати управлінським компаніям дозвіл на надання, додатково до управління ПКІПЦП, наступних послуг:

- (a) управління портфелями інвестицій, включаючи ті, що знаходяться у власності пенсійного фонду, відповідно до наданих інвесторами мандатів на дискреційній, індивідуальній основі, якщо такі портфелі включають один або декілька інструментів, перерахованих в Додатку I Секція C Директиви 2004/39/ЄС; і
- (b) в якості непрофільних послуг:
 - (i) повідомлення про інвестиції, що стосується одного чи більше інструментів, перерахованих в Додатку I, Секція C Директиви 2004/39/ЄС;

- (ii) зберігання та управління, що стосується паїв підприємства колективного інвестування.

Управлінські компанії не можуть отримати дозвіл відповідно до цієї Директиви на надання виключно послуг, зазначених в цій частині, чи непрофільних послуг без отримання дозволу на надання послуг, зазначених в підпункті (а) першого пункту.

4. Частина 2 статті 2 та статті 12, 13 і 19 Директиви 2004/39/ЄС застосовуються до надання послуг управлінськими компаніями, зазначених в частині 3 цієї статті.

Стаття 7

1. Без шкоди іншим нормам загального застосування, встановленим національним законодавством, компетентні органи не надають дозвіл управлінській компанії, якщо не виконуються наступні умови:

- (а) стартовий капітал управлінської компанії складає щонайменше 125 000 євро, беручи до уваги наступне:
- (i) коли вартість портфелів управлінської компанії перевищує 250 000 000 євро, управлінська компанія повинна розмістити додаткову кількість власних коштів, що дорівнює 0,02 % від суми, на яку вартість портфелю управлінської компанії перевищує 250 000 000 євро, але необхідна сума стартового капіталу та додаткової суми, проте, не повинна перевищувати 10 000 000 євро;
- (ii) для потреб цієї частини, наступні портфелі повинні вважатись портфелями управлінської компанії:
- спільні фонди, якими керує управлінська компанія, включаючи портфелі, за якими вона делегувала управлінські функції, але не враховуючи портфелі, якими вона керує в результаті делегування, інвестиційні компанії, для яких управлінська компанія є призначеною управлінською компанією,
 - інші підприємства колективного інвестування, керовані управлінською компанією, включаючи портфелі, за якими вона делегувала управлінські функції, але не враховуючи портфелі, якими вона керує в результаті делегування;
- (iii) незважаючи на суму таких вимог, власні кошти управлінської компанії ніколи не повинні бути меншими суми, передбаченої в статті 21 Директиви 2006/49/ЄС;
- (b) особи, що ефективно ведуть діяльність управлінської компанії, мають достатньо гарну репутацію чи достатнього досвіду, що також стосується типу ПКІПЦП, яким буде здійснюватись управління, імена таких осіб та кожної особи, що замінитиме їх на посаді, відразу ж повідомляються компетентним органам та здійснення діяльності управлінської компанії проводитиметься щонайменше двома особами, що відповідають таким вимогам;
- (c) заява на отримання дозволу супроводжується програмою діяльності, якою передбачається, щонайменше, організаційна структура управлінської компанії; та

- (d) головний офіс і зареєстрований офіс управлінської компанії знаходяться в одній і тій же державі-члені.

Для потреб підпункту (а) першого пункту, держави-члени можуть дозволити управлінській компанії не надавати 50 % додаткової суми власних коштів, відповідно до підпункту (i) пункту (а), за наявності гарантії на таку суму, що надається кредитною установою чи страховою компанією, зареєстрований офіс якої знаходиться в державі-члені, чи в третій країні, де економічні нормативи, на думку компетентних органів, є еквівалентними тим, що встановлені законодавством Співтовариства.

2. Коли між управлінською компанією та іншими фізичними чи юридичними особами існують тісні зв'язки, компетентні органи надають дозвіл тільки в тому випадку, коли тісні зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню їх наглядових функцій.

Компетентні органи також відмовляють у наданні дозволу, якщо закони, підзаконні акти чи адміністративні положення третьої країни, що регулюють діяльність однієї чи більше фізичних чи юридичних осіб, з якими управлінська компанія має тісні зв'язки, чи труднощі, які пов'язані із їх застосуванням, перешкоджають ефективному виконанню їх наглядових функцій.

Компетентні органи вимагають від управлінських компаній надавати їм інформацію, необхідну для контролю за відповідністю умовам, зазначеним в цій частині на постійній основі.

3. Компетентні органи інформують про надання дозволу заявнику протягом шести місяців після надання повної заяви. У разі відмови у наданні дозволу, вказуються відповідні причини.

4. Управлінська компанія може розпочати діяльність одразу ж після видачі дозволу.

5. Компетентні органи можуть відкликати дозвіл, наданий управлінській компанії відповідно до цієї Директиви лише якщо така компанія:

- (a) не користується таким дозволом протягом 12 місяців, однозначно відмовляється від дозволу чи припинила діяльність, яка є предметом цієї Директиви, більше шести місяців тому, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила втрату чинності такого дозволу за таких умов;
- (b) отримала дозвіл шляхом надання неправдивої інформації чи іншими незаконними засобами;
- (c) більше не відповідає вимогам, відповідно до яких надавався дозвіл;
- (d) більше не відповідає Директиві 2006/49/ЄС, якщо її дозвіл також включає послугу дискреційного керування портфельними активами, зазначену в пункті (а) частини 3 статті 6 цієї Директиви;

- (e) серйозно чи систематично порушує положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви; або
- (f) підпадає під будь-який випадок, коли національним законодавством передбачається відкликання дозволу.

6. З метою забезпечення послідовного узгодження цієї статті, ЕСМА може розробити проекти нормативних технічних стандартів вказати:

- (a) інформація, яка надається компетентним органам у заявці на надання дозволу для керуючої компанії, у тому числі програми діяльності;
- (б) вимоги, що застосовуються до керуючої компанії відповідно до пункту 2 і відомості для повідомлення, передбаченого у пункті 3;
- (c) вимоги, що застосовуються до акціонерів і членів з кваліфікованою часткою участі, а також перешкоди, які можуть перешкодити ефективному здійсненню наглядових функцій компетентного органу, як це передбачено у статті 8 (1) цієї Директиви, і в статті 10 (1) і (2) Директиви 2004/39 / ЄС, відповідно до статті 11 цієї Директиви.

Повноваження делеговані Комісії щодо прийняття нормативних технічних стандартів, що зазначені у першому абзаці, згідно зі статтями 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Для того, щоб забезпечити єдині умови застосування цієї статті, ЕСМА може розробити проект технічних стандартів для визначення стандартних форм, шаблонів і процедур повідомлення або надання інформації, передбаченої в пунктах (a) і (б) першого підпункту.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці третьому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 8

1. Компетентні органи не надають дозвіл на ведення діяльності управлінських компаній, поки вони не отримають інформацію про особи акціонерів чи учасників, як прямих, так і опосередкованих, фізичних чи юридичних осіб, що мають кваліфікаційне володіння та про розмір таких володінь.

Компетентні органи відмовляють у дозволі якщо, беручи до уваги необхідність гарантувати правильне та розсудливе керування управлінської компанії, вони сумніваються у відповідності акціонерів чи учасників, зазначених в першому пункті.

2. У випадку, коли філії управлінських компаній, зареєстровані офіси яких знаходяться поза межами Співтовариства і вони започатковують чи ведуть діяльність, держави-члени не застосовують положення таким чином, щоб їх ставлення було

більш сприятливим, аніж ставлення до філій управлінських компаній, зареєстровані офіси яких знаходяться в державах-членах.

3. З компетентними органами відповідної держави-члена необхідно спочатку проконсультуватись з питань, що стосуються надання дозволу будь-якій управлінській компанії, яка є одним з наступного:

- (a) дочірнім підприємством іншої управлінської компанії, інвестиційної фірми, кредитної установи чи страхової компанії, що має дозвіл в іншій державі-члені;
- (b) дочірнім підприємством материнської компанії іншої управлінської компанії, інвестиційної фірми, кредитної установи чи страхової компанії, що має дозвіл в іншій державі-члені; чи
- (c) компанією, яку контролюють ті ж самі фізичні чи юридичні особи, що й іншу управлінську компанію, інвестиційну фірму, кредитну установу або страхову компанію, що має дозвіл в іншій державі-члені.

СЕКЦІЯ 2

Відносини з третіми державами

Стаття 9

1. Відносини з третіми країнами регулюються відповідно до правил, встановлених в статті 15 Директиви 2004/39/ЄС.

Для потреб цієї Директиви, терміни «інвестиційна фірма» та «інвестиційні фірми», зазначені в статті 15 Директиви 2004/39/ЄС означають, відповідно, «управлінська компанія» та «управлінські компанії»; термін «надання інвестиційних послуг», зазначений в частині 1 статті 15 Директиви 2004/39/ЄС, означає «надання послуг».

2. Держави-члени інформують ЕСМА і Комісію про будь-які загальні труднощі, з якими стикається ПКПЦП в ході реалізації своїх паїв в будь-якій третій країні.

Комісія повинна розглянути такі труднощі у найкоротший час щоб знайти підходяще рішення. ЕСМА повинна допомогти в здійсненні цього завдання.

СЕКЦІЯ 3

Умови роботи

Стаття 10

1. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії вимагають від управлінської компанії, якій вони надали дозвіл, завжди відповідати умовам, встановленим в статті 6 та частинах 1 і 2 статті 7.

Власні фонди управлінської компанії не повинні бути меншими встановлених розмірів в пункті (а) частини 1 статті 7. Якщо таке трапляється, проте, компетентні органи можуть, якщо це виправдано обставинами, дозволити фірмам протягом обмеженого періоду часу виправити ситуацію, чи припинити свою діяльність.

2. Контроль з боку наглядових інстанцій управлінської компанії здійснюють компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії, не залежно від того, чи управлінська компанія засновує філію чи надає послуги в іншій державі-члені чи ні, без шкоди тим положенням цієї Директиви, які покладають відповідальність на компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії.

Стаття 11

1. Кваліфікаційне володіння в управлінській компанії регулюється тими ж правилами, що встановлені в статтях 10, 10а та 10b Директиви 2004/39/ЄС.

2. Для потреб цієї Директиви, терміни «інвестиційна фірма» і «інвестиційні фірми», зазначені в статті 10 Директиви 2004/39/ЄС, означають, відповідно, «управлінська компанія» та «управлінські компанії».

3. З метою забезпечення послідовного узгодження цієї Директиви, ЕСМА може розробляти проекти нормативних технічних стандартів, щоб встановити вичерпний перелік інформації, як це передбачено у цій статті, з посиланням на статті 10b (4) Директиви 2004/39 / ЄС, має бути включений пропонуваними покупцями у їх повідомлення, без шкоди для статті 10a (2) Директиви.

Повноваження, делеговані Комісії щодо прийняття нормативних технічних стандартів, зазначених у першому абзаці, згідно зі статтями 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Для того, щоб забезпечити єдині умови застосування цієї статті, ЕСМА може розробляти проект технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони і процедури для процесу консультацій між відповідними компетентними органами, як це передбачено у цій статті, з посиланням на Статтю 10 (4) Директиви 2004/39 / ЄС.

Повноваження присвоєно Комісії щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці третьому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 12

1. Кожна держава-член визначає економічні нормативи, яких у будь-якому разі дотримуються управлінські компанії, що отримали дозвіл в цій державі-члені, що стосується діяльності з управління ПКІПЦП, дозволених відповідно до цієї Директиви.

Зокрема, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії, зважаючи на характер ПКІПЦП, що керується управлінською компанією, вимагають від кожної такої компанії:

(a) мати обґрунтований адміністративний порядок та процедуру звітності, заходи контролю та безпеки електронної обробки даних, та адекватні механізми внутрішнього контролю включаючи, зокрема, правила персональних операцій її працівників, чи володіння або управління інвестиціями у фінансові інструменти для того, щоб інвестувати від свого власного імені та гарантування, принаймні, що кожна операція за участі ПКІПЦП може відтворюватись відповідно до її походження, сторін, характеру, часу та місця вчинення, та що активи ПКІПЦП, яким керує управлінська компанія, інвестовано відповідно до правил фонду, чи статутних документів та чинного законодавства;

(b) бути структурованою чи організованою таким чином, щоб мінімізувати ризик інтересам ПКІПЦП чи клієнтів в результаті конфліктів інтересів між компанією та її клієнтами, між двома її клієнтами, між одним з клієнтів і ПКІПЦП, чи між двома ПКІПЦП.

2. Кожна управлінська компанія, дозвіл якої також передбачає послугу дискреційного керування портфельними активами, зазначену в пункті (а) частини 3 статті 6:

(a) не може інвестувати повністю чи частково інвестиційний портфель в паї підприємства колективного інвестування, яким вона керує, якщо тільки вона не отримає попереднього загального схвалення від клієнта;

(b) повинна відповідати, що стосується послуг, зазначених в частині 3 статті 6, положенням, встановленим Директивою 97/9/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 3 березня 1997 року про інвестиційно-компенсаційні схеми ⁽¹⁾.

3. Без шкоди статті 116, Комісія за допомогою делегованих актів у відповідності до статті 112a, виконавчі заходи, що конкретизують процедури та домовленості щодо зазначеного в підпункті (a) другого пункту частини 1, а також структурні і організаційні вимоги мінімізації конфліктів інтересів, як зазначено в підпункті (b) другого пункту частини 1.

4. З метою забезпечення єдиних умов застосування даної статті, ЕСМА може розробляти проект впровадження технічних стандартів для визначення умов застосування делегованих актів, прийнятих Комісією стосовно процедур, механізмів, структури та організаційні вимоги, зазначені в пункті 3.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці першому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 13

¹ ОВ L 84, 26.3.1997, С. 22.

1. Якщо законодавство держави-члена реєстрації управлінської компанії дозволяє управлінським компаніям делегувати третім сторонам для потреб більш ефективного ведення діяльності компанії, виконання від їх імені одну чи більше їх власних функцій, необхідно відповідати усім наступним обов'язковим передумовам:

- (a) управлінська компанія повинна інформувати належним чином компетентні органи її держави-члена реєстрації; компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії повинні, без затримки, передавати інформацію до компетентних органів держави-члена реєстрації ПКІПЦП;
- (b) мандат не повинен зашкоджувати ефективності нагляду за управлінською компанією, та, зокрема, та не повинен перешкоджати управлінській компанії діяти, чи управляти ПКІПЦП найкраще в інтересах його інвестора;
- (c) коли делегування стосується управління інвестиціями, мандат надається тільки підприємствам, яким надається дозвіл чи які зареєстровані для потреб управління активами та відповідного контролю з боку наглядових інстанцій; делегування відбувається відповідно до критеріїв розміщення інвестицій, що періодично встановлюються управлінськими компаніями;
- (d) коли мандат стосується управління інвестиціями та надається підприємству третьої країни, необхідно гарантувати співпрацю між наглядовими органами;
- (e) мандат, що стосується профільної функції інвестиційного управління не надається депозитарію чи будь-якому іншому підприємству, чий інтерес можуть конфліктувати з такою управлінською компанією чи пайовиками;
- (f) існування заходів, які дозволяють особам, які ведуть діяльність управлінських компаній, ефективно відстежувати в будь-який час діяльність підприємства, на яку було надано мандат;
- (g) мандат не повинен перешкоджати особам, які ведуть діяльність управлінських компаній, надавати у будь-який час додаткові розпорядження підприємству, якому делегуватимуться функції чи відкликати мандат з негайним вступом в силу, коли це в інтересах інвесторів;
- (h) беручи до уваги характер делегованих функцій, підприємство, якому такі функції повинні делегуватись, має бути компетентним та спроможним виконувати такі функції; та
- (i) в проспектах емісії ПКІПЦП повинні перераховуватись функції, які управлінська компанія має право делегувати відповідно до цієї статті.

своїх функцій в такому обсязі, щоб стати фірмою, що зареєстрована в «податковій оазі».

Стаття 14

1. Кожна держава-член приймає правила поведінки, яких управлінські компанії, що мають дозвіл на діяльність в цій державі-члені, повинні завжди дотримуватись. Такі правила повинні передбачати застосування щонайменше принципів, що викладені в цій частині. Цими принципами гарантується, що управлінська компанія:

- (a) діє чесно і справедливо під час ведення своєї діяльності найкращим чином в інтересах ПКІПЦП, яким вона керує, та цілісності ринку;
- (b) діє кваліфіковано, обережно і дбайливо, найкращим чином в інтересах ПКІПЦП, яким вона керує, та цілісності ринку;
- (c) володіє та ефективно застосовує ресурси та процедури, що необхідні для належного ведення її діяльності;
- (d) намагається уникати конфліктів інтересів та, коли їх неможливо уникнути, гарантує, що інтереси ПКІПЦП, яким вона керує, справедливо захищені; та
- (e) відповідає усім нормативним вимогам, застосовним до ведення її діяльності, для найкращого сприяння інтересам його інвесторів та цілісності ринку.

2. Без шкоди статті 116 Комісія ухвалює за допомогою делегованих актів, у відповідності до статті 112а, виконавчі заходи з метою гарантувати, що управлінська компанія виконує усі вимоги, передбачені частиною 1, зокрема:

- (a) встановлює відповідні критерії ведення чесної і справедливої діяльності, кваліфіковано, обережно і дбайливо, найкраще в інтересах ПКІПЦП;
- (b) конкретизує принципи, за якими гарантується ефективне застосування управлінськими компаніями ресурсів та процедур, що необхідні для належного ведення її діяльності; та

2. На відповідальність управлінської компанії чи депозитарія не впливає делегування управлінською компанією будь-яких функцій третім сторонам. Управлінська компанія не делегує

(с) визначає кроки, які управлінські компанії вживатимуть для визначення, запобігання, управління чи виявлення конфліктів інтересів, а також встановлює відповідні критерії для визначення типів конфліктів інтересів, існування яких може зашкодити інтересам ПКІПЦП.

3. З метою забезпечення єдиних умов застосування даної статті, ЕСМА може розробляти проект застосування технічних норм для визначення делегованих актів, прийнятих Комісією щодо критеріїв, принципів і заходів, згаданих у пункті 2.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці першому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 14а

1. Держави-члени вимагають від управлінських компаній встановлювати і застосовувати політики і практики винагороди, які узгоджуються з, а також сприяти надійному та ефективному управлінню ризиками, і не заохочувати прийняття ризиків, які не узгоджуються з профілем ризиків, правилами або установчими документами ПКІПЦП, якими вони керуються, ні погіршити дотримання обов'язків керуючої компанії діяти в найкращих інтересах ПКІПЦП.

2. Політика та практика винагороди включають фіксовані і змінні компоненти заробітної плати та дискреційних пенсійних виплат.

3. Політика і практика винагороди застосовуються до вказаних категорій персоналу, в тому числі вищого керівництва, страховиків інвестицій, осіб що виконують функції управління і будь-якого співробітника, що одержує винагороду, загальна підпадає під групу винагороди вищого керівництва і страховиків інвестицій, чия професійна діяльність має суттєвий вплив на профілі ризику керуючих компаній або в ПКІПЦП, якими вони керують.

4. Відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, ЕСМА видає рекомендації на ім'я компетентних органів або учасників фінансового ринку щодо осіб, зазначених у пункті 3 цієї статті, а також застосування принципів, згаданих у Статті 14б. Ці керівні принципи беруть до уваги принципи раціональної політики винагороди, викладені в Рекомендації Комісії 2009/384/ЄС, розмір керуючої компанії і розмір ПКІПЦП, якою вони управляють, їх внутрішню організацію, і тип, масштаби і складність їх діяльності. У процесі розвитку цих керівних принципів, ЕСМА повинен тісно співпрацювати з Європейським органом нагляду (European Banking Authority) ЕВА, встановленому Регламентом (ЄС) № 1093/2010 Європейського парламенту і Ради, для того, щоб забезпечити узгодженість з вимогами, розробленими для інших секторів фінансових послуг, зокрема, кредитних установ та інвестиційних компаній.

Стаття 14 б

1. При встановленні та застосуванні політик винагороди, зазначених в статті 14а, керуючі компанії повинні

відповідати наступним принципам таким чином і в тій мірі, що відповідає їх розміру, внутрішній організації та характеру, масштабу і складності їх діяльності:

(а) політика винагороди відповідає і сприяє безпечному та ефективному управлінню ризиками і не заохочує прийняття ризику, який не узгоджується з профілем ризику, правилами або установчими документами ПКІПЦП, якими управляє керуюча компанія;

(б) політика винагороди відповідає бізнес-стратегії, цілям, цінностям та інтересам керуючої компанії та ПКІПЦП, якою вона керує, та інтересам інвесторів в таких ПКІПЦП, і включає в себе заходи, щоб уникнути конфліктів інтересів;

(с) політика винагороди приймається органом управління керуючої компанії згідно з її наглядовою функцією, і цей орган приймає та переглядає принаймні, щорічно, загальні принципи політики винагороди і несе відповідальність і контролює їх виконання; завдання, зазначені в цьому пункті, здійснюються тільки членами органу управління, які не виконують будь-які виконавчі функції керуючої компанії і які мають досвід в області управління ризиками та винагороди;

(d) реалізація політики винагороди, принаймні, щорічно, підлягає центральному і незалежному внутрішньому перегляду на предмет дотримання політики і процедур винагороди, прийнятої органом управління згідно з його наглядовою функцією;

(е) співробітники, що беруть участь у виконанні контрольних функцій винагороджується у відповідності з досягненням цілей, пов'язаних з їх функціями, незалежно від діяльності господарських секторів, які вони контролюють;

(f) винагорода співробітників вищого рангу, осіб, що управляють ризиками та спеціалістів по забезпеченню нормативно-правової відповідності контролюється безпосередньо комітетом з винагород, якщо такий комітет існує;

(g) якщо винагорода, пов'язана з продуктивністю роботи, загальна сума винагороди базується на комбінації оцінки індивідуальних результатів роботи і бізнес-одиниці чи ПКІПЦП і, так і їхніх ризиків і загальних результатів роботи керуючої компанії при оцінці індивідуальних результатів роботи, беручи до уваги фінансові та нефінансові критерії;

(h) оцінка діяльності встановлюється в багаторічній концепції, відповідно до періоду володіння рекомендуваного інвесторам ПКІПЦП, що управляється керуючою компанією для того, щоб гарантувати, що процес оцінки на основі довгострокових результатів роботи ПКІПЦП і його інвестиційні ризики і, що фактична виплата винагороди, що базується на основі результатів роботи поширюється на той же період;

(і) гарантована змінна винагорода є винятковою, що виникає тільки в контексті найму нових співробітників і обмежується першим роком участі;

(j) фіксовані і змінні компоненти загальної винагороди належно збалансовані та фіксований компонент складає досить високий відсоток від загальної винагороди, щоб уможливити роботу повністю гнучкої політики на основі змінних складових винагороди, у тому числі включаючи можливість не виплати змінної складової винагороди;

(k) платежі, що стосуються дострокового припинення договору відображають результати роботи, досягнуті протягом довгого періоду часу і розроблені таким чином, що не передбачають винагороду в разі невиконання платежів;

(l) вимірювання результатів роботи, що використовується для розрахунку змінних компонентів винагороди або групи змінних складових винагороди включає в себе складний механізм регулювання для того, щоб об'єднати всі відповідні види поточних і майбутніх ризиків;

(m) залежно від правової структури ПКІПЦП і його правил або установчих документів, значна частина, в жодному разі не менше 50%, будь-якого змінного компоненту винагороди, складається з паїв ПКІПЦП, еквівалентних прав власності, або пов'язаних з акціями інструменти чи еквівалентних безготівкових інструментів з однаковою за сутністю винагородою, як будь-який з інструментів, зазначених у цьому пункті, але у випадку якщо управління ПКІПЦП становить менше 50% від загального портфеля, що управляється керуючою компанією, в такому разі мінімум в 50% не застосовується.

Інструменти, згадані в цьому пункті, підлягають застосуванню до них відповідної політики зберігання, що призначена для коригування винагороди у відповідності до інтересів керуючої компанії та ПКІПЦП, якою вона керує і інтересів інвесторів таких ПКІПЦП. Держави-члени або їх компетентні органи можуть встановлювати обмеження на типи і структуру цих документів або заборонити певні інструменти якщо це необхідно. Це положення застосовується як до частини змінної складової винагороди відповідно до пункту (n) так і до частини змінної складової винагороди;

(n) значна частина, і в жодному разі не менше 40%, змінної складової винагороди, відкладається на відповідний період, в рамках періоду володіння рекомендований інвесторам ПКІПЦП і правильно співвідноситься з характером ризиків ПКІПЦП.

Період, зазначений у цьому пункті, повинен складати принаймні три роки; Винагорода, що підлягає виплаті за домовленістю відстрочки надається не швидше, ніж на пропорційній основі; у разі наявності змінної складової винагороди особливо в великій кількості, тоді щонайменше, 60% від суми повинно бути відстрочено;

(o) змінна винагорода, у тому числі відстрочена частина, оплачується або надається, тільки якщо вона є стійкою відповідно до фінансового становища управлінської компанії в цілому, і обумовлена результатами роботи бізнес-одиниці ПКІПЦП та залучених фізичних осіб.

Загальна сума змінної винагороди, як правило, повинна бути в значній мірі зафіксована в контракті, де виникає маленький або негативний фінансовий результат керуючої компанії або ПКІПЦП, беручи до уваги як поточну компенсацію так і скорочення виплат раніше зароблених сум, у тому числі шляхом штрафів або запитів повернення раніше виплачених сум;

(p) пенсійна політика відповідає бізнес-стратегії, цілям, цінностям і довгостроковим інтересам управлінської компанії та ПКІПЦП, що він керує.

Якщо співробітник залишає управлінську компанію до виходу на пенсію, дискреційні пенсійні виплати проводяться управлінською компанією протягом п'яти років засобами(інструментами), зазначеними у пункті (m). У разі досягнення працівника пенсійного віку, дискреційні пенсійні виплати виплачуються працівникові у вигляді інструментів, зазначених у пункті (m), що підлягають терміну зберігання п'яти років;

(q) співробітники зобов'язані не використовувати особисті стратегії хеджування або страхування пов'язані з виплатою винагороди і страхування відповідальності, для того щоб зменшувати наслідки пов'язані з ризиком, вбудованим в їхні договори щодо винагород;

(r) змінна винагорода не виплачується шляхом засобів або методів, які полегшують ухилення від вимог, викладених у цій Директиві.

2. Відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, ЕСМА може запросити інформацію від компетентних органів щодо питань політики і практики винагород, зазначених у статті 14а цієї Директиви.

ЕСМА повинна, у тісній співпраці з ЕВА, включати в свої керівні принципи щодо положень політики оплати праці, те як у різних галузевих принципах винагороди, такі як ті, що викладені у Директиві 2011/61/ЄС Європейського парламенту та Ради і в Директиві 2013/36/ЄС Європейського парламенту та Ради, які слід застосовувати, коли співробітники або інші категорії персоналу виконують послуги, що підлягають різним галузевим принципам винагороди.

3. Принципи, викладені в частині 1 цієї статті застосовуються до будь-якої винагороди будь-якого типу сплаченої керуючою компанією, до будь-якої суми, сплаченої безпосередньо ПКІПЦП, в тому числі виплат за результати роботи і до будь-якої передачі паїв або акцій ПКІПЦП, здійснених на користь категорій співробітників, включаючи вище керівництво, страховиків інвестицій, осіб, що здійснюють функції управління і будь-якого співробітника, що одержує загальну винагороду, яка знаходиться в межах розмірів винагород вищого керівництва і страховиків інвестицій, чия професійна діяльність має суттєвий вплив на їхній профіль ризиків або на профіль ризику ПКІПЦП, якою вони керують.

4. Управлінські компанії, які є значними виходячи з їх розміру або розміру ПКІПЦП, якою вони управляють, їх

внутрішньої організації, характеру, масштабів і складності їх діяльності, повинні заснувати комітет з питань винагород. Комітет з питань винагород створюється таким чином, що дозволяє йому здійснювати компетентні і незалежні рішення щодо політик і практик винагород і премій, створених для осіб, що здійснюють управління ризиком.

Комітет з питань винагород, який, де це доречно, створений у відповідності з керівними принципами Есма, що викладені у статті 14а (4) несе відповідальність за підготовку рішень про винагороду, у тому числі тих, які мають наслідки пов'язані з ризиком та управління ризиками в управлінській компанії або ПКІПЦП і які повинні бути прийняті органом управління в межах його наглядової функції. Комітет з питань винагород повинен очолюватися членом органу управління, який не виконує будь-які виконавчі функції в управлінській компанії. Члени комітету з питань винагород повинні бути членами органу управління, які не виконують ніякі виконавчі функції в управлінській компанії.

Якщо представлення працівників в органі управління передбачено національним законодавством, комітет з питань винагород повинен включати в себе одного або кілька представників працівників. При підготовці своїх рішень, комітет з питань винагород повинен враховувати довгострокові інтереси інвесторів, інших акціонерів та суспільні інтереси.

Стаття 15

Управлінські компанії чи, коли застосовується, інвестиційні компанії повинні вживати заходів відповідно до статті 92 та встановлювати відповідні процедури та заходи, щоб забезпечити належний розгляд скарг інвесторів та що немає жодних обмежень у користуванні інвесторами їх правами у випадку, коли управлінська компанія отримала дозвіл в державі-члені, що не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП. Такі заходи дозволяють інвесторам подавати скарги офіційною мовою чи однією із офіційних мов їх держави-члена.

Управлінські компанії також встановлюють належний порядок і заходи з доступності інформації на вимогу державних та компетентних органів держави-члена реєстрації ПКІПЦП.

СЕКЦІЯ 4

Свобода створення філій та надання послуг

Стаття 16

1. Держави-члени гарантують, що управлінська компанія, яка отримала дозвіл в своїй державі-члені реєстрації, може вести на їх території діяльність, на яку вона отримала дозвіл, як

слідом створення філії, так і відповідно до свободи надавати послуги.

Якщо управлінська компанія, яка отримала такий дозвіл, пропонує, не створюючи філію, тільки реалізовувати паї ПКІПЦП, якими вона керує відповідно до Додатку II, в державі-члені, що не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП, не пропонує ведення будь-якої іншої діяльності чи послуг, така реалізація регулюється виключно положеннями Глави XI.

2. Держави-члени не обумовлюють заснування філії чи надання послуг жодними дозвільними вимогами, жодним вимогам надання донорського капіталу чи жодним іншим заходам еквівалентної дії.

3. Відповідно до умов цієї статті, ПКІПЦП вільно призначає чи керується управлінською компанією, що отримала дозвіл в державі-члені, що не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП відповідно до положень цієї Директиви, якщо така управлінська компанія відповідає положенням:

(a) статті 17 чи статті 18; та

(b) статті 19 і 20.

Стаття 17

1. Додатково до дотримання вимог, встановлених в статтях 6 і 7, управлінська компанія, що бажає створити філію на території іншої держави-члена для ведення діяльності, на яку вона отримала дозвіл, повинна повідомити компетентні органи його держави-члена реєстрації відповідно.

2. Держави-члени вимагають від кожної управлінської компанії, що бажає створити філію на території іншої держави-члена, надання наступної інформації та документів, при оформленні повідомлення, про яке йдеться в частині 1:

(a) держава-член, на території якої управлінська компанія планує створити філію;

(b) програма діяльності, що включає діяльність та послуги відповідно до частин 2 і 3 статті 6, та організаційну структуру філії, що включає опис процесу управління ризиками, що застосовується управлінською компанією. Вона також включає опис процедур і домовленостей, прийнятих відповідно до статті 15;

(c) адреса в державі-члені перебування управлінської компанії, де можна отримати документи; та

(d) імена відповідальних за управління філією.

3. Якщо тільки компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії не мають причини сумніватися в адекватності адміністративної структури, чи фінансового стану управлінської компанії, беручи до уваги передбачену діяльність, вони повинні протягом двох місяців після отримання всієї інформації, зазначеної в частині 2, передати таку інформацію компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії та поінформувати управлінську компанію відповідно. Вони також повинні повідомляти деталі будь-якої компенсаційної схеми, що захищає інвесторів.

Якщо компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії відмовляються повідомляти інформацію, зазначену в частині 2, компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії, вони обґрунтовують причини такої відмови відповідній управлінській компанії протягом двох місяців після отримання всієї інформації. Відмова чи ненадання відповіді є причиною застосування права звернення до суду в державі-члені реєстрації управлінської компанії.

Коли управлінська компанія бажає вести діяльність колективного керування портфельними активами, зазначену в Додатку II, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії додають до документації, надісланій компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії, підтвердження, що управлінська компанія отримала дозвіл відповідно до положень цієї Директиви, опис сфери застосування дозволу управлінської компанії та інформацію про будь-які обмеження в типах ПКІПЦП, на управління якими управлінська компанія отримала дозвіл.

4. Управлінська компанія, що веде діяльність через філію на території держави члена перебування, повинна дотримуватись правил, прийнятих державою-членом перебування управлінської компанії відповідно до статті 14.

5. Компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії несуть відповідальність за контроль відповідності частині 4.

6. До початку діяльності філії управлінської компанії, компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії повинні, протягом двох місяців після отримання інформації, зазначеної в частині 2, підготуватись до здійснення нагляду за дотриманням управлінською компанією правил, за дотримання яких вони несуть відповідальність.

7. Після отримання повідомлення від компетентних органів держави-члена перебування управлінської компанії чи після закінчення періоду, передбаченого в частині 6, не отримавши жодного повідомлення від таких органів, філія може вважатись створеною і починати свою діяльність.

8. У випадку зміни будь-яких даних, повідомлених відповідно до пунктів (b), (c) чи (d) частини 2, управлінська компанія надає письмове повідомлення про такі зміни компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії та держави-члена перебування управлінської компанії щонайменше за місяць до вступу в силу таких змін, щоб компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії могли прийняти рішення про зміни, відповідно до частини 3 та компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії змогли б зробити це відповідно до частини 6.

9. У випадку зміни в даних, повідомлених відповідно до першого пункту частини 3, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії повідомляють компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії відповідно.

Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії поновлюють інформацію, що міститься в підтвердженні, зазначеному в третьому пункті частини 3, та

повідомляють компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії про те, чи відбувалися зміни в сфері застосування дозволу управлінської компанії чи в інформації про будь-які обмеження в типах ПКІПЦП, на управління якими управлінська компанія отримала дозвіл.

10. З метою забезпечення послідовного узгодження даної статті, ESMA може розробити проекти нормативних технічних стандартів, щоб встановити інформацію, яка повинна повідомлюватись відповідно до пунктів 1, 2, 3, 8 і 9.

Повноваження делеговані Комісії щодо прийняття нормативних технічних стандартів, що зазначені у першому абзаці, згідно зі статтями 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Для того, щоб забезпечити єдині умови застосування цієї статті, ESMA може розробити проект технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони і процедури для передачі інформації відповідно до пунктів 3 і 9.

Повноваження, покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці третьому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 18

1. Будь-яка управлінська компанія, що бажає вести діяльність, на яку отримала дозвіл на території іншої держави-члена вперше відповідно до свободи надавати послуги, повинна повідомити наступну інформацію компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії:

- (a) держава-член, на території якої управлінська компанія має намір працювати; та
- (b) програма діяльності, що включає діяльність та послуги, зазначені в частинах 2 і 3 статті 6, та опис процесу управління ризиками, встановленого управлінською компанією. Вона також включає опис процедур і домовленостей, прийнятих відповідно до статті 15.

2. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії повинні, протягом одного місяця після отримання інформації, зазначеної в частині 1, передати її компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії.

Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії також повідомляють інформацію про будь-яку застосовну компенсаційну схему, що покликана захистити інвесторів.

Коли управлінська компанія бажає вести діяльність колективного керування портфельними активами, зазначену в Додатку II, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії додають до документації, надісланій компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії, підтвердження, що управлінська компанія отримала дозвіл відповідно до положень цієї Директиви, опис сфери застосування дозволу управлінської компанії та інформацію про будь-які обмеження в типах ПКІПЦП, на управління якими управлінська компанія отримала дозвіл.

Незважаючи на статті 20 та 93, управлінська компанія може починати діяльність в державі-члені перебування управлінської компанії.

3. Управлінська компанія, що веде діяльність за свободою надавати послуги, повинна дотримуватись правил, прийнятих державою-членом реєстрації управлінської компанії відповідно до статті 14.

4. Якщо зміст інформації, що повідомляється відповідно до пункту (b) частини 1, змінюється, управлінська компанія надає письмове повідомлення про такі зміни компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії та держави-члена перебування управлінської компанії до вступу в силу таких змін. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії поновлюють інформацію, що міститься в підтвердженні, зазначеному в частині 2, та інформують компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії про те, чи відбувалися зміни в сфері застосування дозволу управлінської компанії, чи в інформації про будь-які обмеження в типах ПКІПЦП, на управління якими управлінська компанія отримала дозвіл.

5. Для того, щоб забезпечити послідовне узгодження даної статті ESMA може розробити проекти нормативних технічних стандартів, щоб встановити інформацію, яка повинна повідомлюватись відповідно до пунктів 1, 2 і 4.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття нормативних технічних стандартів, що зазначені у першому абзаці, згідно зі статтями 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Для того, щоб забезпечити єдині умови застосування цієї статті, ЕСМА може розробити проект технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони і процедури для передачі інформації відповідно до пунктів 2 і 4.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці третьому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 19

1. Управлінська компанія, що веде діяльність колективного керування портфельними активами на транснаціональному рівні шляхом створення філії чи відповідно до свободи надавати послуги, дотримується правил держави-члена реєстрації управлінської компанії, що стосуються організації управлінської компанії, включаючи положення щодо делегування, процедури управління ризиками, економічних нормативів та нагляду, процедур, зазначених в статті 12, та вимог до управлінської компанії щодо звітування. Такі правила не повинні бути більш жорсткими, ніж ті, що застосовуються до управлінської компанії, яка веде свою діяльність виключно в своїй державі-члені реєстрації.

2. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії несуть відповідальність за контроль відповідності частині 1.

3. Управлінська компанія, що веде діяльність колективного керування портфельними активами на транснаціональному

рівні шляхом створення філії чи відповідно до свободи надавати послуги повинна дотримуватись правил держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що стосуються створення та функціонування ПКІПЦП, а саме правил, що застосовуються до:

- (a) створення та отримання дозволу ПКІПЦП;
- (b) випуску та викупу чи вилучення паїв та акцій;
- (c) інвестиційної політики та обмежень, включаючи розрахунок загальних ризиків та співвідношення між власними і позиковими коштами;
- (d) обмежень щодо запозичення, кредитування та продажу цінних паперів без забезпечення;
- (e) оцінки активів та звітності ПКІПЦП;
- (f) розрахунків вартості випуску чи викупу або вилучення, помилок у розрахунках чистої вартості активів та пов'язаної з цим компенсації інвесторам;
- (g) розподілу чи реінвестування прибутку;
- (h) вимог розголошення чи звітування ПКІПЦП, включаючи проспект емісії, основну інформацію для інвестора та періодичну звітність;
- (i) домовленостей щодо реалізації;
- (j) відносин з пайовиками;
- (k) злиття та реструктуризації ПКІПЦП;
- (l) припинення та ліквідації ПКІПЦП;
- (m) якщо застосовується, змісту реєстру пайовиків;
- (n) зборів за ліцензування та контроль, що стосується ПКІПЦП; та
- (o) використання прав голосу пайовиками та інших прав пайовиків, що стосується підпунктів від (a) до (m).

4. Управлінська компанія діє відповідно до зобов'язань, передбачених правилами фонду чи статутними документами, а також зобов'язань, що містяться в проспекті емісії, які не повинні суперечити застосовному законодавству, як зазначено в частинах 1 та 3.

5. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП несуть відповідальність за контроль відповідності частинам 3 та 4.

6. Управлінська компанія вирішує та несе відповідальність за ухвалення та виконання усіх домовленостей та організаційних рішень, що є необхідними для забезпечення відповідності правилам, що стосуються створення та функціонування ПКІПЦП, та зобов'язанням, передбаченим правилами фонду чи статутними документами, та зобов'язанням, що містяться в проспекті емісії.

7. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії несуть відповідальність за контроль адекватності планів та організації управлінської компанії, щоб така управлінська компанія була спроможна діяти відповідно до зобов'язань та правил, що стосуються створення та функціонування усіх ПКІПЦП, якими вона керує.

8. Держави-члени гарантують, що будь-яка управлінська компанія, що отримала дозвіл в державі-члені, не підлягає жодним додатковим вимогам, прийнятим в державі-члені реєстрації ПКІПЦП, що стосується предмету цієї Директиви, окрім як у випадках, прямо передбачених цією Директивою.

Стаття 20

1. Без шкоди статті 5, управлінська компанія, яка подає заяву на управління ПКІПЦП, що створене в іншій державі-члені, повинна надати компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП наступні документи:

- (a) письмовий контракт з депозитарієм, відповідно до Статті 22 (2);
- (b) інформацію про домовленості стосовно делегування, що стосується функцій управління інвестиціями та адміністрування, зазначених в Додатку II.

Якщо управлінська компанія вже керує іншими ПКІПЦП такого ж виду в державі-члені реєстрації ПКІПЦП, достатньо буде посилання на вже надану документацію.

2. Оскільки необхідно гарантувати відповідність правилам, за дотримання яких вони несуть відповідальність, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП можуть надати запит компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії для роз'яснення та отримання інформації, що стосується документації, зазначеної в частині 1 та, опираючись на підтвердженні, зазначеному в статтях 17 та 18, щодо того чи вид ПКІПЦП, на який вимагається дозвіл, входить в сферу застосування дозволу управлінської компанії. Якщо застосовується, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії повинні надавати свій висновок протягом 10 робочих днів після отримання запиту.

3. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП можуть відмовити на заяву управлінської компанії, тільки якщо:

- (a) управлінська компанія не діє відповідно до правил, за дотримання яких вони несуть відповідальність відповідно до статті 19;
- (b) управлінська компанія не має дозволу компетентних органів своєї держави-члена реєстрації на управління видом ПКІПЦП, на який вимагається дозвіл; або
- (c) управлінська компанія не надала документацію, зазначену в частині 1.

Перед тим як відмовити на заяву, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП повинні проконсультуватись із компетентними органами держави-члена реєстрації управлінської компанії.

4. Про будь-які наступні істотні зміни в документації, зазначеній в частині 1, управлінська компанія повинна повідомляти компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП.

5. Для того, щоб забезпечити послідовне узгодження цієї статті, ЕСМА може розробити проекти нормативних технічних стандартів для визначення інформації, яка повинна надаватися компетентним органам у заявці на управління ПКІПЦП, що заснована в іншій державі-члені.

Комісія може прийняти нормативні технічні стандарти, зазначені у першому абзаці, відповідно до процедури, викладеної у статтях 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Для того, щоб забезпечити єдині умови застосування цієї статті, ЕСМА може розробити проект технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони і процедури для надання інформації.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття технічних норм, зазначених в абзаці третьому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 21

1. Держава-член перебування управлінської компанії може, для статистики, вимагати від управлінських компаній, що мають філії на її території, періодично звітувати про їх діяльність в такій державі-члені перебування компетентним органам такої держави-члена перебування.

2. Держава-член перебування управлінської компанії може вимагати від управлінських компаній, що ведуть діяльність на її території через створення філії чи відповідно до свободи надавати послуги, надання необхідної інформації для проведення нагляду за відповідністю правилам, за дотримання яких держава-член перебування управлінської компанії несе відповідальність.

Такі вимоги не повинні бути більш жорсткими, ніж ті, що ця ж держава-член застосовує до управлінських компаній, які отримали дозвіл в цій державі-члені, при здійсненні нагляду за відповідністю за такими ж стандартами.

Управлінські компанії гарантують, що домовленості і процедури, зазначені в статті 15, дозволяють компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП отримати напряду від управлінської компанії інформацію, зазначену в цій частині.

3. Коли компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії з'ясовують, що управлінська компанія має філію чи надає послуги на її території з порушенням

одного з правил, за дотримання яких вони несуть відповідальність, такі органи вимагають від такої управлінської компанії припинити порушення та повідомити про це компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії.

4. Якщо така управлінська компанія відмовляється надати державі-члену перебування управлінської компанії інформацію за яку вона несе відповідальність, чи не вживає відповідних кроків, щоб припинити порушення, про яке йдеться в частині 3, компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії інформують компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії відповідно. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії якнайшвидше вживають відповідних заходів, щоб забезпечити надання відповідною управлінською компанією інформації державі-члену перебування управлінської компанії відповідно до частини 2, чи припинення порушення. Характер таких заходів повідомляється компетентним органам держави-члена перебування управлінської компанії

5. Якщо незважаючи на заходи, вжиті компетентними органами держави-члена реєстрації управлінської компанії, чи в результаті неефективності таких заходів, чи їх недоступності у відповідній державі-члені, управлінська компанія продовжує відмовлятися від надання інформації на вимогу держави-члена перебування управлінської компанії відповідно до частини 2, чи продовжує порушення законодавчих чи нормативних положень, зазначених в цій же частині, які застосовуються в цій державі-члені перебування управлінської компанії, компетентні органи держави-члена перебування управлінської компанії можуть, після інформування компетентних органів держави-члена реєстрації управлінської компанії, вжити відповідних заходів:

(а) після інформування компетентних органів держави-члена реєстрації управлінської компанії, вжити відповідних заходів, включаючи відповідно до статей 98 і 99, перешкодити чи покарати її за наступні порушення та, необхідною мірою, перешкодити такій управлінській компанії проводити наступні операції на її території. Держави-члени гарантують, що на їх території можливо надати управлінській компанії правові документи необхідні для таких заходів. Якщо послугою, наданою на території держави-члена перебування управлінської компанії, є управління ПКІПЦП, держава-член перебування управлінської компанії може вимагати від управлінської компанії припинити управління таким ПКІПЦП, або

(б) де вони вважають, що компетентний орган держави-члена керуючої компанії не діяв адекватно, передати справу в ЕСМА, що може діяти відповідно до повноважень, покладених на неї відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) 1095/2010 року.

6. Будь-які заходи вжиті відповідно до частини 4 чи 5, що передбачають санкції чи покарання, повинні бути належним чином виправдані та повідомлені відповідній управлінській компанії. Кожен такий захід може бути опротестований в судах держави-члена, де його було вжито.

7. Перед тим як дотримуватись порядку, встановленого в частинах 3, 4 чи 5, компетентні органи держави-члена

перебування управлінської компанії можуть, у термінових випадках, вжити необхідних запобіжних заходів для захисту інтересів інвесторів та інших осіб, яким надаються послуги. Про такі заходи необхідно якнайшвидше повідомляти Комісію, ЕСМА та компетентні органи інших держав-членів.

Після консультацій з компетентними органами відповідних держав-членів, Комісія може прийняти рішення про зміну чи припинення таких заходів відповідною державою-членом, без шкоди повноважень ЕСМА відповідно до статті 17 Регламенту (EU) No 1095/2010.

8. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії консультуються з компетентними органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП перед відкликанням дозволу управлінської компанії. В таких випадках, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП повинні вжити відповідних заходів для захисту інтересів інвесторів. Такі заходи можуть включати рішення, що перешкоджають відповідній управлінській компанії здійснювати наступні операції на її території.

Кожні два роки Комісія повідомляє про такі випадки.

9. Держави-члени інформують Комісію і ЕСМА про кількість та види випадків, в яких вони відмовляли в наданні дозволу відповідно до статті 17, чи у відповідь на заяву відповідно до статті 20, а також про будь-які заходи, вжиті відповідно до частини 5 цієї статті.

Кожні два роки Комісія повідомляє про такі випадки.

ГЛАВА IV

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ДЕПОЗИТАРІЯ

Стаття 22

1. Для Івестиційної компанії і, для кожного з спільних фондів, якими вона управляє, управлінська компанія повинна забезпечити, щоб був призначений єдиний депозитарій у відповідності до цієї глави.

2. Призначення депозитарія має бути засвідчено в письмовому договорі.

Це договір, зокрема, регулювати потік інформації. Що вважається необхідним щоб депозитарій для виконання своїх функцій для ПКІПЦП, для якої він був призначений в якості депозитарію, як це передбачено в цій Директиві, і в інших відповідних законах, регламентах та адміністративних положеннях.

3. Депозитарій повинен:

- (a) гарантувати, що продаж, випуск, викуп, вилучення чи скасування паїв, проведені від імені ПКІПЦП здійснено відповідно до національного законодавства та правил фонду, установчих документів;
- (b) гарантувати, що вартість паїв розраховується відповідно до застосовного національного законодавства та правил фонду;
- (c) дотримуватись інструкцій управлінської компанії, якщо тільки вони не суперечать застосовному національному законодавству чи правилам фонду;
- (d) гарантувати, що в операціях, де залучено активи спільного фонду, будь-яка винагорода переказуватиметься йому в межах звичайних часових рамок;
- (e) гарантувати, що прибуток спільного фонду застосовується відповідно до чинного національного законодавства та правил фонду.

4. Депозитарій повинен гарантувати, що грошові потоки ПКІПЦП правильно контролюються, і, зокрема, що всі платежі зроблені інвесторами, або від їх імені, з моменту отримання підписки на паї ПКІПЦП, і що всі грошові кошти ПКІПЦП розміщені на рахунках які:

- (a) відкриті на ім'я ПКІПЦП, управлінської компанії, що діє від імені ПКІПЦП, або депозитарію, що діє від імені ПКІПЦП;
- (b) відкриті, на імя органіцій, зазначених у пунктах (а), (б) і (с) статті 18 (1) Директиви Комісії 2006/73 / ЕС (19); і
- (c) ведуться відповідно до принципів, викладених у статті 16 Директиви 2006/73 / ЕС.

Якщо грошові рахунки, відкрито на ім'я депозитарію, що діє від імені ПКІПЦП, то ні гроші органіцій, зазначених у пункті (б) першого підпункту, ні власні кошти депозитарію не мають зберігатися на таких рахунках.

5. Активи ПКІПЦП передаються депозитарію на зберігання наступним чином:

- (a) для фінансових інструментів, які можуть бути на зберіганні, Депозитарій повинен:
 - (i) тримати на зберіганні всі фінансові інструменти, які можуть бути зареєстровані на рахунку в фінансових інструментах, що відкритий на рахунках депозитарію та всі фінансові інструменти, які можуть бути фізично передані депозитарію;

(ii) забезпечити, щоб всі фінансові інструменти, які можуть бути зареєстровані на рахунку в фінансових інструментах, що відкритий в системі рахунків депозитарію, були зареєстровані в системі рахунків депозитарію на окремих рахунках відповідно до принципів, викладених у статті 16 Директиви 2006/73/ЕС, відкритих на імя ПКІПЦП або управлінської компанії, що діє від імені ПКІПЦП, таким чином що вони можуть бути чітко ідентифіковані як такі, що належать до ПКІПЦП відповідно до чинного законодавства в будь-який час;

(b) для інших активів, депозитарій повинен:

(i) підтвердити право власності ПКІПЦП або керуючої компанії, що діє від імені ПКІПЦП, на такі активи шляхом оцінки чи має ПКІПЦП або керуюча компанія, що діє від імені ПКІПЦП права власності, на основі інформації, або документів, наданих ПКІПЦП або керуючою компанією і, якщо це можливо, на об'єктивних незалежних даних;

(ii) вести облік цих активів, для яких це можливо, що ПКІПЦП або керуюча компанія діє від імені ПКІПЦП має право власності і постійно оновлювати такі дані.

6. Депозитарій надає управлінській компанії або інвестиційній компанії на регулярній основі, з повний опис всіх активів ПКІПЦП.

7. Активи, що знаходяться на зберіганні депозитарія не можуть бути повторно використані депозитарієм, або будь-якою третьою стороною, якій були делеговані функції зберігання, за свій власний рахунок. Повторне використання включає будь-яку операцію з активами, які зберігаються, включаючи, але не обмежуючись, передачу, передачу в заставу, продаж та займ.

Активи, що знаходяться на зберіганні депозитарію можуть бути повторно використані тільки якщо:

- (a) повторне використання активів здійснюється від імені ПКІПЦП;
- (b) депозитарій виконує інструкції управлінської компанії від імені ПКІПЦП;
- (c) повторне використання здійснюється на користь ПКІПЦП і в інтересах власників інвестиційних паїв; і
- (d) операція покривається заставою високої якості і ліквідності, що отримана ПКІПЦП відповідно до угоди передачі прав власності.

Ринкова вартість застави повинена, в будь-який час, кількість, дорівнювати принаймні в ринковій вартості повторно використаних активів плюс премії.

8. Держави-члени повинні гарантувати, що в разі неплатоспроможності депозитарію та / або будь-якої третьої сторони, розташованої в Союзі, якій було делеговане зберігання активів ПКІПЦП, активи ПКІПЦП

що зберігаються є недоступними для розповсюдження серед, або реалізації на користь, кредиторів такого депозитарію та / або такою третьою стороною.

Стаття 22a

1. Депозитарій не делегує третім особам функції, викладені у статті 22 (3) і (4).

2. Депозитарій може делегувати третім особам функції, викладені у статті 22 (5), тільки якщо:

(а) завдання не делеговані з метою ухилення від виконання вимог, викладених у цій Директиві;

(б) депозитарій може продемонструвати, що існує об'єктивна причина для здійснення делегування;

(с) депозитарій здійснює обов'язки з належною увагою, ретельністю у виборі і призначенні будь-якої третьої сторони, якій вона має намір делегувати частину своїх завдань, і продовжує здійснювати обов'язки з належною майстерністю, увагою і ретельністю в періодичному нагляді і постійному моніторингу будь-якої третьої сторони, якій він делегував частину своїх завдань і домовленостей третьої сторони щодо питань, делегованих їй.

3. Функції, зазначені в статті 22 (5) можуть бути передані депозитарієм третій стороні тільки тоді, коли ця третя сторона протягом усього часу виконання завдань, делегованих йому:

(а) має структуру і досвід, які є достатніми і відповідними згідно типу і складності активів ПКІПЦП або уповноваженої управлінської компанії, що діє від імені ПКІПЦП.

(б) для завдань з зберігання, зазначених у пункті (а) статті 22 (5) депозитарій підлягає :

(і) ефективному пруденційному регулюванню, у тому числі вимогам до мінімального розміру капіталу, і нагляду у відповідній юрисдикції;

(ІІ) зовнішньому періодичному аудиту щоб підтвердити, що фінансові інструменти знаходяться в його володінні;

(с) виділяє активи клієнтів депозитарію від своїх власних активів і від активів депозитарію таким чином, що вони можуть в будь-який час, чітко визначені як такі, що належать клієнтам конкретного депозитарію;

(д) вживає всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб у разі неплатоспроможності третьої особи, активи ПКІПЦП що утримуються третьою стороною на зберіганні є недоступними для розповсюдження серед, або реалізації на користь, кредиторів третьої сторони; і

(е) відповідає спільними зобов'язанням і заборонам, встановленим в статті 22 (2), (5) (7) і в статті 25.

Незважаючи на пункт (b)(i) абзацу першого, якщо закон третьої країни вимагає, щоб певні фінансові інструменти знаходились на зберіганні місцевого суб'єкту і жоден з місцевих суб'єктів не задовольняють вимоги щодо делегування, викладені у цьому пункті, депозитарій може делегувати свої функції такому місцевому суб'єкту тільки у тій мірі, що визначена законодавством такої третьої країни, тільки протягом того часу, коли не існує місцевих суб'єктів, які задовольняють вимоги щодо делегування, і тільки якщо:

(а) інвестори відповідних ПКІПЦП належним чином поінформовані, перед вкладенням інвестицій, про той факт, що таке делегування вимагається через юридичні обмеження у законах третьої країни, з обставин, що допускають делегування і про ризики, пов'язані таким делегуванням;

(б) інвестиційна компанія або управлінська компанія від імені ПКІПЦП, доручила депозитарію делегувати збереження таких фінансових інструментів місцевому суб'єкту.

Третя сторона, у свою чергу, делегує ці функції за умови тих же вимог. У такому випадку, стаття 24 (2) застосовується з відповідними змінами до відповідних сторін.

4. Для цілей цієї статті, надання послуг, як зазначено в Директиві 98/26/ЄС Європейського парламенту і Ради системою розрахунків по операціям з цінними паперами, як визначено в цілях цієї Директиви або надання аналогічних послуг за допомогою системи розрахунків по операціям з цінними паперами третіх країн, не повинно розглядатися як делегування функцій зберігання.

Стаття 23

1. Депозитарій повинен мати свій зареєстрований офіс чи бути заснованим в державі-члені реєстрації ПКІПЦП.

2. Депозитарієм повинен бути:

(а) національний центральний банк;

(б) кредитна організація, уповноважена відповідно до Директиви 2013/36/ЄС; або

(с) інша юридична особа, уповноважена компетентним органом відповідно до законодавства держави-члена проводити депозитарну діяльність відповідно до цієї Директиви, що відповідає вимогам до достатності капіталу не менше, ніж ті вимоги, що розраховані залежно від обраного підходу відповідно до статті 315 або 317 Регламенту (ЄС) № 575/2013 Європейського Парламенту та

Ради і який має власні кошти не менш ніж у розмірі початкового капіталу відповідно до статті 28 (2) Директиви 2013/36 / ЄС.

Юридична особа, як зазначено в пункті (с) першого підпункту, підлягає пруденційному регулюванню та постійному нагляду і повинна задовольняти наступні вимоги:

(а) вона повинна мати інфраструктуру, необхідну для підтримання на зберіганні фінансових інструментів, які можуть бути зареєстровані на рахунку в фінансових інструментах зареєстровані відкритий в депозитарній системі рахунків;

(b) вона повинна встановити відповідні політики і процедури, достатні для забезпечення відповідності вимогам, у тому числі керівників і співробітників, цієї Директиви;

(с) вона повинна мати відповідні адміністративні і бухгалтерські процедури, механізми внутрішнього контролю, ефективні процедури для оцінки ризиків та ефективного контролю та механізми захисту систем обробки інформації;

(d) вона повинна мати і застосовувати ефективні організаційні та адміністративні заходи з метою прийняття всіх відповідних заходів, спрямованих на запобігання конфлікту інтересів;

(е) організовує записи, що повинні зберігатися щодо всіх послуг, діяльності та операцій, які вона здійснює, які повинні бути достатніми для того, для виконання компетентним органом своїх наглядових завдань і виконання дій примусового характеру, передбачених цією Директивою;

(f) вживає відповідних заходів для забезпечення безперервності та регулярності у виконанні своїх депозитарних функцій з використанням належних і відповідних систем, ресурсів і процедур, включаючи виконання своєї депозитарної діяльності;

(g) всі члени його органу управління та вище керівництво, повинні, в будь-який час, мати досить хорошою репутацію, володіють достатніми знаннями, навичками та досвідом;

(h) його орган управління повинен володіти відповідними знаннями, навичками і досвідом, щоб бути в змозі зрозуміти діяльність депозитарію, у тому числі основні ризики;

(i) кожен член його органу управління та вище керівництво повинні діяти з чесністю і порядністю.

3. Держави-члени повинні визначити, які з категорій установ, зазначених у абзаці першому пункту 2, матимуть право бути депозитарієм.

4. Інвестиційні компанії або управлінські компанії, що діють від імені ПКІПЦП, якими вони управляють, які до 18 березня 2016 року, призначені депозитарієм установу, яка не відповідає вимогам, викладеним у пункті 2, призначає депозитарія, який відповідає цим вимогам до 18 березня 2018 року.

Стаття 24

1. Держави-члени повинні гарантувати, що депозитарій несе відповідальність перед ПКІПЦП і особами, що володіють паями ПКІПЦП за втрату депозитарієм або третьою стороною, яка зберігає фінансові інструменти, якій функції збереження були делеговані відповідно до пункту (а) статті 22 (5).

У разі втрати фінансового інструменту, що знаходиться на зберіганні, держави-члени повинні гарантувати, що депозитарій повертає фінансовий інструмент ідентичного типу або відповідної суми до ПКІПЦП або управлінської компанії, що діє від імені ПКІПЦП без затримки. Депозитарій не несе відповідальності, якщо він може довести, що втрата виникла в результаті зовнішньої події за межами його належного контролю, наслідки яких були б неминучі, незважаючи на всі вжиті зусилля.

Держави-члени повинні гарантувати, що депозитарій також несе відповідальність вперед ПКІПЦП та інвесторами ПКІПЦП, за всі інші втрати, понесені ними в результаті недбалості або навмисної відмови депозитарія належно виконувати свої зобов'язання відповідно до цієї Директиви.

2. Відповідальність депозитарію, зазначена в пункті 1, не повинна залежати від будь-якого делегування, про яке йдеться в статті 22а.

3. Відповідальність депозитарію, зазначені в пункті 1, не може бути виключена або обмежена договором.

4. Будь-яка угода, що суперечить пункту 3, вважається недійсною.

5. Власники паїв у ПКІПЦП можуть посилатися на відповідальність депозитарію, прямо або опосередковано через управлінську компанію або інвестиційну компанію за умови, що це не призведе до дублювання компенсації або нерівного ставлення до власників паїв.

Стаття 25

1. Жодна компанія не повинна виступати як керуюча компанія та депозитарій одночасно. Жодна компанія не повинна виступати як інвестиційна компанія та депозитарій.
2. При здійсненні своїх функцій, керуюча компанія і Депозитарій повинні діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно і виключно в інтересах ПКІПЦП та інвесторів ПКІПЦП. При виконанні своїх функцій, інвестиційна компанія і Депозитарій повинні діяти чесно, справедливо, професійно, незалежно і виключно в інтересах інвесторів ПКІПЦП.

Депозитарій не здійснює діяльність по відношенню до ПКІПЦП або управлінської компанії від імені ПКІПЦП, що може спричинити конфлікт інтересів між ПКІПЦП, інвесторами ПКІПЦП, управлінською компанією і ним самим, тільки якщо депозитарій не має функціонально і ієрархічно відділеного виконання своїх депозитарних завдань від своїх інших потенційно конфліктуючих завдань, і потенційні конфлікти інтересів належним чином ідентифіковані, управляються, моніторяться і розкриваються для інвесторів ПКІПЦП.

Стаття 26

1. Законодавство чи правила фонду повинні передбачати умови заміни управлінської компанії та депозитарія, а також правила забезпечення захисту пайовиків у випадку такої заміни
2. Законодавство або установчі документи інвестиційної компанії повинні передбачати умови заміни управлінської компанії та депозитарія, а також правила забезпечення захисту пайовиків у випадку такої заміни

Стаття 26a

Депозитарій повинен надати своїм компетентним органам, на їхній запит, всю інформацію, яка була отримана під час виконання своїх обов'язків, і що може бути необхідною для його компетентних органів або для компетентних органів ПКІПЦП або управлінської компанії.

Якщо компетентні органи ПКІПЦП або керуючої компанії відрізняються від таких органів депозитарію, компетентні органи депозитарію повинні без затримки надати отриману інформацію компетентним органам ПКІПЦП і управлінської компанії.

Стаття 26b

Комісія уповноважена приймати делеговані акти відповідно до статті 112а, що визначають:

- (a) відомості, які повинні бути включені в письмовий договір, зазначеного у статті 22 (2);

(b) умови для виконання депозитарних функцій відповідно до статей 22 (3), (4) і (5), включаючи:

(i) види фінансових інструментів, які повинні бути включені в сферу обов'язків депозитарію відповідно до пункту (a) статті 22 (5);

(ii) умови, згідно з якими депозитарій може здійснювати свої обов'язки по зберіганню фінансових інструментів, зареєстрованих в центральному депозитарію;

(iii) умови, згідно з якими депозитарій відповідальний за зберігання фінансових інструментів, випущених в іменній формі і зареєстрованих емітентом або реєстратором, відповідно до пункту (b) статті 22 (5);

(c) належне виконання обов'язків депозитаріїв відповідно до пункту (c) статті 22a (2);

(d) зобов'язання щодо виділення відповідно до пункту (c) статті 22a (3);

(e) заходи, які вживаються третьою стороною відповідно до пункту (d) статті 22a (3);

(f) умови, згідно з якими фінансові інструменти, і обставини в яких фінансові інструменти що знаходяться на зберіганні будуть вважатися втраченими в цілях статті 24;

(g) те, що слід розуміти під зовнішніми подіями що знаходяться поза межами контролю, наслідки яких були б неминучі, незважаючи на всі зусилля, відповідно до статті 24 (1);

(h) умови для виконання вимоги незалежності, згадані у статті 25 (2).

ГЛАВА V

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПАНІЙ

СЕКЦІЯ 1

Умови для ведення діяльності

Стаття 27

Доступ до ведення діяльності інвестиційних компаній можливий лише у разі отримання попереднього дозволу, наданого компетентними органами держави-члена реєстрації інвестиційної компанії.

Держави-члени визначають правову форму інвестиційної компанії.

Зареєстрований офіс інвестиційної компанії повинен знаходитись в державі-члені реєстрації інвестиційної компанії.

Стаття 28

Жодна інвестиційна компанія не повинна займатись іншою діяльністю, окрім зазначеної в частині 2 статті 1.

Стаття 29

1. Без шкоди іншим нормам загального застосування, встановленим національним законодавством, компетентні органи держави-члена реєстрації інвестиційної компанії не надають дозвіл інвестиційній компанії, що не призначила управлінську компанію, якщо інвестиційна компанія не має стартового капіталу в розмірі щонайменше 300 000 євро.

Додатково, коли інвестиційна компанія не призначила управлінську компанію, що отримала дозвіл відповідно до цієї Директиви, застосовуються наступні умови:

- (а) заява на отримання дозволу супроводжується програмою діяльності, якою передбачається, щонайменше, організаційна структура інвестиційної компанії;
- (б) директори інвестиційної компанії мають достатньо гарну репутацію чи достатнього досвіду, що також стосується виду діяльності, яку вестиме інвестиційна компанія та, з цією метою: імена директорів та кожної особи, що замінятиме їх на посаді, повинні відразу ж повідомлятися компетентним органам; здійснення діяльності інвестиційної компанії проводитиметься щонайменше двома особами, що відповідають таким вимогам; і під «директорами» маються на увазі особи, які відповідно до законодавства чи статутних документів, представляють інвестиційну компанію, чи які ефективно визначають політику компанії; та
- (с) якщо між інвестиційною компанією та іншими фізичними чи юридичними особами існують тісні зв'язки, компетентні органи надають дозвіл тільки в тому випадку, коли тісні зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню їх наглядових функцій.

Компетентні органи також відмовляють у наданні дозволу, якщо закони, підзаконні акти чи адміністративні положення третьої країни, що регулюють діяльність однієї чи більше фізичних чи юридичних осіб, з якими інвестиційна компанія має тісні зв'язки, чи труднощі, які пов'язані із їх застосуванням, перешкоджають ефективному виконанню їх наглядових функцій.

Компетентні органи держави-члена реєстрації інвестиційної компанії вимагають від інвестиційних компаній надавати їм необхідну інформацію.

2. Якщо інвестиційна компанія не призначила управлінську компанію, інвестиційній компанії повідомляється про надання дозволу протягом шести місяців після надання повної заяви. У разі відмови у наданні дозволу, вказуються відповідні причини.

3. Інвестиційна компанія може розпочати діяльність одразу ж після видачі дозволу.

4. Компетентні органи держави-члена реєстрації інвестиційної компанії можуть відкликати дозвіл, наданий інвестиційній компанії відповідно до цієї Директиви, лише якщо така компанія:

- (а) не користується таким дозволом протягом 12 місяців, однозначно відмовляється від дозволу чи припинила діяльність, яка є предметом цієї Директиви більше шести місяців тому, якщо тільки відповідна держава-член не передбачила втрату чинності такого дозволу за таких умов;
- (б) отримала дозвіл шляхом надання неправдивої інформації чи іншими незаконними засобами;
- (с) більше не відповідає вимогам, відповідно до яких надавався дозвіл;
- (д) серйозно чи систематично порушує положення, ухвалені відповідно до цієї Директиви; або
- (е) підпадає під будь-який випадок, коли національним законодавством передбачається відкликання дозволу.

5. Для того, щоб забезпечити послідовне узгодження цієї Директиви, ЕСМА може розробити проекти нормативних технічних стандартів щоб встановити:

- (а) інформацію, яка повинна надаватися компетентним органам у заяві для отримання дозволу інвестиційної компанії, включаючи програму діяльності; і
- (б) перешкоди, які можуть перешкодити ефективному здійсненню наглядових функцій компетентного органу відповідно до частини 1 (с).

Повноваження делеговані Комісії прийняти нормативні технічні стандарти, зазначені у першому абзаці, згідно зі статтями 10 до 14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. З метою забезпечення єдиних умов застосування даної статті, ЕСМА може розробити проект технічних стандартів, щоб встановити стандартні форми, шаблони і процедури для надання інформації, зазначеної в пункті (а) абзаці першому пункту 5.

Повноваження покладені на Комісію щодо прийняття застосування технічних норм, зазначених в абзаці першому відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

СЕКЦІЯ 2

Умови роботи

Стаття 30

Статті 13 та 14 застосовуються *mutatis mutandis* до інвестиційних компаній, що не призначили управлінських компаній, які отримали дозвіл відповідно до цієї Директиви.

Для потреб статей, зазначених в першій частині, «управлінська компанія» означає «інвестиційна компанія».

Інвестиційні компанії управляють лише активами свого власного портфелю і, за жодних обставин, не можуть отримувати мандату на управління активами від імені третіх осіб.

Стаття 31

Кожна держава-член реєстрації інвестиційної компанії визначає економічні нормативи, яких у будь-якому разі повинні дотримуватись інвестиційні компанії, що не призначили управлінську компанію, яка отримала дозвіл відповідно до цієї Директиви.

Зокрема, компетентні органи держави-члена реєстрації інвестиційної компанії, також беручи до уваги характер інвестиційної компанії, вимагають від кожної такої компанії мати обґрунтований адміністративний порядок та процедуру звітності, заходи контролю та безпеки електронної обробки даних та адекватні механізми внутрішнього контролю включаючи, зокрема, правила персональних операцій її працівників, чи володіння або управління інвестиціями у фінансові інструменти для того, щоб інвестувати свій стартовий капітал та гарантувати, принаймні, що кожна операція за участі компанії може відтворюватись відповідно до її походження, сторін, характеру, часу та місця вчинення та що активи інвестиційної компанії інвестовано відповідно до правил фонду чи статутних документів та чинного законодавства.

ГЛАВА VI

ЗЛИТТЯ ПКІПЦП

СЕКЦІЯ 1

Принцип, дозвіл та схвалення

Стаття 37

Для потреб цієї Глави, ПКІПЦП включає його інвестиційні сектори.

Стаття 38

1. Держави-члени, відповідно до умов, передбачених в цій Главі, та незалежно від порядку, в якому було створено ПКІПЦП відповідно до частини 3 статті 1, дозволяють транснаціональні злиття та злиття в межах країни, як визначено в пунктах (q) та (r) частини 1 статті 2, відповідно до одного чи більше механізмів злиття відповідно до пункту (p) частини 1 статті 2.

2. Механізми злиття, які використовуються в транснаціональних злиттях, відповідно до пункту (q) частини 1 статті 2, визначаються за законодавством держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається.

Механізми злиття, що використовуються для злиттів в межах країни відповідно до пункту (r) частини 1 статті 2, визначаються за законодавством держави-члена, де засновувалось ПКІПЦП.

Стаття 39

1. Злиття відбувається відповідно до попереднього дозволу компетентними органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається.

2. ПКІПЦП, що зливається, надає наступну інформацію компетентним органам його держави-члена реєстрації:

- (a) проект загальних умов запропонованого злиття належним чином вповноваженим ПКІПЦП, що зливається, та приймаючим ПКІПЦП;
- (b) актуальна редакція проспекту емісії та основної інформації для інвестора, зазначених в статті 78, приймаючого ПКІПЦП, якщо воно створене в іншій державі-члені;
- (c) заява депозитаріїв кожного з ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП, яка підтверджує що, відповідно до статті 41, вони перевірили відповідність вимогам, визначеним в пунктах (a), (f) та (g) частини 1 статті 40, з вимогами цієї Директиви та правилами фонду чи статутними документами відповідних ПКІПЦП; та
- (d) інформація про пропонуване злиття, яку ПКІПЦП, що зливається, та приймаюче ПКІПЦП мають намір надати своїм відповідним пайовикам.

Така інформація надається таким чином, щоб дозволити компетентним органам держав-членів реєстрації ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП прочитати її офіційною мовою чи однією з офіційних мов такої держави-члена чи тих держав-членів, чи мовою, прийнятою такими компетентними органами.

3. Як тільки справа готова, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, повинні негайно передати копії інформації, зазначеної в частині 2, компетентним органам держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП, відповідно, розглядають потенційний вплив запропонованого злиття на пайовиків ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП для оцінки відповідності інформації, наданої пайовикам.

Якщо компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, вважають необхідним, вони можуть вимагати в письмовому вигляді роз'яснення інформації, що надається пайовикам ПКІПЦП, що зливається.

Якщо компетентні органи держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП вважають необхідним, вони можуть вимагати в письмовому вигляді, але не пізніше ніж через 15 робочих днів після отримання копій повної інформації, зазначеної в частині 2, змінити приймаючому ПКІПЦП інформацію, що повинна надаватись його пайовикам.

В такому випадку, компетентні органи держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП надсилають компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, повідомлення про своє незадоволення. Вони інформують компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, про своє задоволення зміненою інформацією, що надається пайовикам приймаючого ПКІПЦП, протягом 20 робочих днів після отримання інформації.

4. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, уповноважують запропоноване злиття, якщо виконуються наступні вимоги:

- (a) запропоноване злиття відповідає усім вимогам статей з 39 по 42;
- (b) приймаючому ПКІПЦП повідомлено, відповідно до статті 93, про реалізацію його паїв в усіх державах-членах, де ПКІПЦП, що зливається, має дозвіл, чи отримало повідомлення про реалізацію його паїв відповідно до статті 93; та
- (c) компетентні органи держав-членів реєстрації ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП задоволені запропованою інформацією пайовикам, або не було отримано повідомлення про незадоволення від компетентних органів держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП відповідно до четвертого пункту частини 3.

5. Якщо компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, вважають, що файл не є повним, вони вимагають додаткової інформації протягом 10 робочих днів після отримання інформації, зазначеної в частині 2.

Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, інформують ПКІПЦП, що зливається, протягом 20 робочих днів про надання повної інформації, відповідно до частини 2, про надання дозволу на злиття.

Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, також інформують компетентні органи держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП про своє рішення.

6. Держави-члени можуть, відповідно до другого пункту частини 1 статті 57, передбачати відступ від статей з 52 по 55 для приймаючого ПКІПЦП.

Стаття 40

1. Держави-члени вимагають від ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП підготувати проект загальних умов злиття.

Проект загальних умов злиття має містити наступні деталі:

- (a) визначення типу злиття та ПКІПЦП, що беруть в ньому участь;
- (b) передумови та обґрунтування запропонованого злиття;
- (c) очікуваний вплив запропонованого злиття на пайовиків ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП;

- (d) критерії оцінювання активів та, якщо застосовується, пасивів на дату обчислення коефіцієнту обміну, зазначеного в частині 1 статті 47;
- (e) метод обчислення коефіцієнту обміну;
- (f) запланована дата вступу в силу злиття;
- (g) правила, що застосовуються, відповідно, до передачі активів та обміну паями; та
- (h) у випадку злиття відповідно до підпункту (ii) пункту (p) частини 1 статті 2 та, якщо застосовується, підпункту (iii) пункту (p) частини 1 статті 2, правила фонду чи статутні документи новоствореного приймаючого ПКІПЦП.

Компетентні органи не вимагають жодної додаткової інформації окрім передбаченої загальними умовами злиттів.

2. ПКІПЦП, що зливається, та приймаюче ПКІПЦП може вирішити включити інші пункти до проекту загальних умов злиття.

СЕКЦІЯ 2

Зовнішній контроль, інформація про пайовиків та інші права пайовиків

Стаття 41

Держави-члени вимагають від депозитаріїв ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП перевірити відповідність інформації, викладеної в підпунктах (a), (f) та (g) частини 1 статті 40 вимогам цієї Директиви та правилам фонду чи статутним документами відповідного ПКІПЦП.

Стаття 42

1. Законодавством держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, на депозитарія чи незалежного аудитора покладається, відповідно до Директиви 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річних звітів та консолідованих рахунків⁽¹⁾, застосовувати наступне:

- (a) критерії, прийняті для оцінки вартості активів, та, якщо застосовується, пасивів на дату обчислення коефіцієнту обміну, як зазначено в частині 1 статті 47;
- (b) якщо застосовується, оплату за паї готівкою; та
- (c) метод обчислення коефіцієнту обміну, а також фактичний коефіцієнт обміну, визначений на дату обчислення коефіцієнту, як зазначено в частині 1 статті 47.

¹ ОВ L 157, 9.6.2006, С. 87.

2. Штатні аудитори ПКІПЦП, що зливається, чи штатний аудитор приймаючого ПКІПЦП вважатимуться незалежними аудиторами для потреб частини 1.

3. Копії звітів незалежного аудитора, чи, якщо застосовується, депозитарія, повинні надаватися на вимогу та безкоштовно пайовикам ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП, та їх відповідним компетентним органам.

Стаття 43

1. Держави-члени вимагають від ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП надавати відповідну та точну інформацію про пропонуване злиття їх відповідним пайовикам, щоб вони могли прийняти свідоме рішення щодо впливу пропозиції на їх інвестиції.

2. Така інформація надається пайовикам ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП лише після того як компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП, що зливається, уповноважили запропоноване злиття відповідно до статті 39.

Вона надається щонайменше за 30 днів до останньої дати вимоги викупу або вилучення чи, якщо застосовується, перетворення без додаткової оплати відповідно до частини 1 статті 45.

3. Інформація, яка надається пайовикам ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП, повинна включати відповідну та точну інформацію про пропонуване злиття, щоб вони могли прийняти свідоме рішення щодо впливу пропозиції на їх інвестиції та користуватись правами відповідно до статей 44 і 45.

Така інформація включає:

- (a) передумови та обґрунтування запропонованого злиття;
- (b) можливий вплив запропонованого злиття на пайовиків, включаючи, але не обмежуючись, будь-якими істотними відмінностями, що стосується політики та стратегії інвестування, витрат, очікуваного прибутку, періодичної звітності, можливого спаду продуктивності, та, коли застосовується, попередження інвесторів про зміну податкового режиму після злиття;
- (c) будь-які спеціальні права пайовиків, які вони мають у зв'язку із запропонованим злиттям, включаючи, але не обмежуючись, правом отримання додаткової інформації, правом отримання копії звіту незалежного аудитора чи депозитарія на вимогу та правом вимагати викупу або вилучення чи, якщо застосовується, перетворення їх паїв безоплатно, відповідно до зазначеного в частині 1 статті 45, та останню дату для користування таким правом;
- (d) відповідні процедурні аспекти та запланована дата вступу в силу злиття; та

(e) копія основної інформації для інвестора, зазначеної в статті 78, приймаючого ПКІПЦП.

4. Якщо ПКІПЦП, що зливається, та приймаюче ПКІПЦП отримувє повідомлення відповідно до статті 93, інформація, зазначена в частині 3, надається офіційною мовою, чи однією з офіційних мов, відповідної держави-члена перебування ПКІПЦП, або мовою, прийнятою її компетентними органами. ПКІПЦП, яке зобов'язане надавати інформацію, несе відповідальність за надання перекладу. Такий переклад повинен точно передавати зміст оригіналу.

5. Комісія може прийняти виконавчі заходи, відповідно до статті 112а що деталізують зміст, формат та спосіб надання інформації, зазначеної в частинах 1 та 3.

6. ЕСМА

Стаття 44

Якщо національне законодавство держав-членів вимагає схвалення пайовиками злиття між ПКІПЦП, держави-члени гарантують, що для такого схвалення на вимагається більше 75% голосів пайовиків присутніх особисто, чи через представників на загальних зборах пайовиків.

Перша частина не впливає на умови щодо присутності для визнання наявності кворуму, передбачені відповідно до національного законодавства. Держави-члени не застосовують більш суворі умови щодо присутності для визнання наявності кворуму для транснаціональних злиттів, аніж для злиттів в межах країни, а також не застосовують більш суворі умови щодо присутності для визнання наявності кворуму у разі злиття ПКІПЦП, аніж для злиттів юридичних осіб.

Стаття 45

1. Законодавством держав-членів передбачається, що пайовики ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП мають право вимагати, без додаткової плати, окрім тієї, що стягується ПКІПЦП для покриття витрат на скорочення інвестицій, викупу чи вилучення своїх паїв, чи, якщо можливо, їх перетворення в паї іншого ПКІПЦП з подібною інвестиційною політикою та під керівництвом тієї ж управлінської компанії чи будь-якої іншої компанії, з якою управлінська компанія пов'язана спільним управлінням чи контролем, чи значним прямим чи опосередкованим володінням. Таке право набуває чинності з моменту, коли пайовиків ПКІПЦП, що зливається, та приймаючого ПКІПЦП, було поінформовано про запропоноване злиття відповідно до статті 43 та припиняється за п'ять робочих днів до дати обчислення коефіцієнту обміну, зазначеного в частині 1 статті 47.

2. Без шкоди частині 1, для злиттів між ПКІПЦП та як відступ від частини 1 статті 84, держави-члени можуть дозволяти компетентним органам вимагати чи дозволяти тимчасове призупинення передплати, викупу чи вилучення паїв за умови, що таке призупинення виправдовується захистом пайовиків.

СЕКЦІЯ 3**Витрати та вступ у дію****Стаття 46**

Окрім як у випадках, коли ПКІПЦП не призначило управлінської компанії, держави-члени гарантують, що будь-які юридичні, консультативні чи адміністративні витрати у зв'язку із підготовкою та здійсненням злиття, не стягуватимуться із ПКІПЦП, що зливається, чи приймаючого ПКІПЦП, або будь-яких з його пайовиків.

Стаття 47

1. Для злиттів в межах країни, законодавством держав-членів визначається дата вступу в дію злиття, а також дати обчислення коефіцієнту обміну паїв ПКІПЦП, що зливається, в паї приймаючого ПКІПЦП та, якщо застосовується, та визначення відповідної чистої вартості активів для готівкових виплат.

Для транснаціональних злиттів, такі дати визначаються законодавством держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП. Держави-члени, якщо застосовується, гарантують, що такі дати будуть після схвалення злиття пайовиків приймаючого ПКІПЦП чи ПКІПЦП, що зливається.

2. Вступ в силу злиття опубліковується усіма відповідними засобами в порядку, передбаченому законодавством держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП, та повідомляється компетентним органам держави-члена реєстрації приймаючого ПКІПЦП та ПКІПЦП, що зливається.

3. Злиття, що набрало чинності відповідно до частини 1, не може оголошуватись недійсним.

Стаття 48

1. Злиття, вчинене відповідно до підпункту (i) пункту (p) частини 1 статті 2, має наступні наслідки:

- (a) усі активи і пасиви ПКІПЦП, що зливається, передаються приймаючому ПКІПЦП або, якщо застосовується, депозитарію приймаючого ПКІПЦП;
- (b) пайовики ПКІПЦП, що зливається, стають пайовиками приймаючого ПКІПЦП та, якщо застосовується, вони мають право на готівкові виплати, що не перевищують 10% чистої вартості активів їх паїв в ПКІПЦП, що зливається; та
- (c) ПКІПЦП, що зливається, припиняє своє існування на момент вступу в дію злиття.

2. Злиття, вчинене відповідно до підпункту (ii) пункту (p) частини 1 статті 2, має наступні наслідки:

- (a) усі активи і пасиви ПКІПЦП, що зливається, переходять до новоствореного приймаючого ПКІПЦП чи, якщо застосовується, до депозитарія приймаючого ПКІПЦП;
- (b) пайовики ПКІПЦП, що зливається, стають пайовиками новоствореного приймаючого ПКІПЦП та, якщо застосовується, вони мають право на готівкові виплати, що не перевищують 10 % чистої вартості активів їх паїв в ПКІПЦП, що зливається; та
- (c) ПКІПЦП, що зливається, припиняє існування після вступу в силу злиття.

3. Злиття, здійснене відповідно до підпункту (iii) пункту (p) частини 1 статті 2 має наступні наслідки:

- (a) чисті активи ПКІПЦП, що зливається, передаються приймаючому ПКІПЦП чи, якщо застосовується, депозитарію приймаючого ПКІПЦП
- (b) пайовики ПКІПЦП, що зливається, стають пайовиками приймаючого ПКІПЦП; та
- (c) ПКІПЦП, що зливається, продовжує існування до того моменту, поки не буде виконано його зобов'язання.

4. Держави-члени зобов'язуються встановити порядок, в якому управлінська компанія приймаючого ПКІПЦП підтверджуватиме депозитарію приймаючого ПКІПЦП передачу активів та, якщо застосовується, виконання зобов'язань. Якщо приймаюче ПКІПЦП не призначало управлінську компанію, підтвердження надається депозитарію приймаючого ПКІПЦП.

ГЛАВА VII**ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПКІПЦП****Стаття 49**

Якщо ПКІПЦП складається з більш ніж одного інвестиційного сектору, кожен сектор вважається окремим ПКІПЦП для потреб цієї Глави.

Стаття 50

1. Інвестиціями ПКІПЦП можуть бути лише одна чи декілька позицій з наступного:

- (a) перевідні цінні папери та інструменти грошового ринку, які зареєстровані, чи якими торгують на регульованому ринку, як визначається в пункті (14) частини 1 статті 4 Директиви 2004/39/ЄС;
- (b) перевідні цінні папери та інструменти грошового ринку, якими торгують на іншому регульованому ринку в державі-члені, що діє на постійній основі, є визнаним і відкритим;

- (c) перевідні цінні папери та інструменти грошового ринку, що зареєстровані в офіційному листі фондової біржі в третій країні, чи якими торгують на іншому регульованому ринку в третій країні, що діє на постійній основі, є визнаним і відкритим, за умови, що вибір фондової біржі чи ринку було утверджено компетентними органами, чи передбачається законодавством, чи правилами фонду чи статутними документами інвестиційної компанії;
- (d) нещодавно випущені перевідні цінні папери, за умови що:
- (i) умови випуску передбачають зобов'язання подання заявки на реєстрацію в офіційному листі фондової біржі чи на іншому регульованому ринку, що діє на постійній основі, є визнаним і відкритим, за умови, що вибір фондової біржі чи ринку було утверджено компетентними органами, чи передбачається законодавством, чи правилами фонду, чи статутними документами інвестиційної компанії; та
- (ii) реєстрація, зазначена в підпункті (i), відбудеться протягом року випуску;
- (e) паї ПКПЦП, що отримало дозвіл відповідно до цієї Директиви, чи іншого підприємства колективного інвестування в межах розуміння пунктів (a) та (b) частини 2 статті 1, незалежно від того, чи вони створені в державі-члені, за умови що:
- (i) такі інші підприємства колективного інвестування, що отримали дозвіл відповідно до законодавства, яким передбачено контроль компетентних органів держави-члена реєстрації ПКПЦП, що відповідає контролю, встановленому законодавством Співтовариства, та забезпечує достатню співпрацю між органами влади;
- (ii) рівень захисту пайовиків інших підприємств колективного інвестування відповідає рівню захисту пайовиків в ПКПЦП, та, зокрема, що правила сегрегації, запозичення, кредитування активів, та продажу перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку без покриття відповідає вимогам цієї Директиви;
- (iii) здійснюється звітування про діяльність інших підприємств колективного інвестування у формі проміжних (піврічних) та річних звітів, що уможливує здійснення оцінки активів і пасивів, прибутку та операцій, проведених за звітний період; та
- (iv) не більше 10% активів ПКПЦП чи іншого підприємства колективного інвестування, про набуття якого йде мова, може бути, відповідно до їх правил фонду чи статутних документів, інвестовано в сукупності в паї іншого ПКПЦП чи іншого підприємства колективного інвестування;
- (f) депозити в кредитних установах, що повертаються на вимогу чи з правом відкликання, і терміном не більш ніж 12 місяців, за умови, що зареєстрований офіс кредитної установи знаходиться в державі-члені чи, якщо зареєстрований офіс кредитної установи знаходиться в третій країні, за умови що вона відповідає економічним нормативам компетентних органів держави-члена реєстрації ПКПЦП, еквівалентним встановленим законодавством Співтовариства;
- (g) похідні фінансові інструменти, включаючи еквіваленти оплачені готівкою інструменти, якими торгують на регульованому ринку, зазначеному в підпунктах (a), (b) та (c) чи похідні фінансові інструменти, якими торгують як позабіржовими деривативами, за умови що:
- (i) в основі деривативи лежать інструменти, про які йде мова в цій частині, фінансові індекси, відсоткові ставки, обмінні курси валют, в які ПКПЦП може інвестувати відповідно до своїх інвестиційних цілей, передбачених його правилами фонду чи статутними документами;
- (ii) сторонами в операціях з позабіржовими деривативами (ПБД) є установи, що контролюються наглядовими інстанціями, та які належать до категорій, ухвалених компетентними органами держави-члена реєстрації ПКПЦП; та
- (iii) ПБД підлягають надійній оцінці з можливістю перевірки щодня та можуть продаватись, ліквідуватись чи закриватись в результаті компенсаційної операції у будь-який час за їх ринковою вартістю за ініціативою ПКПЦП; або інструменти грошового ринку, окрім тих якими торгують на регульованому ринку, передбачені відповідно до пункту (o) частини 1 статті 2, якщо випуск чи емітент таких інструментів сам є регульованим для потреб захисту інвесторів та заощаджень, за умови що вони:
- (i) випускаються чи гарантуються центральним, регіональним, чи органом місцевої влади, чи центральним банком держави-члена, Європейським Центральним Банком, третьою країною, чи, у випадку федерації, однією з одиниць федерації, чи урядовим міжнародним органом, до складу якого входить одна чи декілька держав-членів;
- (ii) випущені підприємством, будь-якими цінними паперами якого торгують на регульованих ринках, зазначених в підпунктах (a), (b) чи (c);
- (iii) випускаються чи гарантуються установою, що знаходиться під контролем наглядових інстанцій, відповідно до критеріїв, визначених законодавством Співтовариства, чи установою, що відповідає та дотримується економічних нормативів, що вважаються компетентними органами щонайменше такими ж суворими, як і ті, що встановлені законодавством Співтовариства; чи

(iv) випущені іншими органами, які належать до категорій, схвалених компетентними органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП за умови, що інвестиції в такі інструменти забезпечують захист інвесторів, еквівалентний тому, що встановлюється в підпунктах (i), (ii) чи (iii) та за умови, що емітентом є компанія, чий капітал та резерви становлять щонайменше 10 000 000 євро та яка подає і публікує свої річні звіти відповідно до Четвертої Директиви Ради 78/660/ЄЕС від 25 липня 1978 року, на основі пункту (g) частини 3 статті 54 Договору, про річну звітність певних видів компаній⁽¹⁾, є підприємством, яке в межах групи компаній, куди входить одна чи декілька зареєстрованих на біржі компаній, займається фінансуванням групи чи є підприємством, що забезпечує механізми конверсії кредитів та інших активів у ліквідні цінні папери, які отримують прибуток з банківської діяльності з ліквідними активами.

2. ПКІПЦП, не повинне:

- (a) інвестувати більше 10% власних активів в перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку окрім зазначених в частині 1; чи
- (b) набувати дорогоцінних металів чи сертифікати на них.

ПКІПЦП може володіти допоміжними ліквідними активами.

3. Інвестиційна компанія може набувати рухоме і нерухоме майно, що є необхідним для прямого ведення її діяльності.

4. ЕСМА

Стаття 50a

Для того, щоб забезпечити крос-секторальну узгодженість і усунути невідповідність між інтересами фірм, які перекомпонують позики в цінні папери що торгуються, та інші фінансові інструменти і ПКІПЦП, які інвестують в такі цінні папери або інші фінансові інструменти, Комісія повинна прийняти, за допомогою делегованих актів, відповідно до статті 112a, заходи, що встановлює вимоги в наступних областях:

(a) вимоги, які повинні бути виконані упорядником для того, щоб ПКІПЦП було дозволено інвестувати в цінні папери або інші фінансові інструменти цього типу, випущені після 1 січня 2011 року, у тому числі вимоги, які гарантують, що упорядник зберігає чисту відсоткову ставку не менше 5%;

(б) вимоги до якості, які повинні дотримуватися ПКІПЦП, що інвестують в такі цінні папери або інші фінансові інструменти.

Стаття 51

1. Керівництво інвестиційної компанії повинно використовувати процес управління ризиками, який дозволяє їй здійснювати моніторинг та вимірювання в будь-який час ризику позиції і їх внеску у весь портфель ризиків ПКІПЦП вцілому. Зокрема, вона не повинна, виключно або механічно покладатися на кредитні рейтинги видані кредитними рейтинговими агентствами, як визначено в статті 3 (1) (б) Регламенту (ЄС) №1060/2009 Європейського парламенту і Ради від 16 вересня 2009 року про кредитні рейтингові агентства, для оцінки кредитоспроможності активів ПКІПЦП.

Вона повинна застосовувати процес точного та незалежного оцінювання вартості ПБД.

Вона регулярно повідомляє компетентним органам його держави-члена реєстрації, що стосується видів похідних інструментів, відповідних ризиків, кількісних обмежень та методів, що обираються для визначення ризиків, які пов'язані із операціями з похідними інструментами, що стосується кожного ПКІПЦП, під її управлінням.

Компетентні органи повинні гарантувати, що вся інформація, отримана згідно з третьою частиною зібрана про всі управлінські або інвестиційні компанії, які вони контролюють доступна ESMA відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, і Європейській раді з системних ризиків (далі «ESRB»), встановлені Регламентом (ЄС) № 1092/2010 Європейського парламенту і ради від 24 листопада 2010 про макропруденційний нагляд за фінансовою системою Європейського союзу і створення Європейської ради системного ризику відповідно до статті 15 Регламенту з метою моніторингу системних ризиків на рівні Союзу.

2. Держави-члени можуть надати дозвіл ПКІПЦП на застосування методів та інструментів, що стосуються перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку, відповідно до визначених ними умов та обмежень, за умови, що такі методи та інструменти використовуються для потреб ефективного керування портфельними активами.

Коли такі операції стосуються використання похідних інструментів, умови та обмеження повинні відповідати положенням, встановленим цією Директивою.

За жодних обставин в результаті таких операцій ПКІПЦП не може відходити від своїх інвестиційних цілей, що встановлені правилами фонду, статутними документами чи проспектом емісії ПКІПЦП.

3. ПКІПЦП гарантує, що його загальна участь, що стосується похідних інструментів, не перевищує загальної чистої вартості його портфелю.

Участь вираховується беручи до уваги поточну вартість реальних активів, ризик невиконання контрагентом своїх

¹ ОВ L 222, 14.8.1978, С. 11.

зобов'язань, майбутній розвиток ринку та час, доступний для ліквідації позицій. Це також застосовується до третього і четвертого пунктів.

ПКІПЦП можуть інвестувати, в межах своєї інвестиційної політики та в межах обмежень, встановлених в частині 5 статті 52, в похідні фінансові інструменти за умови, що участь реальних активів не перевищує в сукупності загальні інвестиційні обмеження, встановлені в статті 52. Держави-члени можуть передбачати, якщо ПКІПЦП інвестує в індексовані похідні фінансові інструменти, що такі інвестиції не обов'язково об'єднуються для потреб обмежень, встановлених в статті 52.

Коли перевідні цінні папери або інструменти грошового ринку включають деривативи, вони приймаються до уваги під час виконання вимог цієї статті.

За. Беручи до уваги характер, масштаб і складність діяльності ПКІПЦП, компетентні органи повинні стежити за адекватністю процесів оцінки кредитоспроможності менеджментом інвестиційних компаній, оцінювати використання посилання на кредитні рейтинги, як зазначено в першому підпункті частини 1, в інвестиційній політиці ПКІПЦП і, при необхідності, заохочувати пом'якшення наслідків таких посилань, з метою зниження виключного і механічного спирання на такі кредитні рейтинги.

4. Без шкоди для положень статті 116, Комісія приймає, за допомогою делеговані діє відповідно до статті 112а, заходів вказавши наступні:

(а) критерії для оцінки адекватності процесу управління ризиками, що використовується керуючою або інвестиційною компанією відповідно до абзацу першого пункту 1;

(б) докладні правила, що стосуються точної і незалежної оцінки вартості позабіржових деривативів; і

(с) докладні правила щодо змісту та процедури, яких необхідно дотримуватися для передачі інформації, зазначеної в абзаці третьому пункту 1 до компетентних органів держави походження керуючої компанії.

Критерії, згадані в пункті (а) першого підпункту повинні гарантувати, що керівництво інвестиційної компанії не має покладатися виключно або механічно на кредитні рейтинги, про які йдеться в першому абзаці частини 1, для оцінки кредитоспроможності активів ПКІПЦП.

5. ЕСМА

Стаття 52

1. ПКІПЦП може інвестувати не більше:

(а) 5 % власних активів в перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку, що випущені одним і тим же органом; або

(б) 20 % власних активів в депозити одного і того ж органу.

Участь в ризиках контрагента ПКІПЦП в операціях з ПБД не повинна перевищувати:

(а) 10% власних активів, коли контрагентом виступає кредитна установа, зазначена в пункті (f) частини 1 статті 50; або

(б) 5% власних активів, в інших випадках.

2. Держави-члени можуть збільшити 5% обмеження, встановлене в першому пункті частини 1, до максимум 10%. В такому разі, проте, загальна вартість перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку, якими володіє ПКІПЦП в органах-емітентах, в кожний з яких воно інвестує більше 5% власних активів, не повинна перевищувати 40% вартості власних активів. Це обмеження не застосовуються до депозитів чи операцій з ПБД, якщо контрагентами виступають фінансові установи під контролем наглядових інстанцій.

Незважаючи на індивідуальні обмеження, встановлені в частині 1, ПКІПЦП не може об'єднувати, якщо це призведе до інвестування більше 20% власних активів в один орган, наступне:

(а) інвестиції в перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку, що випущені таким органом;

(б) депозити такого органу; або

(с) участь в ризиках за операціями з ПБД, де контрагентом виступає такий орган.

3. Держави-члени можуть збільшити 5% обмеження, встановлене в першому пункті частини 1, до максимум 35%, якщо перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку випускаються чи гарантуються державою-членом, її місцевою владою, третьою країною, чи урядовим міжнародним органом, до складу якого входить одна чи декілька держав-членів.

4. Держави-члени можуть збільшити 5% обмеження, встановлене в першому пункті частини 1, до максимум 25 %, якщо облігації випускаються кредитною установою, зареєстрований офіс якої знаходиться в державі-члені, та яка підлягає за законодавством спеціальному державному нагляду для захисту тримачів облігацій. Зокрема, суми одержані від випуску таких облігацій інвестуються відповідно до законодавства в активи, які протягом всього періоду чинності облігацій, можуть покрити вимоги за такими облігаціями та які, у випадку неспроможності емітента, використовуватимуться на пріоритетній основі для повернення основної суми та сплати нарахованих відсотків.

Якщо ПКІПЦП інвестує більше 5% власних активів в облігації, зазначені в першому пункті, що випускаються одним емітентом, загальна вартість таких інвестицій не повинна перевищувати 80% вартості активів ПКІПЦП.

Держави-члени надсилають Комісії і ЕСМА перелік категорій облігацій, зазначених в першому пункті, разом із категоріями емітентів в яких є дозвіл, у відповідності до законів і

наглядних заходів, згаданих в цьому пункті, на випуск облігацій, що відповідають критеріям цієї статті. До такого переліку додається повідомлення про статус запропонованих гарантій. Комісія і ЕСМА негайно передають таку інформацію іншим державам-членам разом із будь-якими коментарями, які вона вважає відповідними та також опубліковує таку інформацію. Такі повідомлення можуть бути предметом обміну точками зору в межах Європейського комітету з цінних паперів, про який йдеться в статті 112.

5. Перевідні цінні папери та інструменти грошового ринку, зазначені в частинах 3 і 4, не приймаються до уваги для потреб застосування 40% обмеження, зазначеного в частині 2.

Обмеження, передбачені в частинах з 1 по 4, не об'єднуються, і таким чином інвестиції в перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку, що випущені одним і тим же органом, чи в депозити чи похідні інструменти такого органу, здійснені відповідно до частин з 1 по 4, не повинні загалом перевищувати 35% активів ПКІПЦП.

Компанії, що входять до однієї групи для потреб консолідованої звітності, як визначено в Директиві 83/349/ЄЕС, або відповідно до визнаних міжнародних правил звітності, вважаються єдиним органом для потреб визначення обмежень, передбачених цією статтею.

Держави-члени можуть дозволяти кумулятивні інвестиції в перевідні цінні папери та інструменти грошового ринку в межах однієї групи із застосуванням 20% обмеження.

Стаття 53

1. Без шкоди обмеженням, встановленим в статті 56, держави-члени можуть підняти обмеження, встановлені в статті 52 до максимум 20 % для інвестицій в акції чи боргові цінні папери випущені одним органом, якщо, відповідно до правил фонду чи статутних документів, метою інвестиційної політики ПКІПЦП є імітація складу певного акціонерного капіталу чи індексу боргових цінних паперів, що встановлюється компетентними органами відповідно до наступного:

- (a) його склад є достатньо різноманітним;
- (b) індекс відповідає критеріям ринку, до якого він відноситься; та
- (c) він належним чином опублікований.

2. Держави-члени можуть збільшити обмеження, встановлене в частині 1 до максимум 35%, якщо це буде виправдано винятковими ринковими умовами, зокрема, на регульованих ринках, де певні перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку є домінуючими. Інвестування в межах такого обмеження дозволяється тільки одному емітенту.

Стаття 54

1. Як відступ від статті 52, держави-члени можуть дозволити ПКІПЦП інвестувати відповідно до принципу розосередження ризиків до 100% їх активів в різноманітні перевідні цінні

папери та інструменти грошового ринку, що випускаються чи гарантуються державою-членом, одним чи декількома її місцевими органами, третьою країною, чи урядовим міжнародним органом, до складу якого входить одна чи декілька держав-членів.

Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП застосовують такий відступ тільки якщо вони вважають, що пайовики ПКІПЦП захищені так само, як і пайовики ПКІПЦП, що дотримуються обмежень, встановлених в статті 52.

Таке ПКІПЦП може володіти цінними паперами з щонайменше шести різних випусків, але цінні папери одного випуску не повинні становити більше 30% його загальних активів.

2. ПКІПЦП, зазначені в частині 1, повинні прямо вказувати в правилах фонду чи статутних документах інвестиційної компанії держави-члени, місцеві органи чи урядові міжнародні органи, які випускають чи гарантують цінні папери, в які вони мають намір інвестувати більше 35 % власних активів.

Такі правила фонду чи статутні документи повинні ухвалюватись компетентними органами.

3. Кожне ПКІПЦП, зазначене в частині 1, відкрито заявляє в своєму проспекті емісії та рекламних матеріалах, привертаючи увагу до такого дозволу та вказуючи держави-члени, місцеві органи чи урядові міжнародні органи, в цінні папери яких воно має намір інвестувати чи інвестує більше 35 % власних активів.

Стаття 55

1. ПКІПЦП може набувати паї ПКІПЦП чи інших підприємств колективного інвестування, зазначених в пункті (e) частини 1 статті 50, за умови що не більше 10 % власних активів інвестовано в одне ПКІПЦП чи інше підприємство колективного інвестування. Держави-члени можуть підняти обмеження до максимум 20 %.

2. Інвестиції в паї підприємства колективного інвестування, що не є ПКІПЦП, не повинні загалом перевищувати 30 % активів ПКІПЦП. Держави-члени можуть, якщо ПКІПЦП набуває паї іншого ПКІПЦП чи підприємства колективного інвестування, не вимагати об'єднання активів відповідного ПКІПЦП чи іншого підприємства колективного інвестування для потреб обмежень, встановлених в статті 52.

3. Якщо ПКІПЦП інвестує в паї іншого ПКІПЦП чи підприємства колективного інвестування, які управляються, напряму чи шляхом делегування, одною управлінською компанією чи будь-якою іншою компанією, з якою управлінська компанія пов'язана зв'язками спільного управління чи контролю, чи значним прямим чи непрямим володінням, така управлінська компанія чи інша компанія не повинні стягувати плату за підписку, викуп, чи вилучення, що стосується інвестицій ПКІПЦП в паї такого іншого ПКІПЦП чи підприємства колективного інвестування.

ПКІПЦП, що інвестує значну частину власних активів в інше ПКІПЦП, чи підприємство колективного інвестування, вказує в своєму проспекті емісії максимальний розмір плати за управління інвестиціями, що може стягуватись з самого ПКІПЦП та інших ПКІПЦП, чи підприємств колективного інвестування, в які воно має намір інвестувати. Воно вказує у річному звіті максимальне співвідношення плати за управління інвестиціями, стягнутої з самого ПКІПЦП та інших ПКІПЦП, чи підприємств колективного інвестування, в які воно інвестує.

Стаття 56

1. Інвестиційна компанія чи управлінська компанія, що діє у зв'язку із усіма спільними фондами, якими вона управляє, та підпадає під сферу застосування цієї Директиви, не набуває жодних акцій з правом голосу, які можуть дати їй можливість здійснювати значний вплив на управління органом-емітентом.

З метою наступної координації, держави-члени приймають до уваги існуючі правила, що стосуються принципу, зазначеного в першому пункті, в законодавстві інших держав-членів.

2. ПКІПЦП може набувати не більше ніж:

- (a) 10 % акцій без права голосу одного органа-емітента;
- (b) 10 % боргових цінних паперів одного органа-емітента;
- (c) 25% паїв одного ПКІПЦП чи іншого підприємства колективного інвестування в межах розуміння пунктів (a) та (b) частини 2 статті 1; або
- (d) 10 % інструментів грошового ринку одного органа-емітента.

Обмеження, встановлені підпунктах (b), (c) та (d), можуть не прийматися до уваги на момент набуття, якщо на той час загальна сума за борговими цінними паперами чи інструментами грошового ринку, чи чиста вартість цінних паперів у випуску, не може бути вирахована.

3. Держава-член може відмовити у застосуванні частин 1 та 2, що стосується:

- (a) перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку, що випускаються чи гарантуються державою-членом чи місцевими органами;
- (b) перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку, що випускаються чи гарантуються третьою країною;

(c) перевідних цінних паперів та інструментів грошового ринку, що випущені урядовим міжнародним органом, до складу якого входить одна чи декілька держав-членів;

(d) акцій, у володінні ПКІПЦП в капіталі компанії, що зареєстрована в третій країні, що інвестує свої активи в основному в цінні папери органів-емітентів, зареєстровані офіси яких знаходяться в цій країні, якщо відповідно до законодавства такої держави таке володіння є виключним шляхом, яким ПКІПЦП може інвестувати в цінні папери органів-емітентів цієї країни; або

(e) акцій, у володінні інвестиційної компанії чи інвестиційних компаній в капіталі дочірніх підприємств, що ведуть виключно діяльність з управління, консультування чи маркетингу в державі, де засноване дочірнє підприємство, що стосується викупу чи вилучення паїв на вимогу пайовиків виключно від його або від їх імені.

Відступ, зазначений в підпункті (d) першого пункту цієї частини, застосовується тільки якщо в своїй інвестиційній політиці компанія з третьої держави дотримується обмежень, встановлених в статтях 52 та 55 та в частинах 1 і 2 цієї статті. Якщо порушуються обмеження статей 52 та 55, стаття 57 застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 57

1. Від ПКІПЦП не вимагається дотримуватись обмежень, встановлених в цій Главі, у разі використання своїх прав на підписку, що закріплені за перевідними цінними паперами чи інструментами грошового ринку, що формують частину його активів.

Гарантуючи дотримання принципу розосередження ризиків, держави-члени можуть дозволити нещодавно створеним ПКІПЦП відступити від статей 52 та 55 на шість місяців після дати отримання ними дозволу.

2. Якщо обмеження, зазначені в частині 1, порушуються з причин, що знаходяться поза контролем ПКІПЦП чи в результаті користування правом підписки, таке ПКІПЦП має прийняти за першочергову мету в своїх операціях купівлі-продажу виправлення такої ситуації, беручи до уваги інтереси його пайовиків.

ГЛАВА VIII

РОЗПОРЯДЧО-ДОНОРСЬКІ СТРУКТУРИ

СЕКЦІЯ 1

Сфера застосування та дозвіл

Стаття 58

1. Донорське ПКІПЦП - це ПКІПЦП, чи його інвестиційний сектор, якому дозволено інвестувати, як відступ від пункту (а) частини 2 статті 1, статей 50, 52 та 55, та пункту (с) частини 2 статті 56, щонайменше 85% власних активів в паї іншого ПКІПЦП чи його інвестиційний сектор (розпорядчого ПКІПЦП).

2. Донорське ПКІПЦП може тримати до 15% власних активів в одному чи декількох з наступних пунктів:

- (а) допоміжні ліквідні активи відповідно до другого пункту частини 2 статті 50;
- (б) похідні фінансові інструменти, які можуть використовуватись виключно з метою хеджування, відповідно до пункту (g) частини 1 статті 50 та частин 2 та 3 статті 51;
- (с) рухоме чи нерухоме майно, що є необхідним для прямого ведення діяльності, якщо донорське ПКІПЦП є інвестиційною компанією.

Для потреб відповідності частини 3 статті 51, донорське ПКІПЦП розраховує свою загальну участь, що пов'язана із похідними фінансовими інструментами, шляхом об'єднання своєї власної прямої участі, відповідно до підпункту (b) першого пункту, з наступним:

- (а) фактичною участю розпорядчого ПКІПЦП в похідних фінансових інструментах пропорційно до інвестицій донорського ПКІПЦП в розпорядчому ПКІПЦП; або
- (б) потенційна максимальна участь розпорядчого ПКІПЦП в похідних фінансових інструментах, передбачена правилами фонду чи статутними документами розпорядчого ПКІПЦП пропорційно до інвестицій донорського ПКІПЦП в розпорядчому ПКІПЦП.

3. Розпорядче ПКІПЦП - це ПКІПЦП, чи його інвестиційний сектор, що:

- (а) має серед своїх пайовиків щонайменше одне донорське ПКІПЦП;
- (б) не є донорським ПКІПЦП; та
- (с) не має паїв донорського ПКІПЦП.

4. Для розпорядчого ПКІПЦП застосовуються наступні відступи:

- (а) якщо пайовиками розпорядчого ПКІПЦП є щонайменше два донорських ПКІПЦП, пункт (а) частини 2 статті 1 та пункт (б) статті 3 не застосовуються, даючи можливість розпорядчому ПКІПЦП обрати чи залучати капітал інших інвесторів;
- (б) Якщо розпорядче ПКІПЦП не залучає відкрито капітал в іншій державі-члені, окрім тієї, в якій воно засноване, але має лише одне чи більше донорських ПКІПЦП в цій державі-члені, Глава XI та другий пункт частини 1 статті 108 не застосовуються.

Стаття 59

1. Держави-члени гарантують, що інвестиції донорського ПКІПЦП у певне розпорядче ПКІПЦП, що перевищують

обмеження, застосовні відповідно до частини 1 статті 55 і стосуються інвестицій в інше ПКІПЦП, потребують попереднього схвалення компетентними органами держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП.

2. Донорському ПКІПЦП повідомляється протягом 15 робочих днів після надання повної справи, чи надають компетентні органи дозвіл донорському ПКІПЦП інвестувати в розпорядчому ПКІПЦП.

3. Компетентні органи держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП надають дозвіл, якщо донорське ПКІПЦП, його депозитарій і його аудитор, а також розпорядчому ПКІПЦП, відповідають усім вимогам, викладеним в цій Главі. З цією метою, донорське ПКІПЦП надає компетентним органам держави-члена реєстрації наступні документи:

- (а) правила фонду чи статутні документи донорського ПКІПЦП та розпорядчого ПКІПЦП;
- (б) проспект емісії та основну інформацію для інвестора, зазначену в статті 78, донорського та розпорядчого ПКІПЦП;
- (с) договір між донорським та розпорядчим ПКІПЦП чи внутрішні правила ведення бізнесу, зазначені в частині 1 статті 60;
- (д) якщо застосовується, інформацію, що надається пайовикам, зазначену в частині 1 статті 64;
- (е) якщо розпорядчому ПКІПЦП та донорське ПКІПЦП мають різних депозитаріїв, договір про обмін інформацією, зазначений в частині 1 статті 61, між їх відповідними депозитаріями; та
- (ф) якщо розпорядчому ПКІПЦП та донорське ПКІПЦП мають різних аудиторів, договір про обмін інформацією, зазначений в частині 1 статті 62, між їх відповідними аудиторами.

Якщо донорське ПКІПЦП створене в іншій державі-члені, окрім держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП, донорське ПКІПЦП також надає підтвердження компетентними органами держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП, що розпорядчому ПКІПЦП є ПКІПЦП, чи його інвестиційним сектором, що відповідає вимогам, передбаченим в пунктах (b) та (с) частини 3 статті 58. Документи надаються донорським ПКІПЦП офіційною мовою, чи однією з офіційних мов держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП чи мовою, затвердженою її компетентними органами.

СЕКЦІЯ 2

Спільні положення для донорського та розпорядчого ПКІПЦП

Стаття 60

1. Держави-члени вимагають від розпорядчого ПКІПЦП надати донорському ПКІПЦП усі документи та інформацію, необхідну останньому для дотримання вимог, встановлених в цій Директиві. З цією метою, донорське ПКІПЦП укладає договір із розпорядчим ПКІПЦП.

Донорське ПКІПЦП не може інвестувати із перевищенням обмежень, застосованих відповідно до частини 1 статті 55, в паї такого розпорядчого ПКІПЦП до набуття чинності договором, зазначеним в першому пункті. Цей договір має бути доступним, на вимогу та безкоштовно, усім пайовикам.

У випадку, коли розпорядчим та донорським ПКІПЦП керує одна і та ж управлінська компанія, договір замінюють внутрішні правила ведення бізнесу, що гарантують дотримання вимог, викладених в цій частині.

2. Розпорядче та донорське ПКІПЦП вживають належних заходів, щоб координувати час обчислення та публікації вартості своїх чистих активів для того, щоб уникнути вибору часу для операцій на ринку з їх паями, запобігаючи контролюючим арбітражним операціям.

3. Без шкоди статті 84, якщо розпорядче ПКІПЦП тимчасово призупиняє викуп, вилучення чи підписку на свої паї, як з власної ініціативи, так і на вимогу своїх компетентних органів, кожне з його донорських ПКІПЦП має право призупинити викуп, вилучення чи підписку на свої паї, незважаючи на умови, встановлені в частині 2 статті 84, протягом аналогічного періоду часу з розпорядчим ПКІПЦП.

4. Якщо розпорядче ПКІПЦП ліквідується, донорське ПКІПЦП також буде ліквідоване, якщо тільки компетентні органи держави-члена реєстрації не дозволять:

- (a) інвестувати щонайменше 85% активів донорського ПКІПЦП в паї іншого розпорядчого ПКІПЦП; або
- (b) внести зміни до правил фонду чи статутних документів для того, щоб дозволити донорському ПКІПЦП трансформуватись в ПКІПЦП, що не є донорським ПКІПЦП.

Без шкоди окремим національним положенням відносно обов'язкової ліквідації, ліквідація розпорядчого ПКІПЦП відбувається не раніше ніж через три місяці після того, як розпорядче ПКІПЦП поінформувало усіх своїх пайовиків та компетентні органи держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП про зобов'язуюче рішення ліквідуватися.

5. Якщо розпорядче ПКІПЦП зливається з іншим ПКІПЦП чи розподіляється на два чи більше ПКІПЦП, донорське ПКІПЦП ліквідується, якщо тільки компетентні органи держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП не дозволять донорському ПКІПЦП:

- (a) залишатись донорським ПКІПЦП розпорядчого ПКІПЦП чи іншого ПКІПЦП, що утворюється в результаті злиття чи розподілу розпорядчого ПКІПЦП;
- (b) інвестувати щонайменше 85% власних активів в паї іншого розпорядчого ПКІПЦП, що не було утворене в результаті злиття чи розподілу; чи
- (c) внести зміни до правил фонду чи статутних документів для того, щоб дозволити донорському ПКІПЦП трансформуватись в ПКІПЦП, що не є донорським ПКІПЦП.

Злиття чи розподіл розпорядчого ПКІПЦП не набуває чинності до того часу, поки розпорядче ПКІПЦП не надасть усім своїм пайовикам та компетентним органам держав-членів реєстрації

своїх донорських ПКІПЦП інформацію, зазначену чи відповідну тій, що зазначена в статті 43, за 60 днів до запропонованої дати набуття чинності.

Якщо тільки компетентні органи держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП не надають дозвіл відповідно до підпункту (a) першого пункту, розпорядче ПКІПЦП надає можливість донорському ПКІПЦП викупити чи вилучити усі паї розпорядчого ПКІПЦП до часу набуття чинності злиття чи розподілу розпорядчого ПКІПЦП.

6. Комісія може прийняти виконавчі заходи у відповідності за статтею 112, щодо наступного:

- (a) змісту договору чи внутрішніх правил ведення бізнесу, зазначених в частині 1;
- (b) які заходи, зазначені в частині 2, вважаються відповідними; та
- (c) процедури отримання дозволу відповідно до частин 4 та 5 у випадку ліквідації, злиття чи розподілу розпорядчого ПКІПЦП.

7. ЕСМА

СЕКЦІЯ 3

Депозитарії та аудитори

Стаття 61

1. Держави-члени вимагають, якщо розпорядче та донорське ПКІПЦП мають різних депозитаріїв, щоб такі депозитарії уклали договори про обмін інформацією для того, щоб гарантувати виконання обов'язків обох депозитаріїв.

Донорське ПКІПЦП не має права інвестувати в паї розпорядчого ПКІПЦП, поки такий договір не набуде чинності.

У разі дотримання вимог, встановлених в цій Главі, ані депозитарій розпорядчого ПКІПЦП, ані донорського ПКІПЦП не повинен порушувати будь-які з правил, що обмежують розповсюдження інформації чи стосуються захисту даних, якщо такі правила передбачені за договором чи законом, підзаконним актом чи адміністративним положенням. Таке дотримання не може бути підставою для будь-якої відповідальності з боку такого депозитарія чи будь-якої особи, що діятиме від його імені.

Держави-члени вимагають від донорського ПКІПЦП чи, коли застосовується, управлінської компанії донорського ПКІПЦП нести відповідальність за повідомлення депозитарію донорського ПКІПЦП будь-якої інформації про розпорядче ПКІПЦП, що вимагається для виконання обов'язків депозитарія донорського ПКІПЦП.

2. Депозитарій розпорядчого ПКІПЦП негайно повідомляє компетентним органам держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП, донорського ПКІПЦП чи, якщо застосовується, управлінській компанії та депозитарію донорського ПКІПЦП про будь-які невідповідності, виявлені по відношенню до розпорядчого ПКІПЦП, що можуть мати негативний вплив на донорське ПКІПЦП.

3. Комісія може прийняти виконавчі заходи, у відповідності до статті 112, що можуть визначати наступне:

- (a) особливості, що повинні міститись в договорі, зазначеному в частині 1; та
- (b) види невідповідностей, зазначених в частині 2, що можуть мати негативний вплив на донорське ПКІПЦП.

4. ЕСМА

Стаття 62

1. Держави-члени вимагають від розпорядчого та донорського ПКІПЦП мати різних аудиторів, з якими укладаються договори про обмін інформацією, покликани гарантувати виконання обов'язків обох аудиторів, включаючи заходи, покликани відповідати вимогам частини 2.

Донорське ПКІПЦП не інвестує в паї розпорядчого ПКІПЦП поки такий договір не набуде чинності.

2. В своєму аудиторському звіті, аудитор донорського ПКІПЦП приймає до уваги аудиторський звіт розпорядчого ПКІПЦП. Якщо донорське та розпорядче ПКІПЦП мають різні роки звітності, аудитор розпорядчого ПКІПЦП робить епізодичний звіт на останній день звітного періоду донорського ПКІПЦП.

Аудитор донорського ПКІПЦП повинен, зокрема, звітувати про будь-які невідповідності, виявлені в аудиторському звіті розпорядчого ПКІПЦП, та про їх вплив на донорське ПКІПЦП.

3. У разі дотримання вимог, встановлених в цій Главі, ані аудитор розпорядчого ПКІПЦП, ані донорського ПКІПЦП не повинен порушувати будь-які з правил, що обмежують розповсюдження інформації чи стосуються захисту даних, якщо такі правила передбачені за договором чи законом, підзаконним актом чи адміністративним положенням. Таке дотримання не може бути підставою для будь-якої відповідальності з боку такого аудитора чи будь-якої особи, що діятиме від його імені.

4. Комісія може прийняти виконавчі заходи, у відповідності до статті 112, що деталізують зміст договору, зазначеного в першому пункті частини 1.

СЕКЦІЯ 4

Обов'язкова інформація та рекламні матеріали донорського ПКІПЦП

Стаття 63

1. Держави-члени вимагають, щоб додатково до інформації, передбаченої в Доповненні А Додатку I, проспект емісії донорського ПКІПЦП містив наступну інформацію:

- (a) заяву донорського ПКІПЦП, що воно є донором певного розпорядчого ПКІПЦП та в такій якості постійно інвестує

85% чи більше власних активів в паї такого розпорядчого ПКІПЦП;

- (b) інвестиційну мету та політику, включаючи структуру ризиків, та чи діяльність донорського та розпорядчого ПКІПЦП є ідентичною, чи якою мірою та з яких причин вони відрізняються, включаючи опис вкладених інвестицій відповідно до частини 2 статті 58;
- (c) короткий опис розпорядчого ПКІПЦП, його організації, інвестиційної мети та політики, включаючи структуру ризиків, та вказівку, яким чином можна отримати проспект емісії розпорядчого ПКІПЦП;
- (d) загальний зміст договору, укладеного між донорським ПКІПЦП та розпорядчим ПКІПЦП, або внутрішні правила ведення бізнесу відповідно до частини 1 статті 60;
- (e) як пайовики можуть отримати додаткову інформацію про розпорядче ПКІПЦП та договір, укладений між донорським ПКІПЦП та розпорядчим ПКІПЦП відповідно до частини 1 статті 60;
- (f) опис винагороди чи відшкодування збитків, сплачених донорським ПКІПЦП у вигляді інвестицій в паї розпорядчого ПКІПЦП, а також загальні витрати донорського ПКІПЦП та розпорядчого ПКІПЦП; та
- (g) опис застосованих податків до інвестицій в розпорядче ПКІПЦП для донорського ПКІПЦП.

2. Додатково до інформації, передбаченої в Доповненні В Додатку I, річний звіт донорського ПКІПЦП повинен включати загальні витрати донорського ПКІПЦП та розпорядчого ПКІПЦП.

Річний та проміжний (за 6 місяців) звіти донорського ПКІПЦП повинні містити вказівку на те, як можна отримати річний та проміжний (за 6 місяців) звіти розпорядчого ПКІПЦП.

3. Додатково до вимог, встановлених в статтях 74 і 82, донорське ПКІПЦП надсилає проспект емісії, основну інформацію для інвестора, зазначену в статті 78 та будь-які зміни до них, а також річний та проміжний (за 6 місяців) звіти розпорядчого ПКІПЦП, компетентним органам держави-члена реєстрації.

4. Донорське ПКІПЦП повідомляє у будь-яких рекламних матеріалах, що воно постійно інвестує 85 % чи більше власних активів в паї такого розпорядчого ПКІПЦП.

5. Паперова копія проспекту емісії та річного і проміжного (за 6 місяців) звітів розпорядчого ПКІПЦП надаються донорським ПКІПЦП інвесторам на вимогу та безкоштовно.

СЕКЦІЯ 5

Конверсія існуючого ПКІПЦП в донорське ПКІПЦП та зміна розпорядчого ПКІПЦП

Стаття 64

1. Держави-члени вимагають від донорського ПКІПЦП, яке вже веде діяльність ПКІПЦП, включаючи діяльність донорського ПКІПЦП для різноманітних розпорядчих ПКІПЦП, надати наступну інформацію своїм пайовикам:

- (a) заяву, якою компетентні органи держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП дозволили інвестувати донорському ПКІПЦП в паї такого розпорядчого ПКІПЦП;
- (b) основну інформацію для інвестора, зазначену в статті 78, що стосується донорського та розпорядчого ПКІПЦП;
- (c) дату, коли донорське ПКІПЦП розпочне інвестувати в розпорядче ПКІПЦП чи, якщо воно вже в нього інвестує, дату, коли інвестиції перевищать обмеження, застосовні відповідно до частини 1 статті 55; та
- (d) заяву про те, що пайовики мають право вимагати протягом 30 днів викупу чи вилучення власних паїв без будь-яких стягнень, окрім тих, що застосовуються ПКІПЦП для покриття витрат на скорочення інвестицій; таке право набуває чинності з моменту надання донорським ПКІПЦП інформації, зазначеної в цій частині.

Таку інформацію необхідно надати щонайменше за 30 днів до дати, зазначеної в підпункті (c) першого пункту.

2. У випадку коли донорське ПКІПЦП отримує повідомлення відповідно до статті 93, інформація, зазначена в частині 1 надається офіційною мовою, чи однією з офіційних мов держави-члена перебування донорського ПКІПЦП чи мовою, схваленою її компетентними органами. Донорське ПКІПЦП несе відповідальність за надання перекладу. Такий переклад повинен точно відображати зміст оригіналу.

3. Держави-члени гарантують, що донорське ПКІПЦП не інвестуватиме в паї окремого розпорядчого ПКІПЦП капітал, що порушуватиме обмеження, застосовні відповідно до частини 1 статті 55 до закінчення 30-денного періоду, зазначеного в другому пункті частини 1.

4. Комісія може прийняти виконавчі заходи, у відповідності до статті 112, що деталізуватимуть:

- (a) формат та порядок, в якому надаватиметься інформація, зазначена в частині 1; або
- (b) у випадку, коли донорське ПКІПЦП передає усі або частину власних активів розпорядчому ПКІПЦП в обмін на паї, порядок оцінювання та контролю такого внеску в натуральній формі та роль депозитарія донорського ПКІПЦП в цьому процесі.

5. ЕСМА

СЕКЦІЯ 6

Зобов'язання та компетентні органи

Стаття 65

1. Донорське ПКІПЦП ефективно контролює діяльність розпорядчого ПКІПЦП. Виконуючи таке зобов'язання, донорське ПКІПЦП може покладатись на інформацію та документи, отримані від розпорядчого ПКІПЦП чи, якщо застосовується, його управлінської компанії, депозитарія чи аудитора, окрім тих випадків, коли є підстави сумніватись в їх точності.

2. Якщо, у зв'язку із інвестиціями в паї розпорядчого ПКІПЦП, отримується винагорода, комісія чи інша фінансова вигода за розповсюдження донорським ПКІПЦП, управлінською компанією, чи будь-якою особою, що діє від імені донорського ПКІПЦП чи управлінської компанії донорського ПКІПЦП, така плата, комісія чи інша фінансова вигода сплачується в активи донорського ПКІПЦП.

Стаття 66

1. Розпорядче ПКІПЦП негайно інформує компетентні органи держави-члена реєстрації про особу кожного донорського ПКІПЦП, що інвестує в його паї. Якщо розпорядче ПКІПЦП та донорське ПКІПЦП засновані в різних державах-членах, компетентні органи держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП негайно інформують державу-члена реєстрації донорського ПКІПЦП про такі інвестиції.

2. Розпорядче ПКІПЦП не стягує плату за викуп, вилучення чи підписку, що стосується інвестицій донорського ПКІПЦП в його паї чи зменшення таких інвестицій.

3. Розпорядче ПКІПЦП гарантує вчасний доступ до усієї інформації, що вимагається відповідно до цієї Директиви, інших законів Співтовариства, застосовного національного законодавства, правил фонду чи статутних документів, для донорського ПКІПЦП чи, якщо застосовується, його управлінської компанії, та компетентним органам, депозитарію та аудитору донорського ПКІПЦП.

Стаття 67

1. Якщо розпорядче ПКІПЦП та донорське ПКІПЦП засновані в одній і тій же державі-члені, компетентні органи негайно інформують донорське ПКІПЦП про будь-які рішення, заходи, зауваження щодо недотримання умов цієї Глави чи про будь-яку інформацію, повідомлену відповідно до частини 1 статті 106, що стосується розпорядчого ПКІПЦП чи, якщо застосовується, його управлінської компанії, депозитарія чи аудитора.

2. Якщо розпорядче ПКІПЦП та донорське ПКІПЦП засновані в різних державах-членах, компетентні органи держави-члена реєстрації розпорядчого ПКІПЦП негайно інформують донорське ПКІПЦП про будь-які рішення, заходи, зауваження щодо недотримання умов цієї Глави чи про будь-яку інформацію, повідомлену відповідно до частини 1 статті 106, що стосується розпорядчого ПКІПЦП чи, якщо застосовується, його управлінської компанії, депозитарія чи аудитора, компетентним органам держави-члена реєстрації донорського ПКІПЦП. Останні негайно повідомляють про це донорському ПКІПЦП.

ГЛАВА IX

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО ІНФОРМАЦІЇ, ЩО НАДАЄТЬСЯ ІНВЕТОРАМ

СЕКЦІЯ 1

Публікація проспекту емісії та періодичної звітності

Стаття 68

1. Інвестиційна компанія та, кожен спільний фонд під її керівництвом, управлінська компанія, повинні публікувати наступне:

- (a) проспект емісії;
- (b) річний звіт за кожний фінансовий рік; та
- (c) проміжний (за 6 місяців) звіт за перші шість місяців фінансового року.

2. Річний та проміжний (за 6 місяців) звіти публікуються протягом часових рамок, що застосовуються з кінця періоду, якого вони стосуються:

- (a) чотири місяці у випадку річного звіту; чи
- (b) два місяці у випадку проміжного (за 6 місяців) звіту.

Стаття 69

1. Проспект емісії включає інформацію, необхідну інвесторам⁴ для прийняття свідомого рішення щодо запропонованих йому інвестицій, та, зокрема, пов'язаних з ними ризиків.

Проспект емісії включає, незалежно від інструментів інвестування, точне та легко зрозуміле пояснення структури ризику фондів.

Проспект, включає або:

(a) деталі політики винагороди на останню дату, включаючи, але не обмежуючись, опис того, як розраховується така винагорода і виплати; осіб, відповідальних за присвоєння винагороди і виплат, включаючи склад комітету з винагороди(оплати праці), якщо такий комітет існує; або

(б) короткий виклад політики винагороди і твердження про те, що деталі політики винагороди на останню дату, включаючи, але не обмежуючись, опис того, як розраховується винагорода і виплат; осіб, відповідальних присудження винагороди і виплат, в тому числі складу комітету з винагород(оплати праці), якщо такий комітет існує, - які є доступними за допомогою веб-сайту - в тому числі посилання на цей сайт - і про те, що паперова копія буде доступна безкоштовно за запитом.

2. Проспект емісії містить щонайменше інформацію, передбачену в Доповненні А Додатку I, якщо така інформація ще не міститься в правилах фонду чи статутних документах,

що додаються до проспекту емісії відповідно до частини 1 статті 71.

3. Річний зміст містить баланс активів і пасивів, детальний розрахунок доходів та витрат за фінансовий рік, звіт про діяльність за фінансовий рік та іншу інформацію, передбачену в Доповненні В Додатку I, а також будь-яку важливу інформацію, що дозволить інвесторам зробити свідоме рішення щодо розвитку діяльності ПКІПЦП та її результатів.

Річний звіт повинен також включати:

(a) загальна сума винагороди за фінансовий рік, розділена на постійну та змінну частину винагороди, що сплачується керуючою компанією і інвестиційною компанією власному персоналу, і число одержувачів, і в окремих випадках, будь-якої суми, сплаченої безпосередньо ПКІПЦП, в тому числі будь-якої премії;

(b) сукупний розмір винагороди з розбивкою за категоріями працівників або іншими співробітниками, як зазначено в статті 14a (3);

(c) опис того, як були розраховані винагорода і виплати;

(d) результат аналізу питань, згаданих в пунктах (c) і (d) статті 14b (1), включаючи будь-які порушення;

(e) істотних змін до прийнятої політики винагороди.

4. Проміжний (за 6 місяців) звіт повинен включати щонайменше інформацію, передбачену в Секціях з I по IV Доповнення В Додатку I. Якщо ПКІПЦП виплачує, чи запропонувало виплату проміжних дивідендів, цифри повинні відображати результати після оподаткування за пів року, про які йде мова, та виплачені чи запропоновані проміжні дивіденди.

5.ЕСМА

Стаття 70

1. Проспект емісії вказує, в які категорії активів ПКІПЦП отримало дозвіл інвестувати. Він вказує, чи було отримано дозвіл на операції з похідними фінансовими інструментами, і в такому випадку, має міститись положення, що говорить про здійснення таких операцій з метою хеджування, чи з метою досягнення інвестиційних цілей, та можливі наслідки використання похідних фінансових інструментів для структури ризиків.

2. Якщо ПКІПЦП в основному інвестує в будь-яку категорію активів, визначену в статті 50, а не в перевідні цінні папери чи інструменти грошового ринку, чи якщо ПКІПЦП імітує біржові індекси чи індекси боргових цінних паперів, відповідно до статті 53, його проспект емісії та, якщо необхідно, рекламні матеріали включатимуть положення, що привертатимуть увагу до інвестиційної політики.

3. Якщо вартість чистих активів ПКІПЦП часто змінюється через склад портфелю чи методів керування портфельними активами, що використовуються, його проспект емісії та, якщо необхідно, рекламні матеріали включатимуть положення, що привертатимуть увагу до такої характеристики.

4. На вимогу інвестора управлінська компанія також надає додаткову інформацію, що стосується кількісних обмежень, що застосовуються до управління ризиками ПКІПЦП, методів, обраних з огляду на це, та нещодавніх змін основних ризиків та доходів від категорій інструментів.

Стаття 71

1. Правила фонду чи статутні документи інвестиційної компанії є складовою частиною проспекту емісії та повинні до нього додаватися.

2. Документи, зазначені в частині 1, проте, не обов'язково додаються до проспекту емісії за умови, що інвестор поінформований, що, на вимогу, йому або їй будуть надіслані такі документи чи будуть повідомлені про місце, де, в кожній державі-члені, де здійснюється реалізація паїв, він або вона зможуть з ними проконсультуватися.

Стаття 72

Істотні елементи проспекту емісії повинні поновлюватися.

Стаття 73

Звітна інформація надана в річному звіті перевіряється однією чи декількома особами, що уповноважені за законом на здійснення аудиторської перевірки відповідно до Директиви 2006/43/ЄС. Аудиторський звіт, включаючи будь-які кваліфікаційні вимоги, повністю відображається в річному звіті.

Стаття 74

ПКІПЦП надсилають свої проспекти емісії та будь-які зміни до них, а також свої річні та проміжні (за 6 місяців) звіти, компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП. ПКІПЦП надає таку документацію компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії на вимогу.

Стаття 75

1. Проспект емісії та останні опубліковані річний та проміжний (за 6 місяців) звіти надаються інвесторам на вимогу та безкоштовно.

2. Проспект емісії надається на довгочасному носії інформації чи через публікації на веб-сайті. Паперова копія надається інвесторам на вимогу та безкоштовно.

3. Річний та проміжний (за 6 місяців) звіти доступні інвесторам в порядку, вказаному в проспекті емісії та в основній інформації для інвестора, зазначеній в статті 78. Паперова копія річного та проміжного (за 6 місяців) звітів надається інвесторам на вимогу та безкоштовно.

4. Комісія може прийняти виконавчі заходи, відповідно до статті 112, що визначатимуть спеціальні умови, яких необхідно

дотримуватись, надаючи проспект емісії на довгочасному носії інформації окрім як у паперовому вигляді чи на веб-сайті, що не є довгочасним носієм інформації.

СЕКЦІЯ 2

Опублікування іншої інформації

Стаття 76

ПКІПЦП опубліковує належним чином інформацію про випуск, продаж, викуп, вилучення та вартість паїв, кожного разу, коли воно випускає, продає, викупляє чи вилучає їх, щонайменше двічі на місяць.

Компетентні органи можуть, проте, дозволити ПКІПЦП зменшити частоту публікації до одного разу на місяць, за умови, що такий відступ не зашкодить інтересам пайовиків.

Стаття 77

Усі рекламні матеріали для інвесторів повинні чітко розпізнаватися як такі. Вони повинні бути чесними, ясними та не вводити в оману. Зокрема, будь-які рекламні матеріали, що містять запрошення придбати паї ПКІПЦП, які надають певну інформацію про ПКІПЦП, не повинні суперечити чи применшувати значення інформації, що міститься в проспекті емісії, та основної інформації для інвестора, зазначеної в статті 78. Вони повинні вказувати на існування проспекту емісії та доступність основної інформації для інвестора, зазначеної в статті 78. В них повинні вказуватись місце та мова, на якій таку інформацію чи документи можуть отримати інвестори, чи потенційні інвестори, чи яким чином вони можуть отримати до неї доступ.

СЕКЦІЯ 3

Основна інформація для інвестора

Стаття 78

1. Держави-члени вимагають від інвестиційної компанії та, для кожного спільного фонду під її керівництвом, управлінської компанії підготувати короткий документ з основною інформацією для інвесторів. Такий документ визначається як «основна інформація для інвестора» в цій Директиві. Слова «основна інформація для інвестора» повинні чітко вказуватись в такому документі, на одній з мов, зазначених в пункті (b) частини 1 статті 94.

2. Основна інформація для інвестора включає відповідну інформацію про істотні характеристики відповідного ПКІПЦП, яку необхідно надавати інвесторам для того, щоб вони могли свідомо зрозуміти природу та ризики інвестиційного продукту, який їм пропонується, та, відповідно, прийняти інвестиційне рішення обґрунтовано.

3. Основна інформація для інвестора включає інформацію стосовно наступних істотних елементів відповідного ПКІПЦП:

- (a) характерні особливості ПКІПЦП і компетентного органу ПКІПЦП;
- (b) короткий опис його інвестиційних цілей та інвестиційної політики;
- (c) опис минулого виконання чи, коли застосовується, сценарії виконання;
- (d) затрати та пов'язані витрати; та
- (e) структура ризиків/прибутковості інвестиції, включаючи належне керівництво та застереження, що стосуються ризиків, пов'язаних з інвестиціями у відповідне ПКІПЦП.

Такі істотні елементи повинні бути зрозумілими інвестору без посилання на інші документи.

4. Основна інформація для інвестора повинна чітко вказувати, де та яким чином отримати додаткову інформацію, що стосується запропонованих інвестицій, включаючи, але не обмежуючись, де і яким чином отримати проспект емісії, річний та проміжний (за 6 місяців) звіти, на вимогу та безкоштовно у будь-який час, та мову, якою така інформація доступна інвесторам.

Основна інформація інвестору має включати твердження про те, що деталі політики винагороди на останню дату, включаючи, але не обмежуючись, опис того, як розраховується винагорода і виплат; осіб, відповідальних присудження винагороди і виплат, в тому числі складу комітету з винагород(оплати праці), якщо такий комітет існує, - які є доступними за допомогою веб-сайту - в тому числі посилання на цей сайт - і про те, що паперова копія буде доступна безкоштовно за запитом.

5. Основна інформація для інвестора подається в лаконічній формі та нетехнічною мовою. Вона приводиться в універсальному форматі, що дозволяє порівняння, та повинна надаватися таким чином, щоб вона була зрозумілою індивідуальним інвестором.

6. Основна інформація для інвестора використовується без змін чи доповнень, окрім перекладу, в усіх державах-членах, де ПКІПЦП повідомляє про реалізацію своїх паїв відповідно до статті 93.

7. Комісія приймає виконавчі заходи, що визначають наступне:

- (a) детальний та вичерпний зміст основної інформації для інвестора, що надається інвесторам, відповідно до частин 2, 3 і 4;
- (b) детальний та вичерпний зміст основної інформації для інвестора, що надається інвесторам в наступних окремих випадках:
 - (i) для ПКІПЦП, що має різні інвестиційні сектори, основна інформація для інвестора надається інвесторам, що підписуються на окремий інвестиційний сектор, включаючи те, як перейти від

одного інвестиційного сектору до іншого та пов'язані з цим витрати;

- (ii) для ПКІПЦП, що пропонує різні класи акцій, основна інформація для інвестора надається інвесторам, що підписуються на певний клас акцій;
- (iii) для фонду з фондів структур, основна інформація для інвестора надається інвесторам, що підписуються на ПКІПЦП, що інвестує себе в інше ПКІПЦП чи інші підприємства колективного інвестування, зазначені в пункті (e) частини 1 статті 50;
- (iv) для розпорядчо-донорських структур, основна інформація для інвестора надається інвесторам, що підписуються на донорське ПКІПЦП; та
- (v) для структурованих, захищених капіталом та інших аналогічних ПКІПЦП, основна інформація для інвестора надається інвесторам у зв'язку зі спеціальними характеристиками такого ПКІПЦП; та

- (c) окремі деталі формату та надання основної інформації для інвестора надаються інвесторам, як зазначено в частині 5.

8. ЕСМА

Стаття 79

1. Основна інформація для інвестора є переддоговірною інформацією. Вона повинна бути чесною, ясною, та не вводити в оману. Вона не повинна суперечити відповідним частинам проспекту емісії.

2. Держави-члени гарантують, що особа не несе цивільної відповідальності виключно на основі основної інформації для інвестора, включаючи будь-який її переклад, окрім як у випадку, коли вона вводила в оману, неточною чи суперечила відповідним частинам проспекту емісії. Основна інформація для інвестора повинна включати чітке застереження стосовно цього.

Стаття 80

1. Держави-члени вимагають від інвестиційної компанії та, для кожного спільного фонду під її керівництвом, управлінської компанії, що продає ПКІПЦП, напряду чи через іншу фізичну чи юридичну особу, що діє від її імені та під її повною та безумовною відповідальністю, надавати інвесторам основну інформацію для інвестора такого ПКІПЦП за достатній період часу до запропонованої підписки на паї такого ПКІПЦП.

2. Держави-члени вимагають від інвестиційної компанії та, для кожного спільного фонду під її керівництвом, управлінської компанії, що не продає ПКІПЦП, напряду чи через іншу фізичну чи юридичну особу, що діє від її імені та під її повною та безумовною відповідальністю перед інвесторами, надає основну інформацію для інвестора виробникам продукції та посередникам, які продають чи пропонують інвесторам вкласти потенційні інвестиції в таке ПКІПЦП, чи в запроповану продукцію такого ПКІПЦП на їх вимогу. Держави-члени вимагають від посередників, які продають чи пропонують інвесторам вкласти потенційні інвестиції в

ПКІПЦП, надають основну інформацію для інвестора їх клієнтам чи потенційним клієнтам.

3. Основна інформація для інвестора надається інвесторам безкоштовно.

Стаття 81

1. Держави-члени дозволяють інвестиційним компаніям та, для кожного спільного фонду під її керівництвом, управлінським компаніям, надавати основну інформацію для інвестора на довгочасному носіїві інформації чи на веб-сайті. Паперова копія надається інвестору на вимогу та безкоштовно.

Додатково, поновлена версія основної інформації для інвестора має бути доступною на веб-сайті інвестиційної компанії чи управлінської компанії.

2. Комісія може прийняти виконавчі заходи, відповідно до статті 112, що визначають окремі умови, яких необхідно дотримуватись під час надання основної інформації для інвестора на довгочасному носіїві інформації, окрім як у паперовому вигляді чи на веб-сайті, що не є довгочасним носієм інформації.

Стаття 82

1. ПКІПЦП надсилають свою основну інформацію для інвесторів та будь-які зміни до неї, компетентним органам держав-членів їх реєстрації.

2. Істотні елементи основної інформації для інвестора повинні постійно поновлюватись.

ГЛАВА X

ЗАГАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПКІПЦП

Стаття 83

1. Наступні не можуть запозичувати:

- (a) інвестиційна компанія;
- (b) управлінська компанія чи депозитарій, що діє від імені спільного фонду

ПКІПЦП може, проте, набувати іноземну валюту шляхом отримання «послідовної» позики.

2. Як відступ від частини 1, держава-член може надати ПКІПЦП дозвіл позичати, за умови що таке запозичення:

- (a) здійснюється на тимчасовій основі та становить:
 - у випадку інвестиційної компанії, не більше 10 % власних активів, або

— у випадку спільного фонду, не більше 10 % вартості фонду; або

- (b) надасть можливість придбати нерухоме майно, що має істотне значення для прямого ведення своєї діяльності та становить, у випадку інвестиційної компанії, не більше 10 % власних активів.

Якщо ПКІПЦП отримало дозвіл позичати відповідно до підпунктів (a) та (b), таке запозичення загалом не може перевищувати 15 % власних активів.

3. ЕСМА

Стаття 84

1. ПКІПЦП викупляє чи вилучає свої паї на вимогу будь-якого пайовика.

2. Як відступ від частини 1:

- (a) ПКІПЦП може, відповідно до застосовного національного законодавства, правил фонду чи статутних документів інвестиційної компанії, тимчасово призупинити викуп чи вилучення своїх паїв;

- (b) держава-член перебування ПКІПЦП може дозволити своїм компетентним органам вимагати призупинення викупу чи вилучення паїв в інтересах пайовиків чи держави.

Тимчасове призупинення, зазначене в підпункті (a) першого пункту, застосовується тільки у виняткових випадках, коли цього вимагають обставини і коли призупинення виправдане, беручи до уваги інтереси пайовиків.

3. У випадку тимчасового призупинення відповідно до пункту (a) частини 2, ПКІПЦП без затримок повідомляє своє рішення компетентним органам своєї держави-члена реєстрації та компетентним органам усіх держав-членів, в яких воно реалізує свої паї.

4. ЕСМА

Стаття 85

Правила оцінки вартості активів та правила розрахунку вартості продажу, чи випуску, чи викупу, чи вилучення паїв ПКІПЦП встановлюються застосовним національним законодавством, правилами фонду чи статутними документами інвестиційної компанії.

Стаття 86

Розподіл чи повторне інвестування прибутку ПКІПЦП здійснюється відповідно до законодавства, правил фонду чи статутних документів інвестиційної компанії.

Стаття 87

Пай ПКІПЦП не випускається до того часу, поки до активів ПКІПЦП не буде сплачено суму, що дорівнює чистій вартості

випуску, протягом звичайного періоду часу. Це не стосується розподілу додаткових паїв.

Стаття 88

1. Без шкоди застосуванню статей 50 та 51, наступні не можуть надавати позики чи виступати гарантами від імені третіх сторін:

- (a) інвестиційна компанія;
- (b) управлінська компанія чи депозитарій, що діє від імені спільного фонду.

2. Частина 1 не перешкоджає зазначеним в ній підприємствам набувати перевідні цінні папери, інструменти грошового ринку чи інші фінансові інструменти, зазначені в підпунктах (e), (g) та (h) частини 1 статті 50, що не є повністю сплаченими.

Стаття 89

Наступні не можуть здійснювати продаж перевідних цінних паперів, інструментів грошового ринку чи інших фінансових інструментів без покриття, зазначених в підпунктах (e), (g) та (h) частини 1 статті 50:

- (a) інвестиційна компанія;
- (b) управлінська компанія чи депозитарій, що діє від імені спільного фонду.

Стаття 90

Законодавством держави-члена реєстрації ПКІПЦП чи правилами фонду визначається компенсація та витрати, які управлінська компанія уповноважена стягнути зі спільного фонду та спосіб обчислення такої компенсації.

Законодавство чи статутні документи інвестиційної компанії повинні передбачати характер витрат, які понесе компанія.

ГЛАВА XI

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПКІПЦП, ЯКІ РЕАЛІЗУЮТЬ СВОЇ ПАЇ В ІНШИХ ДЕРЖАВАХ- ЧЛЕНАХ, ОКРІМ ТИХ, ДЕ ВОНИ СТВОРЕНІ

Стаття 91

1. Держави-члени перебування ПКІПЦП забезпечують можливість ПКІПЦП реалізовувати їх паї в межах їх територій, за умови надання повідомлення відповідно до статті 93.

2. Держави-члени перебування ПКІПЦП не встановлюють жодних додаткових вимог чи адміністративних процедур до ПКІПЦП, як зазначено в частині 1, що стосується сфери застосування цієї Директиви.

3. Держави-члени забезпечують легкий доступ на відстані та в електронному вигляді до повної інформації про закони, підзаконні акти та адміністративні положення, які не

стосуються сфери застосування цієї Директиви, та які особливо відповідають домовленостям, що стосуються реалізації паїв ПКІПЦП, створеного в іншій державі-члені, в межах їх територій. Держави-члени забезпечують доступність інформації мовою, що зазвичай використовується в галузі міжнародних фінансів, що надається в ясній і точній формі та є поновленою.

4. Для потреб цієї Глави, ПКІПЦП стосується його інвестиційних секторів.

Стаття 92

ПКІПЦП, відповідно до законів, підзаконних актів та адміністративних положень, чинних в державі-члені, де реалізуються його паї, вживає заходів, необхідних для забезпечення доступу в цій державі-члені до засобів здійснення платежів пайовикам, викупу чи вилучення паїв та доступу до інформації, надання якої вимагається від ПКІПЦП.

Стаття 93

1. Якщо ПКІПЦП пропонує реалізовувати свої паї в іншій державі-члені, окрім тієї, що є його державою-членом реєстрації, воно спочатку надає лист-повідомлення компетентним органам своєї держави-члена реєстрації.

Лист-повідомлення містить інформацію про домовленості стосовно реалізації паїв ПКІПЦП в державі-члені його перебування, включаючи, коли застосовується, питання класів акцій. В контексті частини 1 статті 16, воно включає застереження, що ПКІПЦП реалізується управлінською компанією, яка керує ПКІПЦП.

2. ПКІПЦП долучає до листа-повідомлення, як зазначено в частині 1, останню редакцію наступного:

- (a) його правила фонду чи його статутні документи, його проспект емісії та, якщо застосовується, останній річний звіт чи будь-який останній проміжний (за 6 місяців) звіт, перекладені відповідно до положень пунктів (c) і (d) частини 1 статті 94; та
- (b) його основну інформацію для інвестора, зазначену в статті 78, перекладену відповідно до пунктів (b) і (d) частини 1 статті 94.

3. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП перевіряють чи є повною документація надана ПКІПЦП відповідно до частин 1 і 2.

Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП передають повну документацію, зазначену в частинах 1 і 2, компетентним органам держави-члена, де ПКІПЦП пропонує реалізовувати свої паї, не пізніше ніж через 10 робочих днів з моменту отримання листа-повідомлення і доданої повної документації, передбаченої в частині 2. До документації вони додають підтвердження, що ПКІПЦП відповідає вимогам, передбаченим цією Директивою.

При передачі документації, компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП негайно повідомляють ПКІПЦП про її передачу. ПКІПЦП має доступ до ринку держави-члена перебування ПКІПЦП з дати такого повідомлення.

4. Держави-члени забезпечують надання листа-повідомлення, зазначеного в частині 1, та підтвердження, зазначеного в частині 3, мовою, що зазвичай використовується в галузі міжнародних фінансів, якщо тільки держави-члени реєстрації та перебування ПКІПЦП не погодяться про надання листа-повідомлення та підтвердження на офіційних мовах обох держав-членів.

5. Держави-члени забезпечують прийняття компетентними органами електронно переданих та заповнених документів, зазначених в частині 3.

6. Для потреб процедури повідомлення, передбаченої в цій статті, компетентні органи держави-члена, в якій ПКІПЦП пропонує реалізувати свої паї, не повинні вимагати жодних додаткових документів, довідок чи інформації, окрім передбачених в цій статті.

7. Держава-член реєстрації ПКІПЦП гарантує, що компетентні органи держави-члена перебування ПКІПЦП мають доступ в електронному вигляді до документів, зазначених в частині 2, та, якщо застосовується, до будь-яких їх перекладів. Вона гарантує, що ПКІПЦП зберігає такі документи та їх переклади поновленими. ПКІПЦП повідомляє про будь-які зміни до документів, зазначених в частині 2, компетентним органам держави-члена перебування ПКІПЦП та вказує, де можна отримати такі документи в електронному вигляді.

8. У випадку зміни в інформації, що стосується домовленостей щодо реалізації, про які йшлося в листі-повідомленні відповідно до частини 1, чи зміни класу акцій, що реалізовуватимуться, ПКІПЦП надає про це письмове повідомлення компетентним органам держави члена перебування до прийняття таких змін.

Стаття 94

1. Якщо ПКІПЦП реалізує свої паї в державі-члені перебування ПКІПЦП, воно надає інвесторам в межах території такої держави-члена усю інформацію та документи, які вона повинна надавати відповідно до Глави IX інвесторам в державі-члені своєї реєстрації.

Така інформація і документи надаються інвесторам відповідно до наступних умов:

- (a) без шкоди положенням Глави IX, така інформація чи документи надаються інвесторам таким чином, як передбачено законами, підзаконними актами чи адміністративними положеннями держави-члена перебування ПКІПЦП;
- (b) основна інформація для інвестора, зазначена в статті 78, перекладається на офіційну мову, чи одну з офіційних мов держави-члена перебування ПКІПЦП, чи на мову утверджену компетентними органами цієї держави-члена;
- (c) інформацію чи документи, окрім основної інформації для інвестора, зазначеної в статті 78, необхідно перекласти на вибір ПКІПЦП на офіційну мову, чи одну з офіційних мов держави-члена перебування ПКІПЦП, чи на мову

утверджену компетентними органами цієї держави-члена, чи на мову, що зазвичай використовується в галузі міжнародних фінансів; та

- (d) переклади інформації чи документів відповідно до підпунктів (b) та (c) надаються під відповідальність ПКІПЦП і повинні чітко відображати зміст оригінальної інформації.

2. Вимоги, викладені в частині 1, також застосовуються до будь-яких змін в інформації чи документах, про які в ній йдеться.

3. Частота публікацій про вартість випуску, продажу, викупу чи вилучення паїв ПКІПЦП відповідно до статті 76 відбувається відповідно до законів, підзаконних актів та адміністративних положень держави-члена реєстрації ПКІПЦП.

Стаття 95

1. Комісія може прийняти виконавчі заходи, відповідно до статті 112а, вказуючи:

- (a) об'єм інформації, зазначеної в частині 3 статті 91;
- (b) сприяння доступу компетентних органів держав-членів перебування ПКІПЦП до інформації чи документів, зазначених в частинах 1, 2 і 3 статті 93 відповідно до статті частини 7 статті 93.

Такі заходи, покликані змінити неістотні питання цієї Директиви, доповнюючи її, повинні ухвалюватись відповідно до регулятивного провадження з ретельністю, що передбачається частиною 2 статті 112.

2. Комісія також може прийняти виконавчі заходи, вказуючи:

- (a) форму та зміст стандартного листа-повідомлення, що буде використовуватись ПКІПЦП для потреб повідомлення, зазначеного в частині 1 статті 93, включаючи вказівку на те, якого документу стосується переклад;
- (b) форму та зміст стандартного підтвердження, що буде використовуватись компетентними органами держав-членів, зазначених в частині 3 статті 93;
- (c) порядок обміну інформацією та використання електронного зв'язку між компетентними органами для потреб повідомлення відповідно до положень статті 93.

Такі заходи ухвалюються відповідно до регулятивного провадження, зазначеного в частині 3 статті 112.

Стаття 96

Для потреб ведення діяльності, ПКІПЦП може використовувати таке ж посилення на свою юридичну форму (такі як інвестиційна компанія чи спільний фонд) в своїй діяльності в державі-члені перебування ПКІПЦП, яку воно використовує в державі-члені своєї реєстрації.

ГЛАВА XII

**ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІВ,
ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА НАДАННЯ ДОЗВОЛУ ТА
КОНТРОЛЬ***Стаття 97*

1. Держави-члени призначають компетентні органи, які виконуватимуть обов'язки, передбачені цією Директивою. Вони повинні інформувати про це ЕСМА і Комісію, вказуючи будь-який розподіл обов'язків.

2. Компетентні органи - це державні органи чи органи, призначені такими державними органами.

3. Органи держави-члена реєстрації ПКПЦП є компетентними в здійсненні контролю за ПКПЦП, включаючи, коли застосовується, відповідно до статті 19. Проте, органи влади держави-члена перебування ПКПЦП є компетентними в здійсненні контролю за дотриманням положень, що не входять в сферу застосування цієї Директиви вимогами в статтях 92 та 94.

Стаття 98

1. Компетентним органам надаються усі наглядові та слідчі повноваження, які їм необхідні для виконання їх функцій. Такі повноваження здійснюються:

- (a) напряму;
 - (b) у співпраці з іншими органами;
 - (c) під відповідальність компетентних органів, шляхом делегування установам, яким делегуються завдання; або
 - (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.
2. Відповідно до частини 1, компетентні органи повинні бути уповноваженими, щонайменше:
- (a) мати доступ до будь-якого документа в будь-якій формі та отримувати його копію;
 - (b) вимагати від будь-якої особи надати інформацію та, якщо необхідно, викликати і допитувати особу з метою отримання інформації;
 - (c) здійснювати негайні перевірки;
 - (d) вимагати:
 - i) у межах національного законодавства, існуючі записи руху даних, які має телеоператор, коли існує обґрунтована підозра порушення і коли такі записи можуть бути корисні для розслідування порушень відповідно до цієї Директиви;
 - ii) наявні записи телефонних розмов чи електронних засобів зв'язку чи записи іншої інформації, яка наявна в ПКПЦП, управлінських компаніях, інвестиційних компаніях, депозитаріях, чи будь-

яких інших органах, що регулюються цією Директивою.

- (e) вимагати припинення будь-якої діяльності, що суперечить положенням, прийнятим на виконання цієї Директиви;
- (f) вимагати замороження та накладання арешту на активи;
- (g) вимагати тимчасової заборони на ведення професійної діяльності;
- (h) вимагати від інвестиційних компаній, управлінських компаній чи депозитаріїв надавати інформацію;
- (i) вживати будь-яких заходів, щоб забезпечити дотримання інвестиційними компаніями, управлінськими компаніями чи депозитаріями вимог цієї Директиви;
- (j) вимагати призупинення випуску, викупу чи вилучення паїв в інтересах пайовиків чи держави;
- (k) відкликати дозвіл, наданий ПКПЦП, управлінській компанії чи депозитарію;
- (l) передавати справи на кримінальне розслідування; та
- (m) дозволяти аудиторам і експертам виконувати перевірки чи розслідування.

Стаття 99

1. Без шкоди для контрольних повноважень компетентних органів, зазначених у статті 98 та прав держав-членів із забезпечення і накладання кримінальних санкцій, держави-члени повинні встановити правила щодо адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів, які будуть застосовуватися до компаній і осіб щодо порушень положень національного законодавства, які імплементують цю директиву, і вживають усіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб такі правила виконувалися.

Якщо держави-члени прийняли рішення не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій за порушення, які передбачені національним кримінальним законодавством, вони повинні повідомити Комісії про відповідні положення кримінального законодавства.

Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.

До 18 березня 2016 року, держави-члени повинні повідомити Комісії та ЕСМА про закони, постанови та адміністративні положення, які імплементують цю статтю, включаючи будь-які відповідні положення кримінального права. Держави-члени повинні повідомити Комісію та ЕСМА без невиправданої затримки про будь-які подальші зміни.

2. Якщо держави-члени, відповідно до частини 1, вибрали

впровадити кримінальні санкції за порушення положень, зазначених в цій частині, вони повинні гарантувати, що відповідні заходи здійснюються, щоб компетентні органи мали всі необхідні повноваження, щоб співпрацювати з судовими органами в межах їх юрисдикції, щоб отримувати конкретну інформацію, що стосується кримінального розслідування або порушеної справи про можливі правопорушення згідно цієї Директиви і надавати те саме для інших компетентних органів і ESMA, для виконання своїх зобов'язань співпрацювати один з одним і ESMA в цілях цієї Директиви.

Компетентні органи можуть також співпрацювати з компетентними органами інших держав-членів щодо сприяння відновлення грошових санкцій.

3. В рамках загальної перевірки функціонування даної Директиви, Комісія повинна розглянути не пізніше 18 вересня 2017 року, застосування адміністративних і кримінальних санкцій, і, зокрема необхідність подальшої гармонізації адміністративних санкцій, що визначені за порушення вимог, встановлених в цій Директиві.

4. Компетентний орган може відмовитися діяти на запит про надання інформації або прохання співпрацювати зі слідством лише в таких виняткових випадках, а саме коли:

(а) надання відповідної інформації може негативно відобразитись на безпеці держави-члена, зокрема, на боротьбі з тероризмом та іншими серйозними злочинами;

(б) виконання прохання може негативно вплинути на власне розслідування, діяльність із правозастосування або, кримінальне розслідування;

(с) судовий розгляд вже був розпочатий з приводу одних і тих же дій і проти тих же осіб, до того часу, як органи держави-члена звернулися; або

(д) остаточне судове рішення вже було винесено щодо таких осіб за ті ж дії в державі-члені.

5. Держави-члени повинні гарантувати, що якщо зобов'язання поширюються на ПКПЦП, компаній з управління, інвестиційних компаній або депозитаріїв, в разі порушення національних положень, які імплементують цю Директиву, адміністративні штрафи або інші адміністративні заходи можуть бути застосовані у відповідності до національного законодавства, по відношенню до членів органу управління та інших фізичних осіб, які несуть відповідальність за порушення відповідно до національного законодавства.

6. Відповідно до національного законодавства, держави-члени повинні гарантувати, що у всіх випадках, зазначених у частині 1, адміністративні штрафи та інші адміністративні заходи, які можуть бути застосовані, включають принаймні наступне:

(а) публічну заяву, яке ідентифікує відповідальну особу, і характер порушення;

(б) розпорядження, що вимагає від відповідальної особи, припинити і утримуватися від повторення такої поведінки;

(с) у випадку ПКПЦП або управлінської компанії, призупинення або відкликання дозволу ПКПЦП або керуючої компанії;

(д) тимчасова або, в разі повторних серйозних порушень, постійна заборона по відношенню до члена органу управління управлінської компанії або інвестиційної компанії, або по відношенню до будь-якої фізичної особи, що несе відповідальність, здійснювати управлінські функції в тих чи в інших подібних компаніях;

(е) в випадку юридичної особи, максимальні адміністративні штрафні санкції складають щонайменше EUR 5 000 000, або, в державах-членах, в яких валюта не євро, відповідне значення в національній валюті на 17 вересня 2014 року, або 10% від загального річного обороту юридичної особи відповідно до останніх доступних рахунків, затверджених органом управління; якщо юридична особа є материнською або дочірньою компанією, яка повинна складати консолідовану фінансову звітність відповідно до директиви 2013/34/ЄС Європейського парламенту та Ради, - відповідний загальний річний оборот повинен бути загальнорічним оборотом відповідного виду доходу відповідно до законодавства Європейського Союзу в області бухгалтерського обліку, відповідно до останньої наявної консолідованої звітності, затвердженої органом управління кінцевої материнської компанії;

(ф) у випадку фізичної особи, максимальні адміністративні санкції, складають щонайменше EUR 5 000 000, або, в державах-членах, в яких валюта не євро, відповідне значення в національній валюті на 17 вересня 2014 року;

(г) як альтернатива до пунктів (е) і (ф), максимальні адміністративні санкції у вигляді штрафу, є щонайменше в два рази більше розміру вигоди, що була отримана внаслідок порушення, якщо така вигода може бути визначена, навіть якщо це перевищує максимальні суми в пунктах (е) і (ф).

7. Держави-члени можуть уповноважити компетентні органи, згідно з національним законодавством, накладати види штрафів додатково до згаданих в частині 6 або накладати штрафні санкції, що перевищують суми, зазначені в пунктах (е), (ф) і (г) частини 6.

Стаття 99a

Держави-члени повинні гарантувати, що їхні закони, правила або адміністративні положення, які імплементують цю директиву передбачають міри покарання, зокрема, коли:

- (а) діяльність ПКПЦП здійснюється без отримання дозволу, порушуючи статтю 5;
- (b) діяльність управлінської компанії здійснюється без отримання попереднього дозволу, порушуючи статтю 6;
- (c) діяльність інвестиційної компанії здійснюється без отримання попереднього дозволу, порушуючи статтю 27;
- (d) значна участь в управлінській компанії набута, прямо або опосередковано, або така значна участь в управлінській компанії збільшена, таким чином що частка голосуючих акцій або капіталу, досягне або перевищить 20%, 30 % або 50% або таким чином, що управлінська компанія стане її дочірньою компанією («пропоноване поглинання»), без повідомлення у письмовій формі про це компетентних органів управлінської компанії, в якій набувач прагне придбати або збільшити значну участь, тим самим порушуючи статтю 11 (1);
- (e) значна участь в управлінській компанії продається, прямо або опосередковано, або зменшується таким чином, що частка голосуючих акцій або капіталу, впаде нижче 20%, 30% або 50% або таким чином, що управлінська компанія перестане бути дочірньою, без письмового повідомлення про це компетентних органів, тим самим порушуючи статтю 11 (1);
- (f) управлінська компанія отримала дозвіл через неправдиві заяви або будь-якими іншими незаконними засобами, порушивши тим самим пункт (b) статті 7 (5);
- (g) інвестиційна компанія отримала дозвіл через неправдиві заяви або будь-якими іншими незаконними засобами, порушивши тим самим пункт (b) статті 29 (4);
- (h) управлінська компанія, коли їй стало відомо про будь-яке придбання або відчуження вкладів капіталу, що спричиняє те, що вклади перевищують або падають нижче одного з порогів, згаданого в статті 11 (1) Директиви 2014/65/ЄС, не інформує компетентні органи про таке придбання або відчуження, таким чином, порушуючи статтю 11 (1) цієї Директиви;
- (i) управлінська компанія не повідомляє компетентному органу, щонайменше, один раз на рік, про імена акціонерів і членів, що володіють значною часткою і про розміри таких часток, порушивши тим самим статтю 11 (1);
- (j) управлінська компанія не виконує процедури і механізми, введені відповідно до положень національного законодавства, які імплементують пункт (a) статті 12 (1);
- (к) управлінська компанія не виконує структурних і організаційних вимог, що встановлені відповідно до національних положень, що імплементують пункт (b) статті 12 (1);
- (l) інвестиційна компанія не виконує процедур і механізмів, введених відповідно до національних положень, що імплементують статтю 31;
- (m) управлінська компанія або інвестиційна компанія не виконує вимог, пов'язаних з передачею її функцій третім сторонам, що встановлені положеннями національного законодавства, що імплементують статті 13 і 30;
- (n) управлінська компанія або інвестиційна компанія не виконує правил діяльності, встановлених положеннями національного законодавства, що імплементують статті 14 і 30;
- (o) депозитарій не виконує свої обов'язки, встановлені положеннями національного законодавства, що імплементують статтю 22 пункти (3)-(7);
- (p) інвестиційна компанія або, для кожного із загальних фондів, якими вона керує, управлінська компанія, неодноразово не виконує зобов'язання, що стосуються інвестиційної політики ПКПЦП викладеної в положеннях національного законодавства, що імплементують главу VII;
- (q) управлінська компанія або інвестиційна компанія не в змозі впровадити процес управління ризиками або спосіб точної і незалежної оцінки вартості позабіржових деривативів, як викладено в положеннях національного законодавства, що імплементують статтю 51 (1);
- (r) інвестиційна компанія або, для кожного із загальних фондів, якими вона керує, управлінська компанія, неодноразово не виконує зобов'язання, що стосуються інформації, яка повинна надаватися інвесторам, що встановлені згідно з положеннями національного законодавства, що імплементують статті з 68 до 82;
- (s) управлінська компанія або підрозділи інвестиційної компанії, якими вона керує в державі-члені, що відрізняється від держави походження ПКПЦП, не виконує вимоги про повідомлення, викладені в статті 93 (1).

Стаття 99б

1. Держави-члени повинні гарантувати, що компетентні органи оприлюднюють будь-які рішення, проти яких немає жодного апеляційного звернення, які накладають адміністративні стягнення або заходи за порушення положень національного законодавства, що імплементують цю директиву, на їх офіційних сайтах без невиправданої затримки після того, як особа, по відношенню до якої санкція чи заходи були застосовані, була проінформована про це рішення. Публікація має містити, щонайменше інформацію про тип і характер порушення і особистості відповідальних осіб. Це зобов'язання не поширюється на рішення про введення заходів, розслідувального характеру.

Однак, якщо оприлюднення ідифікаційних даних юридичних осіб або персональних даних фізичних осіб, компетентний орган вважає невідповідним, то здійснюється наступна пошагова оцінка пропорційності оприлюднення таких даних, або якщо оприлюднення ставить під загрозу стабільність фінансових ринків або проведення розслідування, держави-члени повинні гарантувати, що компетентні органи зробити одну з таких дій:

(а) відкласти публікацію рішення про застосування санкції або заходу, до часу зникнення причин неопублікування;

(б) опублікувати рішення про застосування санкцій і заходів на анонімній основі в порядку, який відповідає національному законодавству, якщо така анонімна публікація забезпечує ефективний захист персональних даних; або

(с) не публікувати рішення про застосування санкції або заходу в тому випадку, коли варіанти, викладені в пунктах (а) і (б) вважаються недостатніми для забезпечення:

(і) того, що стабільність фінансових ринків не буде поставлена під загрозу;

(іі) пропорційності публікації таких рішень щодо заходів, які вважаються незначними.

У разі прийняття рішення про оприлюднення санкції або заходу на анонімній основі, оприлюднення відповідних даних може бути відкладено на прийнятний строк, якщо передбачено, що протягом цього періоду причини анонімного оприлюднення зникають.

2. Компетентні органи інформують ESMA про всі адміністративні санкції накладені, але не опубліковані відповідно до абзацу другого пункту (с) частини 1, включаючи будь-яку апеляцію та результати такої апеляції. Держави-члени повинні гарантувати, що компетентні органи отримують інформацію і остаточне рішення щодо будь-якої накладеної кримінальної санкції, і представити його ESMA. ESMA повинна підтримувати головну базу даних санкцій, яка була надана їй виключно з метою обміну інформацією між компетентними органами. Ця база даних повинна бути доступна тільки компетентним органам і вона повинна оновлюватися на підставі інформації, наданої компетентними органами.

3. Якщо рішення застосувати санкції або заходи може бути оскаржене відповідними судовими або іншими органами, компетентні органи повинні також публікувати відразу на своєму офіційному сайті таку інформацію і будь-яку подальшу інформацію про результати розгляду такої апеляції. Будь-яке рішення про анулювання попереднього рішення про накладення санкції або заходу також повинні бути опубліковані.

4. Компетентні органи повинні гарантувати, що будь-яке оприлюднення відповідно до цієї статті, залишається на офіційному сайті протягом принаймні п'яти років з моменту

його опублікування. Особисті дані, що містяться в публікації, повинні зберігатися на офіційному сайті компетентного органу тільки протягом періоду, який необхідний відповідно до діючих правил захисту даних.

Стаття 99c

1. Держави-члени повинні гарантувати, що при визначенні типу адміністративних штрафів або заходів і рівня адміністративних штрафів, компетентні органи забезпечували щоб вони були ефективними, пропорційними та стримуючими і брали до уваги всі відповідні обставини, включаючи, де це доречно:

(а) тяжкість і тривалість порушення;

(б) ступінь відповідальності особи, відповідальної за порушення;

(с) фінансове забезпечення особи, відповідальної за порушення, наприклад, на основі загального обороту в разі юридичної особи або річного доходу в разі фізичної особи;

(д) значимості прибутку отриманого або втрат, яких вдалося уникнути, особою, відповідальною за порушення, збитку завданого іншим особам і, де це може бути застосовано, шкода завдана функціонуванню ринків або економіки в цілому, настільки наскільки вони можуть бути визначені;

(е) рівень співпраці з компетентним органом особи, відповідальної за порушення;

(ф) попередні порушення з боку особи, відповідальної за порушення;

(г) заходи, що вживаються після порушення з боку особи, відповідальної за порушення, щоб запобігти його повторенню.

2. При здійсненні своїх повноважень щодо накладення штрафів відповідно до статті 99, компетентні органи повинні тісно співпрацювати, щоб гарантувати, що контролюючі повноваження і повноваження з проведення розслідувань та адміністративні штрафи приносять результати, передбачені цією Директивою. Вони повинні також координувати свої дії для того, щоб уникнути можливого дублювання і співпадання при застосуванні наглядових і слідчих повноважень та адміністративних штрафів та заходів по міжнародним справам відповідно до статті 101.

Стаття 99d

1. Держави-члени повинні створити ефективні та надійні механізми для заохочення повідомлень про потенційні або реальні порушення положень національного законодавства, що імплементують цю директиву, компетентним органам, в тому числі створити захищені канали зв'язку для подання таких повідомлень про порушення.

2. Механізми, згадані в пункті 1, включають, щонайменше:

(а) конкретні процедури для отримання повідомлень про порушення і їх подальший розгляд;

(б) забезпечення належного захисту співробітників інвестиційних компаній, компаній з управління і депозитаріїв, які повідомляють про порушення, що були вчинені у межах цих організацій, принаймі, від помсти, дискримінації та інших видів несправедливого відношення;

(с) захист персональних даних, що стосуються як особи, що повідомляє про порушення, так і фізичної особи, що імовірно несе відповідальність за порушення, відповідно до Директиви 95/46/ЕС;

(д) чіткі правила, які гарантують конфіденційність у всіх випадках по відношенню до особи, що повідомляє про порушення, тільки якщо розкриття не вимагається національним законодавством в контексті подальших розслідувань або подальших судових розглядів.

3. ЕСМА повинна забезпечити один або більше надійних каналів зв'язку для повідомлення про порушення положень національного законодавства, що імплементують цю Директиву. ЕСМА повинна гарантувати, що ці канали зв'язку відповідають пунктам (а) -(д) частини 2.

4. Держави-члени повинні гарантувати, що повідомлення, що зроблене співробітниками інвестиційних компаній, управлінських компаній, і депозитаріїв, згаданих в частинах 1 і 3, не повинне вважатися порушенням будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, що накладаються договором або будь-яким законом, нормою або адміністративним положенням, і не повинне накладати на особу що повідомляє, відповідальність будь-якого роду, що відноситься до такого повідомлення.

5. Держави-члени повинні вимагати щоб управлінські компанії, інвестиційні компанії і депозитарії впровадили відповідні процедури для повідомлення ізсередини своїми співробітниками про порушення через особливий, незалежний і автономний канал.

Стаття 99E

1. Компетентні органи влади надають ЕСМА щорічно зібрану інформацію про всі штрафи і заходи, застосовані відповідно до статті 99. ЕСМА публікує цю інформацію в щорічному звіті.

2. Якщо компетентний орган розкрив адміністративні штрафи або заходи перед громадськістю, то він повинен одночасно повідомити про ці адміністративні штрафи або заходи до ЕСМА. Якщо оприлюднене стягнення або захід стосується управлінської компанії або інвестиційної компанії, ЕСМА повинна додати посилання на оприлюднений штраф або захід в списку управлінських компаній, опублікованого відповідно до статті 6 (1).

3. ЕСМА повинна розробити проект технічних стандартів для визначення процедур і форм представлення інформації, відповідно до цієї статті.

ЕСМА повинна представити ці проекти застосування технічних норм в Комісії до 18 вересня 2015 року.

Стаття 100

1. Держави-члени забезпечують наявність достатнього та ефективного порядку подання скарг та виправних заходів у разі позасудового вирішення спорів із споживачами, що стосуватимуться діяльності ПКПЦП, із залученням існуючих органів, якщо необхідно.

2. Держави-члени гарантують, що жодні законодавчі чи нормативні положення не перешкоджатимуть органам, зазначеним в частині 1, співпрацювати в сфері ефективного вирішення транснаціональних спорів.

Стаття 101

1. Компетентні органи держав-членів співпрацюють між собою у разі необхідності для потреб виконання своїх обов'язків відповідно до цієї Директиви, або користування своїми повноваженнями відповідно до цієї Директиви, або відповідно до національного законодавства.

Держави-члени вживають усіх необхідних адміністративних чи організаційних заходів для сприяння співпраці, що передбачається цією частиною.

Компетентні органи користуються своїми повноваженнями для потреб співпраці, навіть у випадках, коли предмет розслідування не є порушенням будь-якої чинної норми в їх державі-члені.

2. Компетентні органи держав-членів негайно надають один одному інформацію, необхідну для потреб виконання їх обов'язків відповідно до цієї Директиви.

2а. Компетентні органи повинні співпрацювати з ЕСМА в цілях цієї Директиви, у відповідності до Регламенту No 1095/2010.

Компетентні органи без затримки надають ЕСМА всю необхідну інформацію для виконання її обов'язків, у відповідності до статті 35 Регламенту No 1095/2010.

3. Якщо компетентний орган однієї держави-члена має достатні причини підозрювати, що дії всупереч положень цієї Директиви здійснюються чи велися підприємствами, що не є об'єктами контролю таких компетентних органів на території іншої держави-члена, він повідомляє компетентним органам іншої держави-члена про такий факт в деталях. Приймаючі органи повинні вжити належних заходів та повідомити компетентному органу про результати таких заходів та можливою мірою про важливий внутрішній розвиток подій. Ця

частина не зашкоджує компетенції компетентного органу, що повідомляє.

4. Компетентні органи однієї держави-члена можуть просити про співпрацю компетентні органи іншої держави-члена в сфері проведення наглядової діяльності, чи негайної перевірки, чи розслідування на території останньої в межах їх повноважень відповідно до цієї Директиви. Якщо компетентний орган отримує запит щодо проведення негайної перевірки чи розслідування, він повинен:

- (a) здійснити перевірку чи розслідування самостійно;
- (b) дозволити органу, що робить запит, здійснити перевірку чи розслідування; чи;
- (c) дозволити аудиторам чи експертам здійснити перевірку чи розслідування.

5. Якщо перевірка чи розслідування здійснюється на території однієї держави-члена компетентним органом цієї ж держави-члена, компетентний орган держави-члена, що просила про співпрацю, може просити дозволу для своїх власних керівників, брати участь в перевірці чи розслідуванні разом з її власними керівниками. Перевірка чи розслідування, проте, залишатимуться під повним контролем держави-члена, на територія якої вони проводяться.

Якщо перевірка чи розслідування здійснюється на території однієї держави-члена компетентним органом іншої держави-члена, компетентний орган, на території якої здійснюється перевірка чи розслідування може просити дозволу для своїх власних керівників, брати участь в перевірці чи розслідуванні разом з її власними керівниками.

6. Компетентні органи держави-члена, де здійснюється перевірка чи розслідування, можуть відмовити в обміні інформації, відповідно до частини 2, чи діяти на прохання про співпрацю у здійсненні розслідування чи негайної перевірки, відповідно до частини 4, тільки якщо:

- (a) таке розслідування, негайна перевірка чи обмін інформацією можуть негативно вплинути на суверенітет, безпеку чи державну політику цієї держави-члена;
- (b) було розпочато судовий процес по відношенню до цих же осіб та цих же дій органами цієї держави-члена;
- (c) кінцеве рішення по відношенню до цих же осіб та цих же дій вже було винесено в цій державі-члені.

7. Компетентні органи повідомляють компетентним органам, що роблять запит, про будь-яке рішення, прийняте відповідно до частини 6. Таке повідомлення повинне містити інформацію про мотиви такого рішення.

8. Компетентні органи можуть звернутись до ЕСМА у випадках, коли у проханні:

- (a) обміняти інформацією, як це передбачено в статті 109, було відмовлено чи протягом розумного періоду часу не здійснено;
- (b) провести розслідування чи негайну перевірку, як це передбачено в статті 110, було відмовлено чи протягом розумного періоду часу не здійснено; або
- (c) надати дозвіл їхнім уповноваженим особам брати участь разом із уповноваженими особами компетентних органів іншої держави-члена було відмовлено чи протягом розумного періоду часу не здійснено.

9. Без шкоди для статті 258 Treaty of on the Functioning of the European Union (TFEU), ЕСМА може у випадках, визначених в пункті 1, діяти у відповідності з покладеними на неї обов'язками згідно зі статтею 19 Регламенту No 1095/2010, без шкоди для можливості відмови діяти на прохання про надання інформації чи розслідування що проводиться згідно з частиною 6 цієї статті і можливості ЕСМА діяти відповідно до статті 17 Регламенту в таких випадках.

Стаття 102

1. Держави-члени забезпечують, що усі особи, які працюють чи працювали в компетентних органах, а також аудитори та експерти, навчені компетентними органами, зв'язуються зобов'язанням службової таємниці. Таке зобов'язання полягає в тому, що жодна конфіденційна інформація, яку такі особи отримують в ході виконання своїх обов'язків, не повинна розголошуватись жодній особі чи органу будь-якого характеру, окрім як у зведеній чи сукупній формі, де неможливо буде визначити окреме ПКІПЦП, управлінську компанію та депозитарія (підприємства, що ведуть комерційну діяльність ПКІПЦП), без шкоди випадкам застосування кримінального законодавства.

Проте, якщо ПКІПЦП чи підприємство, що веде його комерційну діяльність оголошується банкрутом чи ліквідується в обов'язковому порядку, компетентна інформація, яка не стосується третіх сторін, залучених до спроб порятунку, може розголошуватись в ході цивільного чи комерційного процесів.

2. Частина 1 не повинна перешкоджати компетентним органам держав-членів обмінюватись інформацією відповідно до цієї Директиви чи інших законів Співтовариства, що застосовуються до ПКІПЦП чи до підприємств, що ведуть його комерційну діяльність, і перешкоджати передачі її до ЕСМА у відповідності до Регламенту No 1095/2010 чи ESRB. Така інформація підлягає умовам службової таємниці, передбаченим в частині 1.

Компетентні органи під час обміну інформацією з іншими компетентними органами відповідно до цієї Директиви можуть вказати на момент повідомлення, що таку інформацію не можна розголошувати без прямої на те згоди, і в таких

випадках обмінюватись такою інформацією можна лише виключно для потреб, на які такі органи надали свою згоду.

3. Держави-члени можуть укласти договір про співпрацю, який передбачатиме обмін інформацією з компетентними органами третіх країн, чи органами влади третіх країн, як визначається в частині 5 цієї статті та частині 1 статті 103 тільки якщо така інформація розголошуватиметься відповідно до гарантій поводження зі службовою таємницею, що будуть аналогічними зазначеним в цій статті. Такий обмін інформацією призначатиметься для виконання контрольних функцій такими органами влади.

Якщо інформація надійшла з іншої держави-члена, вона не розголошується без прямої згоди компетентних органів, які її надали, та, коли застосовується, виключно для потреб, для яких такі органи надавали свою згоду.

4. Компетентні органи, які отримують конфіденційну інформацію відповідно до частин 1 чи 2, можуть використовувати інформацію лише в ході виконання своїх обов'язків для потреб:

- (a) перевірки дотримання умов, якими регулюється ведення діяльності ПКІПЦП чи підприємства, що веде його комерційну діяльність, та здійснення моніторингу ведення такої діяльності, адміністративної процедури та процедури звітності, та механізмів внутрішнього контролю;
- (b) накладання штрафів;
- (c) подання апеляцій до вищих адміністративних органів на рішення компетентних органів; та
- (d) ведення судових справ, розпочатих відповідно до частини 2 статті 107.

5. Частини 1 та 4 не повинні перешкоджати обміну інформацією в межах держави-члена чи між державами-членами, якщо такий обмін відбувається між компетентним органом та:

- (a) органами, що несуть відповідальність за контроль над кредитними установами, інвестиційними підприємствами, страховими установами, чи іншими фінансовими організаціями чи органами влади, що несуть відповідальність за контроль фінансових ринків;
 - (b) органами, що займаються ліквідацією чи банкрутством ПКІПЦП чи підприємств, що ведуть його комерційну діяльність, чи органами, що займаються подібними процедурами; або
 - (c) особами, що несуть відповідальність за проведення обов'язкових аудиторських перевірок рахунків страхових установ, кредитних установ, інвестиційних підприємств чи інших фінансових інституцій.
- (d) ЕСМА

Зокрема, частини 1 і 4 не повинні перешкоджати визначеним вище компетентним органам здійснювати наглядові функції, чи надавати інформацію органам, які керують компенсаційною схемою інформації, необхідної для виконання їх функцій.

Інформація, якою обмінюються відповідно до першого пункту, підлягає умовам службової таємниці, передбаченим в частині 1.

Стаття 103

1. Незважаючи на частини з 1 по 4 статті 102, держави-члени можуть уповноважити обмін інформацією між компетентними органами та:

- (a) органами влади, що відповідають за наглядові органи, які займаються ліквідацією чи банкрутством ПКІПЦП чи підприємств, що ведуть його комерційну діяльність, чи органами, що займаються подібними процедурами; або;
- (b) органами влади, що відповідають за контролюючих осіб, які несуть відповідальність за проведення обов'язкових аудиторських перевірок рахунків страхових установ, кредитних установ, інвестиційних підприємств чи інших фінансових інституцій.

2. Держави-члени, яких стосується відступ, передбачений в частині 1, повинні щонайменше дотримуватись виконання наступних умов:

- (a) інформація використовується для потреб виконання завдання з контролю, зазначеного в частині 1;
- (b) інформацію отримано відповідно до умов службової таємниці, передбачених в частині 1 статті 102; і
- (c) якщо інформація надійшла з іншої держави-члена, вона не розголошується без прямої згоди компетентних органів, які її надали та, коли застосовується, виключно для потреб, для яких такі органи надавали свою згоду.

3. Держави-члени повідомляють ЕСМА і Комісії та іншим державам-членам назви органів, які повинні отримувати інформацію відповідно до частини 1.

4. Незважаючи на частини з 1 по 4 статті 102, держави-члени можуть, з метою посилення стабільності, включаючи цілісність фінансової системи, дозволити обмін інформацією між компетентними органами та органами влади, які за законодавством несуть відповідальність за виявлення та проведення розслідування порушень законодавства про компанії.

5. Держави-члени, яких стосується відступ, передбачений в частині 4, повинні щонайменше дотримуватись виконання наступних умов:

- (a) інформація використовується для потреб виконання завдання, зазначеного в частині 4;
- (b) інформацію отримано відповідно до умов службової таємниці, передбачених в частині 1 статті 102; та
- (c) якщо інформація надійшла з іншої держави-члена, вона не розголошується без прямої згоди компетентних органів, які її надали та, коли застосовується, виключно для потреб, для яких такі органи надавали свою згоду.

Для потреб підпункту (c), органи влади, зазначені в частині 4, повідомляють компетентним органам, які надали інформацію,

імена та конкретні обов'язки осіб, яким така інформація надсилатиметься.

6. Якщо, в державі-члені, органи влади, зазначені в частині 4, виконують свої завдання з виявлення чи розслідування залучаючи допомогу, з огляду на свою особливу компетенцію, осіб, призначених з цією метою, і які не є державними службовцями, можливість обміну інформацією, передбачена в цій частині, може поширюватись на таких осіб відповідно до умов, викладених в частині 5.

7. Держави-члени повідомляють ЕСМА і Комісії та іншим державам-членам назви органів влади, які можуть отримувати інформацію відповідно до частини 4.

Стаття 104

1. Статті 102 та 103 не повинні перешкоджати компетентним органам передавати центральним банкам та іншим органам, що виконують подібні до їх функції в якості офіційних фінансових установ, інформацію, необхідну для виконання їх завдань, а також ці статті не повинні перешкоджати таким органам влади повідомляти компетентним органам таку інформацію, яка може їм знадобитись для потреб частини 4 статті 102. Інформація, отримана в цьому контексті, підлягає умовам службової таємниці, передбаченим в частині 1 статті 102.

2. Статті 102 і 103 не повинні перешкоджати компетентним органам повідомляти інформацію, зазначену в частинах з 1 по 4 статті 102 до рахункової палати чи інших подібних органів, що відповідно до національного законодавства займаються наданням клірингових чи розрахункових послуг на ринках однієї чи декількох держав-членів, якщо вони вважають за необхідне повідомити інформацію для того, щоб гарантувати належне функціонування таких органів у зв'язку із невиконанням зобов'язань чи можливим невиконанням зобов'язань учасниками ринку.

Інформація, отримана в цьому контексті, підлягає умовам службової таємниці, передбаченим в частині 1 статті 102.

Держави-члени, проте, гарантують, що інформація, отримана відповідно до частини 2 статті 102, не буде розголошена за умов, зазначених в першому пункті цієї частини, без прямої згоди компетентних органів, які її надавали.

3. Незважаючи на частини з 1 по 4 статті 102, держави-члени можуть, в силу положень, встановлених законодавством, надати дозвіл на розповсюдження певної інформації іншим управлінням своїх центральних урядових адміністрацій, що несуть відповідальність за законотворення в галузі контролю за ПКПЦП та підприємствами, що ведуть його комерційну діяльність, кредитними установами, фінансовими установами, інвестиційними підприємствами, та інспекторам таких управлінь.

Таке розголошення, проте, можливе виключно з причин контролю дотримання економічних нормативів.

Держави-члени не повинні, проте, надавати інформацію, отриману відповідно до частин 2 і 5 статті 102, за умов, зазначених в цій частині, окрім як на пряму згоду компетентних органів, що надали таку інформацію.

Стаття 104 а

1. Держави-члени повинні застосовувати Директиву 95/46/ЄС по відношенню до обробки персональної інформації, що здійснюється в державах-членах відповідно до цієї Директиви.

2. Регламент ЄС No 45/2001 застосовується до обробки персональної інформації, що здійснюється ЕСМА відповідно до цієї Директиви.

Стаття 105

Для забезпечення єдиних умов застосування норм цієї Директиви щодо обміну інформацією, ЕСМА може розробляти технічні стандарти, що стосуються порядку обміну інформацією між компетентними органами і ЕСМА.

Повноваження щодо прийняття і імплементації технічних стандартів зазначених в абзаці 1 у відповідності до статті 15 Регламенту No 1095/2010.

Стаття 106

1. Держави-члени гарантують щонайменше, що будь-яка особа, утверджена відповідно до Директиви 2006/43/ЄС, для здійснення в ПКПЦП, чи в підприємстві, що веде його комерційну діяльність, обов'язкову аудиторську перевірку, зазначену в статті 51 Директиви 78/660/ЄЕС, статті 37 Директиви 83/349/ЄЕС, чи статті 73 цієї Директиви, чи будь-якого іншого обов'язкового завдання, зобов'язана негайно звітувати компетентним органам про будь-які факти та рішення, що стосуються підприємства, про яке їй стало відомо під час виконання завдання, та яка зобов'язаний повідомляти про будь-що з наступного:

- (а) істотне порушення законів, підзаконних актів чи адміністративних положень, що визначають умови надання дозволу чи ведення діяльності ПКПЦП чи підприємствами, що ведуть його комерційну діяльність;
- (б) порушення постійного функціонування ПКПЦП чи підприємства, що веде його комерційну діяльність; або
- (с) відмову засвідчувати звітність або висловлені застереження.

Така особа зобов'язана повідомляти про будь-які факти чи рішення, про які вона дізнається в ході виконання свого завдання, відповідно до підпункту (а), в іншому підприємстві, що має тісні зв'язки в результаті встановлених відносин контролю із ПКПЦП чи підприємством, що веде його комерційну діяльність, під час виконання свого завдання.

2. Добросовісне повідомлення компетентним органам особами, утвердженими відповідно до Директиви 2006/43/ЄС про будь-які факти чи рішення, зазначені в частині 1, не вважається порушенням будь-яких обмежень інформації, що встановлюються контрактом чи будь-якими законодавчими, регулятивними чи адміністративними положеннями та не передбачають для таких осіб відповідальності будь-якого характеру.

Стаття 107

1. Компетентні органи викладають в письмовому вигляді причини, з яких вони відмовили в наданні дозволу, чи будь-якого негативного рішення, прийнятого в результаті імплементації загальних умов, прийнятих для застосування цієї Директиви, та повідомляють їх заявникам.

2. Держави-члени забезпечують належне обґрунтування будь-якого рішення, прийнятого відповідно до законів, підзаконних актів чи адміністративних положень, застосованих відповідно до цієї Директиви, а також право на звернення до апеляційного суду, включаючи випадки, коли через шість місяців після подання заяви на отримання дозволу з повною необхідною інформацією жодного рішення прийнято не було.

3. Держави-члени забезпечують, щоб один чи більше з наступних органів, відповідно до призначених національним законодавством, могли, в інтересах споживачів та відповідно до національного законодавства, виступати в суді чи компетентних адміністративних органах, щоб гарантувати імплементацію і застосування положень цієї Директиви в національному законодавстві:

- (a) державні органи і їх представники;
- (b) споживацькі структури, що мають законні інтереси в захисті прав споживачів; або
- (c) професійні організації, що мають законні інтереси в захисті своїх членів.

Стаття 108

1. Лише влада держави-члена реєстрації ПКІПЦП має право вживати заходів проти ПКІПЦП, що порушує будь-який закон, підзаконний акт чи адміністративне положення чи будь-яку з норм, встановлених в правилах фонду чи статутних документах інвестиційної компанії.

Проте, органи держави-члена перебування ПКІПЦП можуть вжити заходів проти такого ПКІПЦП, якщо воно порушує закони, підзаконні акти та адміністративні положення, що є чинними в цій державі-члені і не знаходяться в межах застосування цієї Директиви чи умов, викладених в статтях 92 і 94.

2. Будь-яке рішення про відкликання дозволу, чи будь-який інший суворий захід, вжитий проти ПКІПЦП, чи будь-яка при зупинка випуску, викупу, чи вилучення його паїв, негайно повідомляється органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП органам держав-членів перебування ПКІПЦП та, якщо управлінська компанія ПКІПЦП створена в іншій державі-члені, компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії.

3. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії чи держави-члена реєстрації ПКІПЦП можуть вживати заходів проти управлінської компанії, якщо вона

порушує правила, за дотримання яких вони несуть відповідальність.

4. У випадку, коли компетентні органи держави-члена перебування ПКІПЦП мають явні та обґрунтовані підстави вважати, що ПКІПЦП, паї якого реалізуються на території такої держави-члена, порушує зобов'язання, що випливають з положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви, і які не входять до повноважень компетентних органів держави-члена перебування ПКІПЦП, вони передають виявлене компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП, які повинні вжити необхідних заходів.

5. Якщо, незважаючи на заходи, вжиті компетентними органами держави-члена реєстрації ПКІПЦП, чи з причини неадекватності вжитих заходів, чи з причини бездіяльності держави-члена реєстрації ПКІПЦП протягом розумного періоду часу ПКІПЦП продовжує діяти таким чином, що явно завдає шкоди інтересам інвесторів держави-члена перебування ПКІПЦП, компетентні органи держави-члена перебування ПКІПЦП, можуть, як наслідок, вжити один з наступних заходів:

- (a) після інформування компетентних органів держави-члена реєстрації ПКІПЦП, вжити усіх необхідних заходів для того, щоб захистити інвесторів, включаючи можливість перешкодити відповідному ПКІПЦП здійснювати будь-яку наступну реалізацію своїх паїв на території держави-члена перебування ПКІПЦП; або
- (b) якщо необхідно, довести справу до відома ЕСМА, яка може діяти у відповідності до повноважень, покладених на неї відповідно до статті 19 Регламенту No 1095/2010.

Комісію негайно інформують про вжиття будь-яких заходів відповідно до підпункту (a) першого пункту.

6. Держави-члени гарантують, що в межах їх територій юридично можливо надати правові документи для вжиття заходів державою-членом перебування ПКІПЦП по відношенню до ПКІПЦП відповідно до частин з 2 по 5.

Стаття 109

1. Якщо управлінська компанія діє на території однієї чи більше держав-членів перебування управлінської компанії, як шляхом надання послуг, так і шляхом створення філій, компетентні органи усіх відповідних держав-членів повинні тісно між собою співпрацювати.

Вони повинні надавати одна одній на вимогу усю інформацію, що стосується управління та власності таких управлінських компаній, що може допомогти у здійсненні контролю та усю інформацію, що може сприяти моніторингу діяльності таких компаній. Зокрема, органи держави-члена реєстрації управлінської компанії співпрацюють для забезпечення збору інформації, зазначеної в частині 2 статті 21, органами держави-члена перебування управлінської компанії.

2. По мірі необхідності для потреб здійснення контрольних повноважень держави-члена реєстрації, компетентні органи

держави-члена перебування управлінської компанії інформують компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії про будь-які заходи, вжиті державою-членом перебування управлінської компанії відповідно до частини 5 статті 21, що стосуються заходів та покарань, застосованих по відношенню до управлінської компанії, чи які обмежують діяльність управлінської компанії.

3. Компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії негайно повинні повідомляти компетентним органам держави-члена реєстрації ПКІПЦП про будь-які проблеми, виявлені на рівні управлінської компанії, що можуть істотно вплинути на спроможність управлінської компанії виконувати свої обов'язки належним чином по відношенню до ПКІПЦП, чи про будь-які порушення вимог відповідно до Глави III.

4. Компетентні органи держави-члена реєстрації ПКІПЦП негайно повідомляють компетентним органам держави-члена реєстрації управлінської компанії про будь-які виявлені проблеми на рівні ПКІПЦП, які можуть істотно вплинути на спроможність управлінської компанії виконувати свої обов'язки належним чином чи згідно з вимогами цієї Директиви, відповідальність за які покладається на державу-член реєстрації ПКІПЦП.

Стаття 110

1. Кожна держава-член перебування управлінської компанії гарантує, що у випадках, коли управлінська компанія, яка отримала дозвіл в іншій державі-члені, веде діяльність в межах її території через свою філію, компетентні органи держави-члена реєстрації управлінської компанії можуть, після інформування компетентних органів держави-члена перебування управлінської компанії, самостійно чи через посередника, що отримує з цією метою спеціальні повноваження, провести негайну перевірку інформації, зазначеної в статті 109.

2. Частина 1 не впливає на право компетентних органів держави-члена перебування управлінської компанії з виконання їх обов'язків відповідно до цієї Директиви з проведення негайних перевірок філій, створених на території такої держави-члена.

ГЛАВА XIII

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ЩОДО ВИКОНАННЯ

Стаття 111

Комісія може приймати технічні зміни до цієї Директиви в наступних галузях:

- (a) роз'яснення визначень для того, щоб гарантувати єдине застосування цієї Директиви по всій території Співтовариства; чи
- (b) узгодження термінології та формулювання визначень відповідно до наступних актів щодо ПКІПЦП та пов'язаних з них справ.

Такі заходи, покликані змінити неістотні питання цієї Директиви, доповнюючи її, повинні ухвалюватись відповідно до регулятивного провадження з ретельністю, що передбачається статтею 112а.

Стаття 112

Європейський Комітет з цінних паперів повинен допомагати Комісії, як встановлено Рішенням Комісії 2001/528/ЕС.

Стаття 112а

1. Повноваження щодо прийняття делегованих актів надано Комісії у відповідності до умов, зазначених у цій статті.

2. Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначених в статтях 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 і 111 покладені на Комісію протягом чотирьох років з 4 січня 2011.

Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначених в статті 26b покладені на Комісію протягом чотирьох років з 17 вересня 2014 року.

Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначених в статті 50а покладені на Комісію протягом чотирьох років з 21 липня 2011 року.

Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначених в статті 51, покладені на Комісію протягом чотирьох років з 20 червня 2013.

Комісія складає доповідь, щодо делегованих їй повноважень не пізніше ніж за шість місяців до закінчення періоду в чотири роки. Делегування повноважень автоматично продовжується на періоди такої ж тривалості, якщо Європейський парламент або Рада не заперечує проти цього продовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного періоду.

3. Делегування повноважень, зазначених у статтях 12, 14, 26b, 43, 50а, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 і 111 може бути відкликано в будь-який момент Європарламентом або радою. Рішення про відкликання має відмінити делегування повноважень, зазначених у цьому рішенні. Воно вступає в силу на наступний день після опублікування рішення в Офіційному журналі Європейського Союзу або пізніше на дату, що зазначена в ньому. Це не впливає на дійсність будь-яких делегованих актів, що вже діють.

4. Як тільки Комісія приймає делегований акт, Комісія повідомляє про це одночасно Європейський Парламент та Раду.

5. Делегований акт, прийнятий відповідно до статей 12, 14, 26b, 43, 50а, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 і 111 вступає в силу тільки тоді, якщо немає ніяких заперечень з боку Європарламенту або Ради протягом трьох місяців після надходження повідомлення про цей акт до Європейського парламенту та Ради або, якщо до закінчення цього періоду і Європейський парламент і Рада повідомили Комісії, що

вони не мають заперечень. Цей період може бути продовжений на три місяці з ініціативи Європейського Парламенту чи Ради.

ГЛАВА XIV

ВІДСТУП, ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

СЕКЦІЯ 1

Відступ

Стаття 113

1. Виключно для потреб данських ПКПЦП, *pantebreve*, випущені в Данії, вважатимуться еквівалентом перевідних цінних паперів, зазначених в пункті (b) частини 1 статті 50.

2. Як відступ від частини 1 статті 22 та частини 1 статті 32, компетентні органи можуть уповноважити ті ПКПЦП, які 20 грудня 1985 року мали два чи більше депозитарія відповідно до їх національного законодавства зберегти таку кількість депозитаріїв, якщо такі органи гарантуватимуть, що їх функції виконуватимуться відповідно до частини 3 статті 22, та частина 3 статті 32 буде застосовуватись до їх практики.

3. Як відступ від статті 16, держави-члени можуть надати право управлінським компаніям випускати сертифікати на пред'явника, що представлятимуть іменні цінні папери інших компаній.

Стаття 114

1. Інвестиційні фірми, як визначено в пункті 1 частини 1 статті 4 Директиви 2004/39/ЄС, які отримали дозвіл лише на надання послуг, зазначених в частинах 4 і 5 Секції А Додатку до цієї Директиви, можуть отримати дозвіл відповідно до цієї Директиви на управління ПКПЦП в якості управлінської компанії. В такому випадку, такі інвестиційні фірми позбавляються дозволу, отриманого відповідно до Директиви 2004/39/ЄС.

2. Управлінські компанії, які отримали дозвіл до 13 лютого 2004 року в своїх державах-членах реєстрації відповідно до Директиви 85/611/ЄС на керування ПКПЦП, вважаються такими, що отримали дозвіл, для потреб цієї статті, якщо законодавство такої держави-члена передбачає для здійснення такої діяльності дотримання вимог, подібних до тих, що передбачаються статтями 7 і 8.

СЕКЦІЯ 2

Перехідні та прикінцеві положення

Стаття 115

До 1 липня 2013 року Комісія подає Європейському Парламенту та Раді звіт про застосування цієї Директиви.

Стаття 116

1. Держави-члени приймають та публікують до 30 червня 2011 року, закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання другого пункту частини 2 статті 1, пункту (b) частини 3 статті 1, підпунктів (e), (m), (p), (q) та (r) частини 1 статті 2, частини 5 статті 2, статті 4, частин з 1 по 4, 6 та 7 статті 5, частини 1 статті 6, частини 1 статті 12, вступного слова частини 1 статті 13, пунктів (a) та (i) частини 1 статті 13, статті 15, частини 1 статті 16, частини 3 статті 16, частини 1 статті 17, пункту (b) частини 2 статті 17, першого та третього підпунктів частини 3 статті 17, частин з 4 по 7 статті 17, другого пункту частини 9 статті 17, вступного слова частини 1 статті 18, пункту (b) частини 1 статті 18, третього та четвертого підпунктів частини 2 статті 18, частин з 3 та 4 статті 18, статей 19 і 20, частин з 2 по 6, 8 по 9 статті 21, частини 1 статті 22, підпунктів (a), (d) та (e) частини 3 статті 22, частин 1, 2, 4 і 5 статті 23, третьої частини статті 27, частини 2 статті 29, частин 2, 4 і 5 статті 33, статей з 37 по 42, частин з 1 по 5 статті 43, статей з 44 по 49, вступне слово частини 1 статті 50, частини 3 статті 50, третього пункту частини 1 статті 51, частини 3 статті 54, частини 1 статті 56, вступного слова першого пункту частини 2 статті 56, статей 58 і 59, частин з 1 по 5 статті 60, частин 1 і 2 статті 61, частин 1, 2 і 3 статті 62, статті 63, частин 1, 2 і 3 статті 64, статей 65, 66 та 67, вступного слова та пункту (a) частини 1 статті 68, частин 1 і 2 статті 69, частин 2 і 3 статті 70, статей 71, 72 і 74, частин 1, 2 і 3 статті 75, статей з 77 по 82, пункту (b) частини 1 статті 83, другого абзацу пункту (a) частини 2 статті 83, статті 86, пункту (b) частини 1 статті 88, частини (b) статті 89, статей з 90 по 94, статей з 96 по 100, частин з 1 по 8 статті 101, другого пункту частини 2 статті 102, частини 5 статті 102, статей 107 і 108, частин 2, 3 і 4 статті 109, статті 110 і Додатку I. Вони одразу ж інформують про це Комісію.

Держави-члени застосовують такі заходи з 1 липня 2011 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, то вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Вони також повинні містити застереження про те, що посилання на існуючі закони, підзаконні акти та адміністративні положення до Директиви 85/611/ЄС, повинні тлумачитись як посилання на цю Директиву. Держави-члени визначають яким чином буде зроблено зазначене посилання і яким чином сформулювати таке застереження.

2. Держави-члени повідомляють Комісії про тексти основних положень національного права, що вони ухвалюють у сфері, яку охоплює ця Директива.

Стаття 117

Директива 85/611/ЄС, зі змінами, внесеними Директивами, що перераховані в Частині А Додатку III, припиняє дію з 1 липня 2011 року, без шкоди зобов'язанням держав-членів, що стосуються часових рамок для перенесення в національне законодавство та застосування Директиви, викладеної в Частині В Додатку III.

Посилання на скасовану Директиву тлумачаться як посилання на цю Директиву, та повинні читатись відповідно до кореляційної таблиці в Додатку IV.

Посилання на спрощений проспект емісії тлумачаться як посилання на основну інформацію для інвестора, зазначену в статті 78.

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 13 липня 2009 року.

За Європейський Парламент
Голова
H.-G. PÖTTERING

За Раду
Голова
E. ERLTASSON

Стаття 118

1. Ця Директива набирає чинності на 20-тий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Частина 1 статті 1, перший пункт частини 2 статті 1, пункт (a) частини 3 статті 1, частини з 4 по 7 статті, підпункти з (a) по (d), з (f) по (l), з (n) по (o) частини 1 статті 2, частини 2, 3 і 4 статті 2, частини 6 і 7 статті 2, стаття 3, частина 5 статті 5, частини 2, 3 і 4 статті 6, статті з 7 по 11, частина 2 статті 12, підпункти з (b) по (h) частини 1 статті 13, частина 2 статті 13, частина 1 статті 14, частина 2 статті 16, підпункти (a), (c) та (d) частини 2 статті 17, другий пункт частини 3 статті 17, частина 8 статті 17, перший пункт частини 9 статті 17, частина 1 статті 18 окрім вступного слова та підпункту (a), перший і другий пункти частини 2 статті 18, частини 1 та 7 статті 21, частина 2 статті 22, підпункти (b) та (c) частини 3 статті 22, частина 3 статті 23, стаття 24, статті 25 та 26, перша і друга частини статті 27, стаття 28, частина 1, 3 та 4 статті 29, статті 30, 31 та 32, частини 1 і 3 статті 33, статті 34, 35 та 36, підпункти з (a) по (h) частини 1 статті 50,

частина 2 статті 50, перший та другий пункти частини 1 статті 51, частини 2 і 3 статті 51, статті 52 і 53, частини 1 і 2 статті 54, стаття 55, перший пункт частини 2 статті 56, другий пункт частини 2 статті 56, частина 3 статті 56, стаття 57, частина 2 статті 68, частини 3 і 4 статті 69, частина 1 і 4 статті 70, статті 73 і 76, частина 1 статті 83, окрім підпункту (b), підпункт (a) частини 2 статті 83 окрім другого абзацу, статті 84, 85 і 87, частина 1 статті 88, окрім підпункту (b), частина 2 статті 88, стаття 89, окрім підпункту (b), частина 1 статті 102, перший пункт частини 2 статті 102, частини 3 і 4 статті 102, статті з 103 по 106, частина 1 статті 109, статті 111, 112, 113, та 117 та Додатки II, III і IV застосовуються з 1 липня 2011 року.

2. Держави-члени гарантують, що ПКІПЦП замінять свої спрощені проспекти емісії, оформлені відповідно до положень Директиви 85/611/ЄЕС, основною інформацією для інвестора, оформленою відповідно до статті 78, в найкоротший можливий термін, та за будь-яких обставин не пізніше ніж через 12 місяців після сплину кінцевого терміну введення в національне законодавство усіх виконавчих заходів, зазначених в частині 7 статті 78. Протягом цього періоду компетентні органи держав-членів перебування ПКІПЦП продовжують приймати спрощені проспекти емісії для ПКІПЦП, що реалізують паї на території таких держав-членів.

Стаття 119

ДОДАТОК I

ДОПОВНЕННЯ А

1. Інформація стосовно спільного фонду	1. Інформація стосовно управлінської компанії, включаючи зазначення, чи управлінську компанію засновано в державі-члені, що не є державою-членом реєстрації ПКІПЦП.	1. Інформація стосовно інвестиційної компанії
1.1. Назва	1.1. Назва чи вид, юридична форма, зареєстрований офіс та основний офіс, якщо відрізняється від зареєстрованого офісу.	1.1. Назва чи вид, юридична форма, зареєстрований офіс та основний офіс, якщо відрізняється від зареєстрованого офісу.
1.2. Дата створення спільного фонду. Зазначення терміну, на який створено, якщо він обмежений.	1.2. Дата реєстрації компанії. Зазначення терміну, на який створено, якщо він обмежений.	1.2. Дата реєстрації компанії. Зазначення терміну, на який створено, якщо він обмежений.
	1.3. Якщо компанія керує іншим спільним фондом, зазначення таких інших фондів.	1.3. У випадку інвестиційної компанії з різними інвестиційними секторами, зазначення таких секторів.
1.4. Зазначення місця, де можна отримати правила фонду, якщо вони не додаються, та періодичну звітність.		1.4. Зазначення місця, де можна отримати статутні документи, якщо вони не додаються, та періодичну звітність.
1.5. Коротка інформація для пайовиків про систему оподаткування, що застосовується до спільного фонду. Інформація про те, чи вирахування з прибутків здійснюються одразу та чи доходи від приросту капіталу сплачуються спільним фондом пайовикам.		1.5. Коротка інформація для пайовиків про систему оподаткування, що застосовується до компанії. Інформація про те, чи вирахування з прибутків здійснюються одразу та чи доходи від приросту капіталу сплачуються компанією пайовикам.
1.6. Дати звітності та розподілу.		1.6. Дати звітності та розподілу.
1.7. Імена осіб, відповідальних за перевірку звітності, що передбачено статтею 73.		1.7. Імена осіб, відповідальних за перевірку звітності, що передбачено статтею 73.
	1.8. Імена та посади в компанії членів адміністративного, управлінського та наглядового органу. Інформація про їх основну діяльність поза межами компанії, коли це має значення по відношенню до такої компанії.	1.8. Імена та посади в компанії членів адміністративного, управлінського та наглядового органу. Інформація про їх основну діяльність поза межами компанії, коли це має значення по відношенню до такої компанії.
	1.9. Вартість передплаченого капіталу із зазначенням сплаченої частини капіталу.	1.9. Капітал.

<p>1.10. Інформація про види та основні характеристики паїв та, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> — природа прав (майнові, особисті, тощо), передбачених за паями; — характеристики паїв: іменні чи на пред'явника. Зазначення будь-якої передбаченої вартості; — оригінали цінних паперів чи сертифікатів, що засвідчують право власності; внесення до реєстру чи постановка на облік; — зазначення прав голосу пайовиків, якщо такі існують; — умови, за яких приймається рішення про ліквідацію спільного фонду та порядок ліквідації, зокрема, що стосується прав пайовиків. 		<p>1.10. Інформація про види та основні характеристики паїв та, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> — оригінали цінних паперів чи сертифікатів, що засвідчують право власності; внесення до реєстру чи постановка на облік; — характеристики паїв: іменні чи на пред'явника. Зазначення будь-якої передбаченої вартості; — зазначення прав голосу пайовиків; — умови, за яких приймається рішення про ліквідацію інвестиційної компанії та порядок ліквідації, зокрема, що стосується прав пайовиків.
<p>1.11. Якщо застосовується, зазначення фондових бірж чи ринків, де зареєстровані чи реалізуються паї.</p>		<p>1.11. Якщо застосовується, зазначення фондових бірж чи ринків, де зареєстровані чи торгуються паї.</p>
<p>1.12. Порядок та умови випуску та продажу паїв.</p>		<p>1.12. Порядок та умови випуску та продажу паїв.</p>
<p>1.13. Порядок та умови викупу чи вилучення паїв та умови, за яких може викуп чи вилучення бути призупинено.</p>		<p>1.13. Порядок та умови викупу чи вилучення паїв та умови, за яких може викуп чи вилучення бути призупинено. У випадку інвестиційні компанії з різними інвестиційними секторами, інформація про те, як пайовик може перейти від одного сектору до іншого та застосовна в такому разі комісія.</p>
<p>1.14. Опис правил визначення та застосування прибутку.</p>		<p>1.14. Опис правил визначення та застосування прибутку.</p>
<p>1.15. Опис інвестиційних цілей спільного фонду, включаючи його фінансові цілі (наприклад, приріст капіталу чи збільшення прибутку), інвестиційну політику (наприклад, спеціалізації на географічних чи промислових секторах), будь-які обмеження такої інвестиційної політики та зазначення будь-яких методів та інструментів, чи прав запозичення, які можуть використовуватись в управлінні спільним фондом.</p>		<p>1.15. Опис інвестиційних цілей компанії, включаючи її фінансові цілі (наприклад, приріст капіталу чи збільшення прибутку), інвестиційну політику (наприклад, спеціалізації на географічних чи промислових секторах), будь-які обмеження такої інвестиційної політики та зазначення будь-яких методів та інструментів, чи прав запозичення, які можуть використовуватись в управлінні компанією.</p>

1.16. Правила оцінювання активів.		1.16. Правила оцінювання активів.
<p>1.17. Визначення вартості придбання чи випуску, а також вартість викупу чи вилучення паїв, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> — метод та періодичність обчислення такої вартості, — інформація про витрати, що стосуються придбання чи випуску, а також викупу чи вилучення паїв, — шляхи, засоби та частота публікації такої вартості. 		<p>1.17. Визначення вартості придбання чи випуску, а також вартість викупу чи вилучення паїв, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> — метод та періодичність обчислення такої вартості, — інформація про витрати, що стосуються придбання чи випуску, а також викупу чи вилучення паїв, — шляхи, засоби та частота публікації такої вартості ⁽¹⁾.
<p>1.18. Інформація про порядок, суму та визначення компенсації, що сплачується спільним фондом управлінській компанії, депозитарію чи третім сторонам, та про відшкодування коштів спільним фондом управлінській компанії, депозитарію чи третім сторонам.</p>		<p>1.18. Інформація про порядок, суму та визначення компенсації, що сплачується компанією її директорам, та членам адміністративних, управлінських чи наглядових органів, депозитарію, чи третім сторонам, та про відшкодування коштів компанією її директорам, депозитарію чи третім сторонам.</p>

⁽¹⁾ Інвестиційні компанії, в межах розуміння частини 5 статті 32 цієї Директиви, також вказують:

- метод та періодичність обчислення чистої вартості паїв,
- шляхи, засоби та частота публікації такої вартості,
- фондову біржу в країні реалізації, вартість на якій є вартістю, за якою здійснюються операції поза межами фондової біржі в такій країні.

2. Інформація стосовно депозитарія:

- 2.1. особа депозитарію ПКІПЦП і опис його обов'язків і конфліктів інтересів, які можуть виникнути;
- 2.2. опис будь-яких депозитарних функцій, делегованих депозитарію, список осіб, яким делеговано та суб-делегатів і будь-яких конфліктів інтересів, які можуть виникнути в результаті такої делегації;

2.3. заяву про те, що актуальна інформація про пункти 2.1 і 2.2 буде доступна для інвесторів за їх запитом.

3. Інформація стосовно консультативних фірм чи зовнішніх інвестиційних радників, що консультують за контрактом, кошти на який виділяються з активів ПКІПЦП:

- 3.1. Назва чи вид фірми чи ім'я радника;
- 3.2. Істотні положення контракту з управлінською компанією, чи інвестиційною компанією, що можуть стосуватися пайовиків, окрім тих, що стосуються компенсації;
- 3.3. Інша важлива діяльність.

4. Інформація щодо домовленостей про виплати пайовикам, викуп чи вилучення паїв чи доступу до інформації про ПКІПЦП. Така інформація у будь-якому разі надається в державі-члені, де засновано ПКІПЦП. Додатково, якщо паї реалізуються в іншій державі-члені, інформація про таку державу-члена надається в опублікованому в ній проспекті емісії.

5. Інша інвестиційна інформація:

- 5.1. Історія діяльності ПКПЦП (якщо застосовується) — така інформацію чи додається чи включена в проспект емісії;
- 5.2. Опис типового інвестора, для яких призначається ПКПЦП.
6. Економічна інформація:
 - 6.1. Можливі витрати чи комісії, окрім тих, що зазначені в підпункті 1.17, окремо ті, що сплачуються пайовиком, та ті, що сплачуються з активів ПКПЦП.

ДОПОВНЕННЯ В

Інформація, включена в періодичну звітність

I. *Баланс:*

- перевідні цінні папери,
- сальдо банківських рахунків,
- інші активи,
- сумарні активи,
- зобов'язання,
- чиста вартість активів.

II. *Кількість паїв в обігу*

III. *Чиста вартість активів у розрахунку на один пай*

IV. *Портфель, окремо:*

- (a) перевідні цінні папери, зареєстровані на офіційній фондовій біржі;
- (b) перевідні цінні папери, якими торгують на іншому регульованому ринку;
- (c) нещодавно випущені перевідні цінні папери виду, що зазначається в пункті (d) частини 1 статті 50;
- (d) інші перевідні цінні папери виду, що зазначається в пункті (a) частини 2 статті 50 ;

та проаналізований відповідно до найбільш застосовних критеріїв з врахуванням інвестиційної політики ПКПЦП (наприклад, відповідно до економічних, географічних та валютних критеріїв) у відсотковому вираженні від чистих активів; для кожної з перерахованих вище інвестицій, співвідношення, яке вона становить в сумарних активах ПКПЦП.

Зазначення змін у складі портфелю протягом відповідного періоду.

V. *Опис розвитку активів ПКПЦП протягом відповідного періоду, включаючи наступне:*

- прибуток від інвестицій,
- інший прибуток,
- комісія за управління,
- комісія депозитарію,
- інші виплати і податки,
- чистий прибуток,

- розподіл та реінвестований прибуток,
- зміни на рахунку руху капіталу,
- зростання вартості чи знецінення інвестицій,
- будь-які інші зміни, що вплинули на активи і пасиви ПКПЦП,
- операційні витрати, які понесло ПКПЦП у зв'язку із своїми портфельними операціями.

VI. *Порівняльна таблиця за три фінансові роки, що включає, по кожному фінансовому року, на кінець фінансового року:*

- загальну чисту вартість активів,
- чисту вартість активів з розрахунку на один пай.

VII. *Інформація про загальну суму зобов'язань, за категоріями операцій в межах розуміння статті 51, які здійснило ПКПЦП протягом відповідного періоду.*

ДОДАТОК II

Функції, що входять до колективного керування портфельними активами:

- Управління інвестиціями.
 - Адміністрування:
 - (a) юридичні послуги та послуги поточного аналізу діяльності фонду;
 - (b) запити клієнтів;
 - (c) оцінювання та визначення вартості (включаючи податкові декларації);
 - (d) контроль дотримання законодавства;
 - (e) ведення реєстру пайовиків;
 - (f) розподіл прибутку;
 - (g) випуск і викуп чи вилучення паїв;
 - (h) розрахунки за договорами (включаючи видачу сертифікатів);
 - (i) облік.
 - Маркетинг.
-

*ДОДАТОК III***ЧАСТИНА А****Скасована Директива з переліком її послідовних змін****(зазначених в статті 117)**

Директива Ради 85/611/ЄЕС
(ОВ L 375, 31.12.1985, С. 3)

Директива Ради 88/220/ЄЕС
(ОВ L 100, 19.4.1988, С. 31)

Директива 95/26/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 168, 18.7.1995, С. 7)

Стаття 1, четвертий абзац, частина 7 статті 4 та стаття 5, тільки п'ятий абзац

Директива 2000/64/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 290, 17.11.2000, С. 27)

Тільки стаття 1

Директива 2001/107/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 41, 13.2.2002, С. 20)

Директива 2001/108/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 41, 13.2.2002, С. 35)

Директива 2004/39/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 145, 30.4.2004, С. 1)

Тільки стаття 6б

Директива 2005/1/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 79, 24.3.2005, С. 9)

Тільки стаття 9

Директива 2008/18/ЄС Європейського Парламенту та
Ради
(ОВ L 76, 19.3.2008, С. 42)

ЧАСТИНА В**Часові рамки перенесення в національне законодавство та застосування****(зазначені в статті 117)**

Директива	Часові рамки перенесення	Дата застосування
85/611/ЄЕС	1 жовтня 1989 року	—
88/220/ЄЕС	1 жовтня 1989 року	—
95/26/ЄС	18 липня 1996 року	—
2000/64/ЄС	17 листопада 2002 року	—
2001/107/ЄС	13 серпня 2003 року	13 лютого 2004 року
2001/108/ЄС	13 серпня 2003 року	13 лютого 2004 року
2004/39/ЄС	—	30 квітня 2006 року
2005/1/ЄС	13 травня 2005 року	—

ДОДАТОК IV

Кореляційна таблиця

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Частина 1 статті 1	Частина 1 статті 1
Вступне слово частини 2 статті 1	Вступне слово частини 2 статті 1
Перший та другий абзац частини 2 статті 1	Пункти (а) та (b) частини 2 статті 1
—	Другий пункт частини 2 статті 1
Перший пункт частини 3 статті 1	Перший пункт частини 3 статті 1
Другий пункт частини 3 статті 1	Підпункт (а) другого пункту частини 3 статті 1
—	Підпункт (b) другого пункту частини 3 статті 1
Частини з 4 по 7 статті 1	Частини з 4 по 7 статті 1
Вступне слово частини 8 статті 1	Вступне слово пункту (n) частини 1 статті 2
Перший, другий та третій абзац частини 8 статті 1	Підпункти (i), (ii) та (iii) пункту (n) частини 1 статті 2
Заключне слово частини 8 статті 1	Частина 7 статті 2
Частина 9 статті 1	Пункт (o) частини 1 статті 2
Вступне слово статті 1a	Вступне слово частини 1 статті 2
Підпункт (1) статті 1a	Пункт (a) частини 1 статті 2
Перша частина фрази підпункту (2) статті 1a	Пункт (b) частини 1 статті 2
Друга частина фрази підпункту (2) статті 1a	Частина 2 статті 2
Підпункти з (3) по (5) статті 1a	Пункти з (c) по (e) частини 1 статті 2
Підпункт (6) статті 1a	Пункт (f) частини 1 статті 2
Перша частина фрази підпункту (7) статті 1a	Пункт (g) частини 1 статті 2
Друга частина фрази підпункту (7) статті 1a	Частина 3 статті 2
Підпункти (8) та (9) статті 1a	Пункти (h) та (i) частини 1 статті 2
Перший пункт підпункту (10) статті 1a	Пункт (j) частини 1 статті 2
Другий пункт підпункту (10) статті 1a	Частина 5 статті 2
Підпункт (11) статті 1a	—
Перша фраза підпунктів (12) та (13) статті 1a	Підпункт (ii) пункту (i) частини 1 статті 2
Друга фраза підпункту (13) статті 1a	Пункт (a) частини 4 статті 2
Перша фраза підпунктів (14) та (15) статті 1a	Пункт (k) та (l) частини 1 статті 2
Друга фраза підпункту (15) статті 1a	Частина 6 статті 2
—	Пункт (m) частини 1 статті 2
Вступне слово частини 1 статті 2	Вступне слово статті 3
Перший, другий, третій та четвертий абзац частини 1 статті 2	Пункт (a), (b), (c) та (d) статті 3
Частина 2 статті 2	—
Стаття 3	Стаття 4
Частини 1 і 2 статті 4	Частини 1 і 2 статті 5
—	Частина 3 статті 5
Перший пункт частини 3 статті 4	Підпункти (a) та (b) першого пункту частини 4 статті 5
—	Другий пункт частини 4 статті 5
Другий пункт частини 3 статті 4	Третій пункт частини 4 статті 5
Третій пункт частини 3 статті 4	Четвертий пункт частини 4 статті 5
Частина 3a статті 4	Частина 5 статті 5
Частина 4 статті 4	Частина 6 статті 5

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
—	Частина 7 статті 5
Частини 1 та 2 статті 5	Частини 1 та 2 статті 6
Вступне слово першого пункту частини 3 статті 5	Вступне слово першого пункту частини 3 статті 6
Підпункт (а) першого пункту частини 3 статті 5	Підпункт (а) першого пункту частини 3 статті 6
Вступне слово підпункту (b) першого пункту частини 3 статті 5	Вступне слово підпункту (b) першого пункту частини 3 статті 6
Перший та другий абзац підпункту (b) першого пункту частини 3 статті 5	Частини (i) та (ii) підпункту (b) першого пункту частини 3 статті 6
Другий пункт частини 3 статті 5	Другий пункт частини 3 статті 6
Частина 4 статті 5	Частина 4 статті 6
Вступне слово частини 1 статті 5а	Вступне слово частини 1 статті 7
Вступне слово пункту (а) частини 1 статті 5а	Вступне слово пункту (а) частини 1 статті 7
Перший абзац пункту (а) частини 1 статті 5а	Підпункт (i) пункту (а) частини 1 статті 7
Вступне слово другого абзацу пункту (а) частини 1 статті 5а	Вступне слово підпункту (ii) пункту (а) частини 1 статті 7
Підпункти (i), (ii) та (iii) другого абзацу пункту (а) частини 1 статті 5а	Перший, другий та третій абзац підпункту (ii) пункту (а) частини 1 статті 7
Третій та четвертий абзац пункту (а) частини 1 статті 5а	Підпункт (iii) пункту (а) частини 1 статті 7
П'ятий абзац пункту (а) частини 1 статті 5а	—
Пункти з (b) по (d) частини 1 статті 5а	Пункти з (b) по (d) частини 1 статті 7
Частини з 2 по 5 статті 5а	Частини з 2 по 5 статті 7
Стаття 5b	Стаття 8
Стаття 5c	Стаття 9
Стаття 5d	Стаття 10
Стаття 5e	Стаття 11
Перший пункт частини 1 статті 5f	Перший пункт частини 1 статті 12
Підпункт (а) другого пункту частини 1 статті 5f	Підпункт (а) другого пункту частини 1 статті 12
Перше речення підпункту (b) другого пункту частини 1 статті 5f	Підпункт (b) другого пункту частини 1 статті 12
Останнє речення підпункту (b) другого пункту частини 1 статті 5f	—
Вступне слово частини 2 статті 5f	Вступне слово частини 2 статті 12
Перший та другий абзац частини 2 статті 5f	Пункти (а) та (b) частини 2 статті 12
—	Частина 3 статті 12
Стаття 5g	Стаття 13
Стаття 5h	Частина 1 статті 14
—	Частина 2 статті 14
—	Стаття 15
Частина 1 статті 6	Перший пункт частини 1 статті 16
—	Другий пункт частини 1 статті 16
Частина 2 статті 6	Частина 2 статті 16
—	Частина 3 статті 16
Частина 1 статті 6а	Частина 1 статті 17
Частина 2 статті 6а	Частина 2 статті 17
Частина 3 статті 6а	Перший та другий пункт частини 3 статті 17
—	Третій пункт частини 3 статті 17
—	Частини 4 і 5 статті 17
Частини 4 і 6 статті 6а	Частини з 6 по 8 статті 17

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Частина 7 статті 6а	Перший пункт частини 9 статті 17
—	Другий пункт частини 9 статті 17
Частина 1 статті 6б	Частина 1 статті 18
Частина 2 статті 6б	Перший та другий пункт частини 2 статті 18
—	Третій пункт частини 2 статті 18
Перший пункт частини 3 статті 6б	Четвертий пункт частини 2 статті 18
Другий пункт частини 3 статті 6б	—
—	Частина 3 статті 18
Частина 4 статті 6б	Частина 4 статті 18
Частина 5 статті 6б	—
—	Статті з 19 по 20
Частина 1 статті 6с	Частина 1 статті 21
Перший пункт частини 2 статті 6с	—
Другий пункт частини 2 статті 6с	Перший та другий пункт частини 2 статті 21
—	Третій пункт частини 2 статті 21
Частини з 3 по 5 статті 6с	Частини з 3 по 5 статті 21
Частина 6 статті 6с	—
Частини з 7 по 10 статті 6с	Частини з 6 по 9 статті 21
Стаття 7	Стаття 22
Стаття 8	Частини з 1 по 3 статті 23
—	Частини з 4 по 6 статті 23
Стаття 9	Стаття 24
Стаття 10	Стаття 25
Стаття 11	Стаття 26
Стаття 12	Перший та другий пункт статті 27
—	Третій пункт статті 27
Стаття 13	Стаття 28
Перший пункт частини 1 статті 13а	Перший пункт частини 1 статті 29
Вступне слово другого пункту частини 1 статті 13а	Вступне слово другого пункту частини 1 статті 29
Перший, другий та третій абзац другого пункту частини 1 статті 13а	Підпункти (а), (б) та (с) другого пункту частини 1 статті 29
Третій та четвертий пункт частини 1 статті 13а	Третій та четвертий пункт частини 1 статті 29
Частини 2, 3 та 4 статті 13а	Частини 2, 3 та 4 статті 29
Стаття 13б	Стаття 30
Стаття 13с	Стаття 31
Стаття 14	Стаття 32
Стаття 15	Частини з 1 по 3 статті 33
—	Частини з 4 по 6 статті 33
Стаття 16	Стаття 34
Стаття 17	Стаття 35
Стаття 18	Стаття 36
—	Статті з 37 по 49

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Вступне слово частини 1 статті 19	Вступне слово частини 1 статті 50
Пункти з (а) по (с) частини 1 статті 19	Пункти з (а) по (с) частини 1 статті 50
Вступне слово пункту (d) частини 1 статті 19	Вступне слово пункту (d) частини 1 статті 50
Перший та другий абзац пункту (d) частини 1 статті 19	Підпункти (i) та (ii) пункту (d) частини 1 статті 50
Вступне слово пункту (e) частини 1 статті 19	Вступне слово пункту (e) частини 1 статті 50
Перший, другий, третій та четвертий абзац пункту (e) частини 1 статті 19	Підпункти (i), (ii), (iii) та (iv) пункту (e) частини 1 статті 50
Пункт (f) частини 1 статті 19	Пункт (f) частини 1 статті 50
Вступне слово пункту (g) частини 1 статті 19	Вступне слово пункту (g) частини 1 статті 50
Перший, другий та третій абзац пункту (g) частини 1 статті 19	Підпункти (i), (ii) та (iii) пункту (g) частини 1 статті 50
Вступне слово пункту (h) частини 1 статті 19	Вступне слово пункту (h) частини 1 статті 50
Перший, другий, третій та четвертий абзац пункту (h) частини 1 статті 19	Підпункти (i), (ii), (iii) та (iv) пункту (h) частини 1 статті 50
Вступне слово частини 2 статті 19	Вступне слово частини 2 статті 50
Пункт (a) частини 2 статті 19	Пункт (a) частини 2 статті 50
Пункт (c) частини 2 статті 19	Пункт (b) частини 2 статті 50
Пункт (d) частини 2 статті 19	Другий пункт частини 2 статті 50
Частина 4 статті 19	Частина 3 статті 50
Частини з 1 по 3 статті 21	Частини з 1 по 3 статті 51
Частина 4 статті 21	—
—	Частина 4 статті 51
Перший пункт частини 1 статті 22	Перший пункт частини 1 статті 52
Вступне слово другого пункту частини 1 статті 22	Вступне слово другого пункту частини 1 статті 52
Другий пункт, перший та другий абзац частини 1 статті 22	Підпункти (a) та (b) другого пункту частини 1 статті 52
Перший пункт частини 2 статті 22	Перший пункт частини 2 статті 52
Вступне слово другого пункту частини 2 статті 22	Вступне слово другого пункту частини 2 статті 52
Другий пункт, перший другий та третій абзац частини 2 статті 22	Підпункти (a), (b) та (c) другого пункту частини 2 статті 52
Частини з 3 по 5 статті 22	Частини з 3 по 5 статті 52
Вступне слово частини 1 статті 22a	Вступне слово частини 1 статті 53
Перший, другий і третій абзац частини 1 статті 22a	Пункти (a), (b) та (c) частини 1 статті 53
Частина 2 статті 22a	Частина 2 статті 53
Стаття 23	Стаття 54
Стаття 24	Стаття 55
Стаття 24a	Стаття 70
Частина 1 статті 25	Частина 1 статті 56
Вступне слово першого пункту частини 2 статті 25	Вступне слово першого пункту частини 2 статті 56
Перший, другий, третій та четвертий абзац першого пункту частини 2 статті 25	Підпункти (a), (b), (c) та (d) першого пункту частини 2 статті 56
Другий пункт частини 2 статті 25	Другий пункт частини 2 статті 56
Частина 3 статті 25	Частина 3 статті 56
Стаття 26	Стаття 57
—	Стаття з 58 по 67
Вступне слово частини 1 статті 27	Вступне слово частини 1 статті 68
Перший абзац частини 1 статті 27	—
Другий, третій та четвертий абзац частини 1 статті 27	Пункти (a), (b), (c) частини 1 статті 68

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Вступне слово частини 2 статті 27	Вступне слово частини 2 статті 68
Перший та другий абзац частини 2 статті 27	Пункти (а) та (b) частини 2 статті 68
Частини 1 та 2 статті 28	Частини 1 та 2 статті 69
Частини 3 та 4 статті 28	—
Частини 5 та 6 статті 28	Частини 3 та 4 статті 69
Стаття 29	Стаття 71
Стаття 30	Стаття 72
Стаття 31	Стаття 73
Стаття 32	Стаття 74
Перший пункт частини 1 статті 33	—
Другий пункт частини 1 статті 33	Частина 1 статті 75
Частина 2 статті 33	Частина 2 статті 75
Частина 3 статті 33	Частина 3 статті 75
—	Частина 4 статті 75
Стаття 34	Стаття 76
Стаття 35	Стаття 77
—	Статті із 78 по 82
Вступне слово першого пункту частини 1 статті 36	Вступне слово першого пункту частини 1 статті 83
Перший та другий абзац першого пункту частини 1 статті 36	Підпункти (а) та (b) першого пункту частини 1 статті 83
Заключне слово першого пункту частини 1 статті 36	Вступне слово першого пункту частини 1 статті 83
Другий пункт частини 1 статті 36	Другий пункт частини 1 статті 83
Частина 2 статті 36	Частина 2 статті 83
Стаття 37	Стаття 84
Стаття 38	Стаття 85
Стаття 39	Стаття 86
Стаття 40	Стаття 87
Вступне слово частини 1 статті 41	Вступне слово частини 1 статті 88
Перший та другий абзац частини 1 статті 41	Пункти (а) та (b) частини 1 статті 88
Заключне слово частини 1 статті 41	Вступне слово частини 1 статті 88
Частина 2 статті 41	Частина 2 статті 88
Вступне слово статті 42	Вступне слово статті 89
Перший та другий абзац статті 42	Підпункти (а) та (b) статті 89
Заключне слово статті 42	Вступне слово статті 89
Стаття 43	Стаття 90
Частини з 1 по 3 статті 44	—
—	Частини з 1 по 4 статті 91
Стаття 45	Стаття 92
Вступне слово першої частини статті 46	Перший пункт частини 1 статті 93
—	Другий пункт частини 1 статті 93
Перший абзац першої частини статті 46	—
Другий, третій та четвертий абзац першої частини статті 46	Пункт (а) частини 2 статті 93
П'ятий абзац першої частини статті 46	—

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Друга частина статті 46	—
—	Пункт (b) частини 2 статті 93
—	Частини з 3 по 8 статті 93
Стаття 47	Стаття 94
—	Стаття 95
Стаття 48	Стаття 96
Частини з 1 по 3 статті 49	Частини з 1 по 3 статті 97
Частина 4 статті 49	—
—	Статті з 98 по 100
Частина 1 статті 50	Частина 1 статті 101
—	Частини з 2 по 9 статті 101
Частини з 2 по 4 статті 50	Частини з 1 по 3 статті 102
Вступне слово частини 5 статті 50	Вступне слово частини 4 статті 102
Перший, другий, третій та четвертий абзац частини 5 статті 50	Пункти (a), (b), (c) та (d) частини 4 статті 102
Вступне слово та пункти (a) і (b) частини 6 статті 50	Вступне слово першого пункту частини 5 статті 102
Перший, другий та третій абзац пункту (b) частини 6 статті 50	Підпункти (a), (b) та (c) першого пункту частини 5 статті 102
Заключне слово пункту (b) частини 6 статті 50	Другий та третій пункт частини 5 статті 102
Вступне слово першого пункту частини 7 статті 50	Вступне слово частини 1 статті 103
Перший та другий абзац першого пункту частини 7 статті 50	Пункти (a) та (b) частини 1 статті 103
Вступне слово другого пункту частини 7 статті 50	Вступне слово частини 2 статті 103
Перший, другий та третій абзац другого пункту частини 7 статті 50	Пункти (a), (b) та (c) частини 2 статті 103
Третій пункт частини 7 статті 50	Частина 3 статті 103
Перший пункт частини 8 статті 50	Частина 4 статті 103
Вступне слово другого пункту частини 8 статті 50	Вступне слово першого пункту частини 5 статті 103
Перший, другий та третій абзац другого пункту частини 8 статті 50	Підпункти (a), (b) та (c) першого пункту частини 5 статті 102
Третій пункт частини 8 статті 50	Частина 6 статті 103
Четвертий пункт частини 8 статті 50	Другий пункт частини 5 статті 103
П'ятий пункт частини 8 статті 50	Частина 7 статті 103
Шостий пункт частини 8 статті 50	—
Частини з 9 по 11 статті 50	Частини з 1 по 3 статті 104
—	Стаття 105
Вступне слово частини 1 статті 50a	Вступне слово першого пункту частини 1 статті 106
Вступне слово пункту (a) частини 1 статті 50a	Вступне слово першого пункту частини 1 статті 106
Перший, другий та третій абзац пункту (a) частини 1 статті 50a	Підпункти (a), (b) та (c) першого пункту частини 1 статті 106
Пункт (b) частини 1 статті 50a	Другий пункт частини 1 статті 106
Частина 2 статті 50a	Частина 2 статті 106
Частини 1 і 2 статті 51	Частини 1 і 2 статті 107
—	Частина 3 статті 107
Частина 1 статті 52	Перший пункт частини 1 статті 108
Частина 2 статті 52	Другий пункт частини 1 статті 108
Частина 3 статті 52	Частина 2 статті 108
—	Частини з 3 по 6 статті 108

Директива 85/611/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 52a	Частини 1 та 2 статті 109
—	Частини 3 та 4 статті 109
Частина 1 статті 52b	Частина 1 статті 110
Частина 2 статті 52b	—
Частина 3 статті 52b	Частина 2 статті 110
Стаття 53a	Стаття 111
Частина 1 статті 53b	Частина 1 статті 112
Частина 2 статті 53b	Частина 2 статті 112
—	Частина 3 статті 112
Стаття 54	Частина 1 статті 113
Стаття 55	Частина 2 статті 113
Частина 1 статті 56	Частина 3 статті 113
Частина 2 статті 56	—
Стаття 57	—
—	Стаття 114
Стаття 58	Частина 2 статті 116
—	Стаття 115
—	Частина 1 статті 116
—	Стаття 117 та 118
Стаття 59	Стаття 119
Доповнення А та В Додатку I	Доповнення А та В Додатку I
Доповнення С Додатку I	—
Додаток II	Додаток II
—	Додаток III
—	Додаток IV